קובץ כל ספרי כשרות

חלק ט'

שער כללי

הו"ל בחמלת ה' עלי בזכות אבותי ורבותי הקדושים זי"ע

הק' שלום יהודה גראס, אבדק"ק האלמין יצ"ו

חלק ט'

4 ספרים

ספר א': שאלות ותשובות בעניני חלב טריפה.

ספר ב': קול קורא ומכתב להיזהר במאכל קטנים. - מכשול גדול שמכניסים חלב חזיר בפארמולא לתינוקות.

ספר ג': רפואה קאנסומער גליון מספר 1: בשר העגלים סכנה בריאותית. - אזהרה חמורה ונוראה בענין עגלים לבנים. - איסור מהגאון הגדול רבי משה פיינשטיין [שליט"א] זצ"ל- ארגון רפואי יהודי: - כשאתם אוכלים את הבהמה - הבהמה אוכלת אתכם!!! -בשר בהמה - הסם הגדול לאדם. - בשר עגלים. - אתם חייבים לדעת את מצב העופות!!! - הסכנה באכילת בשר בהמה המפוטמות בשיטות מודרניות, מפטמים את הבהמות בזבל, ספרי טלפון ישנים, ספרים שנזרקים, פלסטיק, ותרופות חריפות ומזיקות, כמו אנטיביוטיקה, הורמונים, ועוד, זה גורם למחלת סרטן ולחץ דם גבוה להאדם, סרטן לילדים קטנים ועוד רח"ל. - לאבא ואמה היקרים. -סקר בריאותי מאלו שהפסיקו לאכול בשר בהמה.

:'ספר ד

Kol Hashechita - :FACTS AND FINDING REGARDING THE PRESENT SITUATION OF RITUAL SLAUGHTER

ד׳ לסדר ונתנו ה׳ אלקיך בידיך התשנ״ד בנ״י יצו״א מחיי חיים יכתב ויחתם לחיים, את מע״כ ידי״נ הרב הגאון המפורסם כגן הדסים כו׳ כש״ת מוה״ר יחזקאל גרובנער שליט״א גאב״ד בדעטרויד ומנהל ועד הרבנים דעטרויט אחדשכ״ג בידידות נאמנה.

בדבר השאלה בנדון המכשלה הגדולה אשר בעונ"ה נכשלנו רבבות מישראל ר"ל לאכול ולשתות חלב וגבינות ושאר מאכלי חלב אשר יש בו ספק דאורייתא ואולי דאורייתא ודאי ליבא לפומי לא גליא, ולא זכינו להיות אפי' כגמלים של א"א אמרו גמליו של א"א לא נכנסו לבית שיש בו עו"כ, ולא כחמורו של רחב"ד שאפילו על ספק איסור דמאי החמירה על עצמה לאחר ג' ימים שלא אכלה עיין חולין ז' ואדר"נ פ"ח ה"ח כשם שהצדיקים הראשונים היו חסידים כך בהמתן היו חסידות כמותן.

ולעצם השאלה אשר לאחרונה נתברר שבעדרים ומחלבות שחולבים פרות רבות ונמצא שם משגיח תמידי על יד החליבה משום איסור של חלב שחלבו עכו״ם ואין ישראל רואהו ונעשה הכל על צד ההלכה, אמנם לאחרונה יצא קול אשר בין הבהמות הכשרות יש אחוז מסוים [בין חמש לחמש עשרה אחוזים] בהמות אשר לסיבת מחלה עשו להם ניתוח ע"י רופא בהמות והניתוח הוא על הכרס והקבה, והרופא נוקב את הקיבה לצורך רפואה ואח״כ תופר את הקבה כולה על דופן הבהמה, באופן שעושה הבהמה טריפה, וחוזרין ומכניסין בהמה זו בין שאר הפרות וחולבות אותן ומערבים חלב זו עם חלב שאר בהמות, והמציאות שעושין ניתוח כזה נתברר בבירור גמור ע"י דייני וגדולי רבנים שהאמת כן הוא, ונפשו בשאלתו כדת מה לענות ולעשות כי שמע קול במחנה הללו בוכים על המכשול שבא לידם והללו צועקים שאינו מכשול ובעלילה באו עלינו והללו שמחים ועכ"פ קול ענות במחנה.

ולפענ"ד הנה באמת לא ידענא מאי קול רעש והלא מפורש בטש"ע (יו"ד סי' פ"א ס"א) דחלב בהמה או חי' טמאה או טריפה אסורים כבשרה [דלא כמהרש"ם שהביא שיטות דחלב טריפה הוי רק בעשה] (ס"ב) גבינות שנעשו מחלב בהמה ונמצא טריפה אם הוא טריפות שאפשר שלא אירע אלא עתה מותרות, אבל אם ידוע שקודם שחלבה גטרפה כל הגבינות שנעשו מחלבה אסורות, ואם היתה בעדר עם בהמות אחרות ונתערב חלבה עם חלב האחרות הולכים בו אחר שיעור ששים, הג"ה ואם יש ס' בהמות הולכים בו אחר שיעור ששים, הג"ה ואם יש ס' בהמות בעדר ולא ידעינן בודאי שחלב מן הטריפה הוא יותר מחלה אחת האחרות אמרינן מסתמא דאיכא ששים ומותר וכו' ע"ש.

ולפ״ז הרי ההלכה פשוטה שיש לברר בכל עדר ועדר שחולבין בו חלב בין לשתי׳ ובין לעשות גבינה או יאגארט אם יש שם פרות שעשו להם ניתוח זה או ניתוח אחר שעושין כהיום שעושה טריפה בבהמה או אפילו ספק טריפה ולחשוב כמה אחוזים הם, ואם יש ששים נגד הטריפות א״כ הכל כשר אלמפרע בין החלב ובין הגבינות והמאכלים שנעשו מהם, אלא שמכאן ולהבא צריך לדקדק ולהוציא הטריפות דעד עכשיו הו״ל מבטל איסור בדיעבד ומעכשיו הו״ל כמבטל איסור לכתחילה, ולכן כתב המחבר ואם היתה בעדר עם בהמות אחרות ונתערב חלבה היינו

בדיעבד. ואם יתברר שהיו יותר טריפות מבהמות שגעשו להם ניתוח ואין כאן ששים, א"כ החלב והגבינות שעשו למפרע הם טריפה, ועיין ש"ך (שם סק"ז) ומן וזסתמא אמרינן שחלב כולם שוות, אם לא שנדע שבהמה זו נותנת יותר חלב מכל שאר הבהמות אז ליכא ס' וטריפה אפילו יש ס׳ בהמות כשרות נגדה, וכה"ג גם הכלים צריכים הכשו.

ולברר דבר זה הוא דבר קל מאד, שידוע כהיום שיש לכל בהמה בעדר תיק אשר שם כתוב וחתום כל הרפתקאות של בהמה מיום לידתה עד היום והוא גם ע'פ חוקי המדינה, ולכן יש לברר גם אם הי' טריפה כזה לפני שנה או שנתיים ויש להשוות את זה ולחשוב על הכל ולדעת, כי יש נפ"מ אפי' היום לא נמצא טריפה בעדר אבל לפני שנה היו טריפות אז הגבינות שנעשו אז היו טריפות, ונפ"מ אם יש עוד מגבינה כזו במקררים שכעת מחזיקים לשנה ויותר, ודברים אלו קלים הם לעבור על המחשב שיש היום לכל קאמפ' ובעל משק (פארמער בלע"ז).

אמנם נראה שהרוחות לא מתיישבות בזה, וגם מעכ"ת אין כוונתו לשאול על הלכה מפורשת בש"ע, ולכן אמרתי להאריך קצת בפלפולא הגם כי להלכה הוא כמו שהעלתי כאן. וזה החלי: א) השאלה מכאן ולהבא היאך להתיישב עם בהמות כאלו. ב) החלב שיש כבר לפנינו. ג) גבינות, ותערובות חלב זה במאכלים כגון טשאקלאדים וכיוצא בו מיני מאכלי חלב הרבה שמונחים והוא הפסד מרובה גדול ל הקאמפאניס. ויש טוענים שהתורה וזסה על ממונם של ישראל והפסד מרובה להמייצרים, ויש אומרים שאין כאן איסור כלל ויאכלו ענוים וישבעו ועושים מספק איסור דאורייתא ספק איסור דרבנן, ומלכתחילה דיעבד, וממילא בהפסד מרובה דיעבד מותר ואין לעשות רעש, ונפשו בשאלתו מה דעתי העני׳ בזה.

ולפענ״ד גם כי אין אני מן הנותני הכשרים ולא הי׳ לי להתערב, מ״מ לידידות מעכ״ג ארשום כמה ענינים בזה. וראשונה כי לא ניחא לי' למרייהו להקל בדברי סופרים שחמורי מדברי תורה, וזה הי' ח"ו דרך המתחדשים מאז ומלפנים שזלזלו ולעגו על דברי חז״ל ומזה יצאו וזקראים ושאר מינים, ובתורה אדרבה חבבו אלו את דברי אלו דכתיב ויאמינו בה' ובמשה עבדו. ובדברי קבלה (קוזלת י״ב ובגמ׳ חגיגה ג׳ ע׳ב) כשנחלקו ר״ג ורבי יהושע והעמידו ראב״ע לנשיא ופתח ודרש דברי חכמים כזירבונות וכמסמורות נטועים בעלי אסופות נתנו מרועה אחד, למה נמשלו דברי תורה לדרבון לומר לך מה דרבון זה מכוין את הפרה לתלמיה להוציא חיים לעולם אף דברי תורה מכוונין את לומדיהן מדרכי מיתה לחיים וכו' בעלי אסופות אלו ת״ח שיושבין אסופות אסופות ועוסקין בתורה הללו מטמאין והללו מטהרין הללו אוסרין והללו מתירין הללו פוסלין והללו מכשירין, שמא יאמר אדם היאך אוי לומד תורה מעתה ת״ל כולם נתנו מרועה אחד א־ל אוזד נתנן פרנס אחד אמרן מפי אדון כל המעשים ברוך הוא דכתיב וידבר אלקים את כל הדברים האלה, אף אתה עשה אזנך כאפרכס וקנה לך לב מבין לשמוע את דברי מטמאים ואת דברי מטהרים את דברי אוסרין ואת דברי מכשירין. ופרש״י עשה אזנך כאפרכס מאחר שכולן לבן לשמים עשה אזנך שומעת ולמוד ודע דברי כולן וכשתדע להבחין אי זה יכשר קבע הלכה כמותו, ע״ש.

וכבר אמרו חז"ל (עירובין כ"א ע"ב) דרש רבא מאי דכתיב ויותר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה וגו'

N

בס״ד

(קהלת י"ב) בני הזהר בדברי סופרים יותר מדברי תורה, שדברי תורה יש בהן עשה ולא תעשה וד"ס כל העובר על ד"ס חייב מיתה. ופרש"י עשה ולא תעשה, יש בהן שאין בהן חיוב מיתה, אבל דברי סופרים חייבין על כולן דכתיב (קהלת י') ופורץ גדר ישכנו נחש. ולהג הרבה יגיעת בשר א"ר פפא וכו' מלמד שכל המלעיג על דברי חכמים נידון בצואה רותחת, מתקיף לה רבא וכו' אלא כל ההוגה בהן טועם טעם בשר, עוד שם אמר רב המנונא מאי דכתיב (מלכים א' ד') וידבר אלי שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף, מלמד שאמר שלמה על כל דבר ודבר של סופרים חמשה ואלף טעמים, ועיין תוס' (שם ד"ה מפני) דגם בהלכה למשה מסיני לא ניתנו ד"ס כדי שלא ישתכחו.

ב) ובדבר הצפצוף דבהפסד מרובה אפשר להתיר איסור דרבנן, חס מלהזכיר דבשביל הפסד מתירין דברי סופרין ועוברין עליהן, והא דקיי״ל בספק דרבנן להקל היינו בספק דרבנן דכך הוא המדה ספיקא דאורייתא לחומרא וספיקא דרבנן לקולא והוא הדין בספק להקל בלי הפסד מרובה, ואדרבה יסד לן הר״י בן עראמה זצוק״ל (בעל העקדה בספרו עקדת יצחק) דלהתיר איסור דרבנן לרבים גרע משיחידים יעברו על איסור דאורייתא, והמהרש"ם ז"ל הביאו גם כן לפסק הלכה בדע"ת שלו. ואולי הוא על דרך שביאר רבינו יונה (שע׳ת ש״ג ס״ה) בטעם שחמורין דברי סופרים גם במשל מחוט דק וכופלו כמה פעמים הוא יותר חזק מחוט אחד עב והכ״נ להתיר לרבים ח״ו שרבים עוברים, ומה לן לפלפל בדבר והלא אמרו חז״ל חמורין ד״ס וכנ״ל, ובשו״ת רדב״ז (ח״א סי׳ קמ״ה) מי שהוא בין עו״כ ואינו מוציא לאכול עד כמה יוציא מממונו למצוא דברים מותרים והשיב דמחוייב ליתן כל ממונו ואפי' היכא דאיכא רק איסור דרבנן כגון חלב שחלבו עכו״ם או שמנו של גיד וכה״ג, ועיין שר״ת חו״י (סי׳ קפ״ג) דפשיטא ליה נמי דאפי׳ באיסור דרבנן צריך לפזר כל ממונו, והרי דבחלב עכו״ם שלא לאכול פעם חלב עכו"ם חייב לפזר כל ממונו וכ"ש שלא נתיר חלב ספק טריפה דאורייתא ועכ״פ איסור דרבנן משום הפסד ממון ח"ו. ועיין רמ"א (סי' קנ"ה בסופו) ובלבד שלא יאכל ולא ישתה האיסור הואיל ואין בו סכנה, וכ״כ הר״ן (פ״ב דע״ז) וברמב״ם (פ״ב מה׳ יסוה״ת ה״ה) ובש״ך (סי׳ פ״א סקכ״א) ועיין משנה הלכות (ח״ג סי׳ ק״ט ק״י).

ג) גם לעצם הענין שנידון דידן לא הוי אלא דרבנן וספיקא דרבנן, והטעם כי מדאורייתא אפי' לח בלח בטל ברוב ומדרבנן הוא דבעינן ששים וכיון שיש כאן רוב בהמות כשרות ורק מיעוט טריפות מדאורייתא בטל ברוב וממילא לא הוי' אלא איסור דרבנן. ומדרבנן בעינן ס' דשיעור ס' הוא דרבנן וכמ"ש בסי' צ"ח ס"ב במין במינו שנשפך, ועיין יו"ד (סי' פ"א ס"ב ובט"ז סק"ד ובש"ך סק"ה).

ולפענ״ד נראה בס״ד חדא דכאן לא הוי ספק כלל דכל בעל (העדר) הפארעם שמחזיק בהמות לחליבה הנה יודע כמה בהמות יש לו בפארעם ויש לו תעודה מלידתה עד היום הזה וכל מה הנעשה עם בהמה זו וזה מהחיובים וחוקי הממשלה, ולכן בעל המשק שיש לו אלף בהמות יודע כמה מהם עברו ניתוח, ולאו דוקא ניתוח זה שאנחנו עכשיו דנין עליו אלא יש כמה ניתוחים אחרים שכהיום עושים על דנין עליו אלא יש כמה ניתוחים אחרים שכהיום עושים על הבהמות, ולכן אפשר לברר כמה בהמות טריפות יש בפארעם ולכן לא הוי כאן ספק דרבנן אלא צריך לברר כמה יש וגם על לשעבר נמי יכול לברר את כל זה וכל היכא דאיכא לברורי מבררינן.

ולכן אם בפארעם שאמרנו דרך משל שיש להם אלף בהמות ואין להם אלא אחוז אחד או אחוז וחצי בהמות טריפות אז איכא ששים ובדיעבד כשר על למפרע ועל להבא הו״ל בגדר דאין מבטלין איסור לכתחילה ליקח חלב בהמה טריפה ולערב עם חלב בהמה כשרה ע״מ לבטל, ואם

יש בפארעם כשני אחוזים בהמות טריפות אז הו״ל איסור גמור וכל החלב אסור וכמבואר בש״ע יו״ד (סי׳ פ״א ס״ב) שאם היתה בהמה טריפה בעדר אם בהמות אחרות ונתערב חלבה עם חלב האחרות הולכים בו אחר שיעור ששים, וכאמור דניתוח זה שנתברר עכשיו לאו דוקא אלא ה״ה שאר ניתוחים כגון ניתוח לידה [קייזערשניט בלע"ז] או שאר טריפות שבבהמה שהם טריפה מבטן או אחר הלידה נכלל בזה, וכל זה כיון שאפשר לברר הרי על הבעל המכשיר לברר, וכאמור שגם זה רק כשבדיעבד נתערב החלב כבר וכמ״ש המחבר בלשונו הטהור ונתערב חלבה, כלומר בדיעבד ולא לערב לכתחילה חס מלהזכיר. ולכן אפי' נגיד למשל שכהיום אין לו אלא טריפה אחת והחלב כשר והי' לו יותר לפני זה שנה או שנתיים אז הי' החלב טריפה, ואם מי שהוא אכל מחלב זה או שיש עוד נשאר מגבינה כזו, הרי אכתי נשאר האיסור אף שאין עוד עכשיו בהמה טריפה להטריף, וזה פשוט דלא שייך בזה ספק.

שנית נראה לפמ״ש הד״מ (ס״ס צ״ז הובא בש״ך יו״ד סי׳ ק״י אות י״ט), על מה שהביא הב״י (סי׳ נ״ז) בשם מ״כ שהקשה אמאי דאסר ר״י ספק דרוסה שנתערבה בתערובות כל התערובות דאמאי אין התערבות מותר מכח ספק דרבנן לקולא דהרי אפילו ודאי דרס לא היה התערובות אסור רק מדרבנן וז"ל ולא קשה דודאי היכא דעיקר הספק באיסור עצמו ומצד עצמו הוא דרבנן הולכים לקולא אבל כאן דמצד האיסור עצמו הוא ספק איסור דאורייתא אלא שמצד אחר בא לו שהוא מדרבנן הואיל ונתערב ומדאורייתא חד בתרי בטל אלא דרבנן גזרו בד"ח שלא להתבטל זו לא מקרי ספ"ד לילך בה להקל, וכ״כ באו״ה (כלל כ״ה) דכל מקום שיש חשש איסור דאורייתא לא אמרינן ביה ספיקא דרבנן לקולא עכ"ל ד"מ, והש"ך כתב דאין להקשות אמ"ש הר"ב דהיכא דמצד האיסור עצמו הוא ספק איסור דאורייתא ומצד אחר בא לו שהוא דרבנן לא אמרינן סד"ר לקולא דהא לקמן (סי׳ קי״א) אמרינן בא״ד וכו׳ שאני התם דאין הספק מצד עצמו אסור מן התורה וכו' ע"ש, והכי נמי הרי אפי' לשיטתם מצד האיסור עצמו הוא ספק איסור דאורייתא א״כ לא שייך כאן בכלל דין דס״ד לקולא.

ועוד בו שלישיה דנלפענ״ד בעצם היסוד נראה דיש כאן עכ״פ ספק איסור דאורייתא אם לא איסור דאורייתא ממש, שהרי עיקר ההיתר של חלב בהמה צריך לימוד שהרי קיי"ל בהמה בחי' בחזקת איסור עומדת עד שיודע לך במה נשחטה נשחטה הותרה עד שיודע לך במה נטרפה, (חולין ט׳ ע׳א טוש״ע יו׳ד סי׳ כ״ה) וברש״י באיסוו אבמה״ח ללקות עליו ועיין פמ״ג בפתיחה בביאור לשון רש״י ושאלו על זה בגמ' ותי' דמבואר בתורה ארץ זבת חלב ודבש, ועיין ריש בכורות (ו' ע'׳ב) מדכתיב ארץ זבת חלב ודבש או חרוצי חלב ע"ש, ואכתי קשה הגם שהחלב התורה התירה מ"מ שמא הבהמה טריפה היא ואפשר שלא התירה תורה אלא לאחר שנברר שהבהמה כשרה וכגון שלאחר שיחלוב הפרה ישחטו אותה וכיוצא בו, ואי משום דאמרינן רוב בהמות כשרות הן וסמכינן ארוב ושותין החלב, הרי הא גופא קיי״ל דהיכי דסמכינן ארוב או אחזקה אם אפשר לברר מבררינן, ועיין פסחים (ד' ע׳ב) ובשו״ת הר״ן (סי׳ ס״ו) ובריטב״א (פסחים הנ״ל בשם יש למדין) ובפנ״י שם ומשמע דמה״ת אין סומכין על החזקה במקום שאפשר לברר. ועיין משכנות יעקב (יו״ד סי׳ י״ז) שהביא כעין קושין מהגרא״ז מרגליות זצ״ל פן יצא מגדר רוב ונחוש לחלב ולגבינות, ומ״ש לו הגאון בעל משכנ"י שם שציין לתש' רש"י וחי' הרשב"א ומיהו מה שכתב עוד הבעל משכנ״י דהדבר מוכרח דאל״כ [למה לא מוכחינן בגמ' דאזלינן בתר רובא ממה דשרינן חלב בשתי' שהוא הוכחה ברורה, ולפענ״ד אין כאן הוכחה שהרי אפשר התורה התירה לאחר שישחוט ואכתי ליכא ראי'

דאזלינן בתר רובא, וגם לר״מ שיצא לדייק יש לישב כן והבן.] וע״כ משום דכאן א״א לברר אא״כ ישחוט הבהמה וכה״ג לא מקרי אפשר לברר וסמכינן ארוב וחזקה.

אלא אכתי יש לדייק לטעם זה דאף דקיי"ל רוב בהמות כשרות הן מ"מ לענין הכשר אכילה לא סמכינן ארוב זה לכתחילה, שהרי תקנו לבדוק את הריאה לאחר שחיטה ואם לא בדק ואכל הרי הוא פורץ גדר וישכנו נחש משום דהו"ל מיעוט המצוי ולא סמכינן בזה על רוב בהמות כשרות. וא"כ כיון דגזרו חז"ל על הרוב משום מיעוט כשרות. וא"כ כיון דגזרו חז"ל על הרוב משום מיעוט המצוי שלא לאכול הבשר, מ"ש לענין שתיית חלבה לא חיישינן למיעוט זה ואזלינן תרתי דסתרי בבהמה אחת, דלענין שחיטה אמרינן בחזקת איסור עומדת ואין סומכין לאכלה עד שיבדוק הריאה משום מיעוט טריפה המצוי, א"כ לגבי חלב נמי הגם שהתורה התירה משום אבמה"ח מ"מ לגבי חלב נמי הגם שהתורה התירה משום אבמה"ח מ"מ לגבי חלב נמי הגם שהתורה התירה משום אבמה"ח מ"מ המצוי להטריף וחששו לה חז"ל בבהמה זו גופה לאכילה, אמאי נתיר בשתי'.

וצ"ל דאף דתקנו במיעוט המצוי לברר הרוב משום דהיכא דאפשר לברר מבררינן, ומיהו זה דוקא כיון ששחטו כבר הבהמה ובאנו לאכול מבשרה ואפשר לברר לא סמכינן ארוב בהמות כשרות כיון דבחייה בחזקת איסור עומדת, אבל לשתיית חלב לא תקנו לשחוט הפרה לברר ולא מקרי כה״ג אפשר לברר וע״כ נסמוך על רוב בהמות כשרות אפילו דאיכא מיעוט בהמות טריפות והו״ל מיעוט המצוי, ולאכילה תקנו בדיקת הריאה אבל לשתיית חלב כיון דא״א לא תקנו. ואפילו לדעת רבינו הגדול הבה"ג שכתב בנאבדה הריאה טריפה ואפי׳ בדיעבד וחששו לה כמה מהפוסקים, מ״מ לענין חלב לא חששו לה דדוקא בנאבדה חש לה רבינו הבה"ג משום דהי' לו להזהר שלא ליאבד, אבל כה"ג שא"א בכל אופן והעמידוה על הדין כעין נטלה כלב או עכו״ם (סי׳ ל״ט ס״ב) ולכן אם עשה במזיד שהשליכה או איבדה דינו כמבטל איסור דרבנן בידים (ש״ך בס״ק בשם הריב״ש סי׳ תצ"ח. ועיין ביאור הגר"א שם ובהגרע"א במי שאינו בקי בבדיקת הריאה ובקי לשחוט במסוכנת אי מתירין לו לשחוט ולאכול בלא בדיקה בשביל הפסד ממון). ואף דנראה כעין תרתי דסתרי כיון דאכתי בהמה בחייה ובחזקת איסור עומדת עכ"פ איסור אבמה"ח או אינו זבוח, מ"מ כיון דא״א לברר סומכין על הרוב ולא ניכר הסתירה. ולפ״ז היכא דחלבו הבהמה והחלב אכתי לפנינו ושחטו הבהמה כה״ג לא יאכל ולא ישתה מן החלב עד שיברר כשרות הבהמה, דכיון דאפשר לברר מבררינן ולא נטריף הבהמה ונשתה חלבה.

איברא דדבר זה במחלוקת שנוי', דהר"ן פ"ק דחולין כתב דבהמה בחזקת היתר עומדת לחלב, וכתב ומעשה בא לפני רש"י ז"ל והתיר והשיב לפני רבותיו שהיו מחמירין בדבר אתמול אכלנו מחלבה ועכשיו נחזיקנה בטריפה ע"ש, וע"ש מש"כ בשם התוס' ורבינו שמשון. והמרדכי פא"ט (סי' תרל"ה) הביא דעת התוס' בחלב שעשה מיני' כמכא ושחט העזים ונמצאו טריפה דלא אמרינן דבחזקת כשרה היתה ועכשיו הוא דנטרפו, ור"י התיר הגבינות משום היתה ועכשיו הוא דנטרפו, ור"י התיר הגבינות משום היתה ועכשיו הוא דנטרפו, ור"י התיר הגבינות משום היתה מהרש"ל בתשו' לענין כבוד שבת דבהמה בחייה ודעת המהרש"ל בתשו' לענין כבוד שבת דבהמה בחייה בחזקת איסור עומדת, וכן נראה לכאורה עוד שיטת ראשונים ורבינו הב"ח בתש' (סי' קכ"ז) תמה על הרש"ל ז"ל, ובאמת כי לפענ"ד הרש"ל לאו יחידאה הוא בזה.

ומיהו אפי' לשיטתו כתב הב"ח שם בטבח ששחט ויש לו חלב ממנה אם יכול לכתחילה לומר לגוי שיטול הריאה ממנה ולהשליכה לכלבים והבשר ימכור לגוים ולסמוך על החזקה דכשירה היא ולאכול החלב ממנה,

והשיב ז״ל דאם יש לו חלב שנחלב תוך ג' ימים אסור אפי' בדיעבד דחיישינן לסירכא, אבל אם אין לו רק מה שנחלב קודם ג' ימים מותר לעשות כן. ואין להתיר של תוך ג' ימים ע"י השלכת הריאה ולסמוך על החזקה מידי דהוי אחלב שאוכל בחיים ולא חיישינן לסירכא, דשאני התנז דא"א למבדקי׳ בחייה וכן בפרה אדומה מה״ט סמכינן ארובא, והיכי דא״א לבדוק בחייה סמכינן אחזקה, אבל כשהיא שחוטה לפנינו לא סמכינן אחזקה דאפשר למבדקה ע׳ש. הביאה הפמ״ג שכתב (סי׳ פ״א שפ״ד סק״ו) שאנו לאחר שחלבו פרה שחטו אותה אסור לו לשתות מחלב זה עד שלא יבדוק הריאה ע׳ש ובמש״ז (סי׳ ל׳ט סק״א) דכיון דמעיקר דינא הרי הו״ל מיעוט המצוי אלא שא״א לברר אבל לאחר ששחט הפרה ויש עוד מחלבה דכיון דחייב לברר ואפשר לברר אסור לו נמי לשתות מהחלב עד שלאחר שיבדוק הריאה ויברר מיעוט המצוי ואח״כ ישתה. מבואר מדברי רבינו הב״ח ז״ל דחלב שנחלב ואח״כ שחטו הבהמה הכ״נ דאסור לשתותו כמו שאסור לאכול מבשרה אלא דקודם שחיטה ע"כ התירה התורה כיון שא"א לברר. ועיין ירושלמי שנחלקו ר״י וכו׳ אי יכול לברך על השחיטה עובר לעשייתן כיון שבחזקת איסור עומדת הבהמה, ועיין רוקח ותש' הב״ח הנ״ל.

ולפ"ז נראה להוסיף כיון דההיתר שתיי' אפילו מבהמות בחייהן בלי בדיקה אינו אלא מדין רוב בהמות כשרות הן והיינו רובא דעלמא ומשום דא"א לבדוק בחיי', הגם שהרי ברור דבין בהמות כשרות איכא מיעוט טריפות בעולם ואפ"ה סומכין על החזקה הגם דאיכא מיעוט המצוי והי' לן לחוש כמו שחוששין לענין אכילת בשר בהמה זו עצמה ולא לשתות, אלא דא"כ לא היינו יכולין לשתות חלב רק לאחר שחיטת הבהמה ואין זה דרכי נועם, וע"כ כיון שהתורה אמרה אחרי רבים להטות שהוא מ"ע שותין. וידוע מה שכתב הבנ"י ועוד הרבה אחרונים דבזמה"ז לא הוה רוב בהמות כשרות וא"כ אין שותין חלב, ותי' דהני טריפות הם רק מפני שאנן מחמירין מחמת שאינן בקיאין, אבל מד"ת רוב בהמות כשרות והולכין בתר הרוב מדין תורה, ודברי רבינו הבנ"י צ"ע וכבר הארכתי בתשובה.

ואמנם מה שאמרו רוב בהמות כשרות היינו כשאין ידוע להם בהמה טריפה בעדר והולכין בתר רוב בהמות דעלמא אז כיון דאזלינן בתר רובא דעלמא ורוב בהמות כשרות הן, ואף אם נמצאת אחת טריפה דיש מיעוט המצוי אזלינן בתר רוב דעלמא, אבל אם יש לפנינו עדר של מאה בהמות ועשרה או חמש עשרה מהן טריפות ידועות וחלבו יחד כולם וצריכין לבטל חלב הטריפות, אז לא נכללו הרוב בהמות של כל העולם לבטל ולהכשיר חלב זה שבאותו עדר אלא צריכין ששים בעדר זה לבטל וזטריפה, ואם אין כאן ששים אז החלב אסור הגם שאכתי רוב בהמות כשרות הן בעולם אבל בעדר שלנו כיון שהוא מובדל מן הרוב שבעולם ויש לפנינו טריפות ודאי לא מועיל הרוב דעלמא לבטל הטריפות שלנו אלא בעינן ששים בעדר כאן לבטל. א״כ יש כאן חילוק בין רוב מבהמות כשרות, דמה שנוגע לענין רובא דעלמא חושבין רק משמונים וחמשה בהמות שבעדר שאותן כולן נכנסין ברוב בהמות דעלמא לענין מה שנוגע לרוב בהמות דעלמא והחמש עשרה טריפות הם טריפה ודאי ולא מתבטלין ברוב דעלמא אלא בעי ביטול בעדר זה, ואם אין ששים בעדר זה הכל אסור הגם שיש רוב בהמות כשרות בעולם, והיכא דלא ידוע לנו טריפה ודאי הגם שבמציאות יש מיעוט המצוי, הכל כשר דהולכין אחר הרוב. מיהו עכשיו שיש טריפה ודאי הידוע לנו מהעדר הזה שיש לפנינו יצאו מרוב בהמות בעולם שאין לפנינו טריפות ודאי שנוכל לבררם.

ובמקום אחר הסברתי קצת כך, דכל בהמה בחזקת כשרות משום דכל בהמות שוות בטבע הבריאה ובמציאות שכך טבע הקב"ה בכל בהמות שבעולם, ורובם מהם כשרים שרוב בהמות נולדו בטבע הבריאה בריאים בלי סירכות הריאה האוסרת וכ"ש לא שאר טריפות מי"ח טריפות, וכל שאנו רואין בהמה אנו אומרים שהיא מן אותו הרוב בטבעה בריאה כרוב בהמות שבעולם. אבל אם ראינו במקום שינוי בבהמות אותו המקום מרוב בהמות שבעולם, אפילו לא ראינו שהמקום הזה מופרש ומובדל מכל העולם וגם לא ידענו הסיבה, מ"מ כיון שראינו שהבהמות נטרפות אותו מקום נעשה מובדל ומופרש מרוב בהמות שבעולם, והסיבה או סיבת המקום והאויר או סיבה הבאה בידי אדם כגון ניתוחים או כיוצא בזה.

אלא דאכתי אפי׳ לא אזלינן בתר רוב העולם ניזל בתר רוב אותו המקום ולמה צריכין ששים, וצ"ל כיון שיש לפנינו טריפה ודאי, תו לא סמכו חכמים על החזקה והרוב אלא בעי ששים. ומעתה נראה לחדש עוד כיון דגם ברוב העולם איכא מיעוט המצוי וכמ״ש לענין בדיקת הריאה וגם יש עוד מיעוט של י״ח טריפות שהוא מיעוטא דמיעוטא אלא דחכמים לא חשו לה היכא דא״א לברר, אבל עכשיו שנתוסף עוד טריפה ודאי שהוא מובדל מהרוב וע"כ צריך לדון על טריפה זו ולבטלה בששים מתוך העדר הזה, וכיון דבעדר הזה שרוצין לבטל בו ג"כ יש בו מיעוט המצוי שהוא טריפה אלא שעד עכשיו מחמת שאינו ראוי לברר סמכנו על הרוב ולא חשו להמיעוט, אבל כיון דעכשיו ע״כ צריכין לבירור או לביטול עכ״פ מדרבנן ונכנס כל העדר בספק הנ״ל אמרינן סמוך מיעוט המצוי, והאינו מצוי כי״ח טריפות למיעוטא דודאי טריפה והו״ל כמחצה על מחצה והו״ל ספיקא דאורייתא עכ״פ. ועיין שו״ת הריב״ש (סי׳ קצ״ג) שכתב דמיעוט המצוי ר"ל שהוא קרוב למחצה ורגיל להיות דומיא דמיעוט מצוי כסרכות הריאה ע"ש, ומבואר דס"ל דטריפות המצוי בבהמה הוא קרוב למחצה. א״כ אם נצרף מיעוט המצוי שהוא קרוב למחצה מהבהמות הכשרות מכח רוב כשרות למיעוט טריפות ודאי שיש לפנינו, א״כ יהי׳ רוב טריפות ואסור מה״ת מטעם רוב טריפות כל זמן שאין כאן ששים לפנינו, ועיין פמ״ג (שפ״ד סק״ד) ודו״ק היטב כי הוא נקודה נפלאה.

ולפ״ז בציור שיש לפנינו חמש אחוז או עשרה או חמש עשרה אחוז בהמות טריפות ודאות ע"י ניתוח, נשארו פ״ה בהמות שסומכין בהו על הרוב, וכיון שכתב הריב״ש דמיעוט המצוי הוא קרוב למחצה נמצא דבפ״ה בהמות מיעוט המצוי לטרוף הוא קרוב למחצה מ״א מ״ב, ונוסיף על אלו הט"ו הטריפות ודאות נמצא חמשים ושש או שבע טריפות – חמש עשרה ודאות והשאר ממיעוט המצוי, וכיון שכולם עכשיו פה בעדר אחד נוסיף ומ״ג או מ״ד כשרות נמצא כאן כבר רוב בהמות טריפות הן והחלב מהן טריפה דאורייתא, דכמו דלענין הכשר אזלינן בתר רובא ואמרינן כיון דרוב בהמות כשרות הן מותר לשתות, הכ"ג נתהפך הדבר כשיש לן לחשוב רוב בהמות טריפות דאזלינן בתר רובא והחלב טריפה מדאורייתא ועכ"פ ספיקא דאורייתא לכ״ע והבן. וממילא למדנו בנידון דידן שטוענים דלכ״ע אין זה רק איסור דרבנן כיון שמן התורה בטל ברוב, אדרבה כאן ליכא ביטול ברוב מה״ת ויש לפנינו איסור דאורייתא או עכ״פ ספק איסור דאורייתא. ועיין משכנות יעקב (יו״ד סי׳ 'ט"ז) דאחד מעשרה מקרי מיעוט המצוי ועיין שו״ת ב״א סייז) דאחד מעשרה מקרי מיעוט המצוי ו׳׳) ועיין ש״ע יו״ד (סי׳ ל״ג) דנהגו לבדוק הושט, ועיין משנ״ה (ח״ז סי׳ צ״ט).

ד) עוד יש בזה כיון שיש לפנינו איסור ודאי אפילו בהמה אחת והו״ל בכלל אין מבטלין איסור לכתחילה וכבר הבאתי בשם מרן כק״ז הבי״ש ז״ל א״ח סי׳ פ״ט (במשנה

הלכות ח"ז סי' קי"ג) דאפילו למ"ד דאין מבטלין איסור לכתחילה הוא מדרבנן היינו דוקא באקראי בעלמא ובדיעבד, אבל המבטל איסור בתמידות לכ"ע אין מבטלין איסור דאורייתא הוא, והכא הרי הבהמות הטריפות החולבות בכל יום ומבטלין אותו החלב בחלב היתר הרי איכא איסור דאורייתא לבטל. ובתש' הרדב"ז (ח"ג סי' תקמ"ז וקצ"ע מה שכתב בסי' תק"פ ודו"ק) דהלוקח איסור מעכו"ם לא נתבטל אצלו דכיון שאינו בר מצות ליכא דין מעכו"ם לא נתבטל אצלו דכיון שאינו בר מצות ליכא דין ביטול אלא כשבא ליד ישראל הרי הוא נתבטל ונמצא עובר הישראל על אין מבטלין איסור כיון שברשותו הוא שהאיסור מתבטל אלא שיש בזה חולקין, ועיין שו"ת מהר"ם מלובלין (י' ק"ד) בספרי הנ"ל באריכות.

ה) דעת הרשב"א בתשו' ("ג סי' יר"ד הובא בב"י יו"ד סי' קל"ד) דמה שמתירין לפעמים בדיעבד ובהפסד מרובה לא אמרו אלא באקראי בעלמא וכל שנתערב דרך מקרה לא החמירו בו עד שיהא בו בנותן טעם, אבל מי שמבטל וחוזר ומבטל ודרכו לעשות כן וסומך על דיעבד אסרו ואינו בטל והרי נשאר באיסורו דרק בדיעבד התירו, והארכתי גם בזה בס"ד.

ו) עוד יש להעיר מדין תשע חנויות מוכרות בשר כשר ואחד בשר טריפה דאמרינן כל קבוע כמחצה על מחצה דמי, והנה בדידן שהבהמות קבועות בעדר אחד נמצא דהו"ל קבוע והחלב שם שנמצא הו"ל קבוע והו"ל כאיתחזק איסוריה, ועיין ש"ך) יו"ד סי קי"א סק"ד) בשני תרנגולות אחת כשירה ואחת טריפה ואם הביצים אינם נכרים הוי איתחזיק איסורא ובאם נכרים כל אחת ואחת נראה מדעתו דלא מקרי איתחזיק, והפר"ח השיג עליו ממשנה מפורשת דלא מקרי איתחזיק, והפר"ח השיג עליו ממשנה מפורשת כריתות דאשתו ואחותו עמו בבית ומ"מ בדידן לכ"ע אינו ניכר והוי איתחזק איסורא אם לא ידע מאיזה בהמה לקח וכל קבוע כמחצה על מחצה דמי ואין לומר דעכ"פ החלב הו"ל פרוש דכיון דאיקבע האיסור בעדר זה לא מהני אפילו הו"ל פרוש דכיון טור סי' ק"י ובש"ע שם ס"ו ומשמע שכן סובר הש"ך שם סקל"ו דאוסר אפי' בפירש ממילא וי"ל.

ומעתה לעצם האיסור, הנה בטוש״ע (יו״ד סי׳ מ״ח) כתב קיבה שנקבה טריפה והוא משנה (פ' א״ט חולין מ״ב ע׳א) ואם החלב שעל היתר סותם הנקב כשירה, ובגמ׳ שם (דף מ״ט) תרי לישני איכא וכתב הטור (סי׳ ס״ד) דרש״י והרא״ש פסקו הלכה כלישנא קמא דשניהם אסורין לדידן בני בבל ואפ״ה שעל היתר סותם כדאמר ר״נ אינהו בני אר"י מיכל אכלי ליה לדידן מסתם נמי לא סתים בתמיה, ועיין ב״י שם וכרס הפנימי שניקב כ״ש טריפה ונחלקו איזהו כרס הפנימי ע"ש ובש"ע שם בבשר החופה את רוב הכרס. והנה לכל הפשטים והקולות שיש שם מ"מ בנידון הנתוח בהמות דידן לכ״ע הרי הוא אסור כפי שנתברר שנוקבין הקיבה ואח״כ תופרין אותה לדופן הבהמה וגם נוקבין הכרס הפנימי וגם חותכין בידים, ובפרט שראו הרופא בהמות אומן שלפניהם עשה ניתוח וראו שעשה נקב גדול בכרס ואח״כ נקב הקבה ואף לא השגיח בפנים מה שהוא עושה ושוב תפר את הקיבה לדופן הבהמה פשוט שניתוח כזה עושה טריפה ודאי, ואין לזה שייכות מה שמצדד המהרש"ם (דעת תורה קונט"א להל"ט אות קמ"ג) והארכתי בזה במקום אחר. ופשוט נמי שאלו שמצדדין להתירא מודים שאם ישחוט פרה זו שעשו עליה ניתוח שאסורה לאכול ולא ימכרנה לבשר כשר, א״כ מ״ש שתיית חלבה מאכילת בשרה, ועיין שו״ת מהרש״ג (יו״ד ח״ב סי׳ קע׳ג) ודידן כ״ש משם, ולא רציתי להאריך בדברים כי כבוד ה' הסתר דבר.

ושמעתי טועים שטוענים כיון שהרופא עושה הנקב בקיבה בכדי לרפאות הבהמה והרי הבהמה חיה אח״כ ממילא אין זה בכלל טריפה שהרי הרופא בא לרפאות וגם 7

ראינו שחי׳ אח״כ, ולדעתו כל הטריפות הם רק בזמן חז״ל שלא חיו ועכ״פ לדעתם במחלוקת שנוי׳ והו״ל כל הטריפות דחז״ל רק ספק טריפה, ור״ל מהאי דעתא שח״ו מהפך הקערה על פיה ועושה מאיסור היתר ומהיתר איסור וכבר ניבא על זה רבינו יונה את אשר אסרתה התרתי ואת אשר התרת אסרתי, והגם שנמצא באחד מהאחרונים (שו״ת נאות דשא סי' קכ"ז) שעלה ונסתפק באותן טריפות שמנו חז״ל שאינן חיות ואם הדרו וחיו שדעת הרא״ה דחזרו לכשרותם דאיגלאי מילתא למפרע שלא היה טריפה מעולם, ושאר ראשונים חלקו על זה והעלה שאין מי שיכריע בזה, ולזה רוצים לצרף לסניף. ואני אומר ח״ו לסמוך על זה ואפי׳ לומר כן כי זה נותן יד להרעפארמער שמעולם אמרו שהתורה נשתנית לפי הזמן וחכמי הטבע בזמן הזה בקיאים יותר, ופשוט דהטריפות שנאמרו הם הלכה למשה מסיני וכמו בכל הלכה למשה מסיני אין ברי' ונברא ואפי׳ מלאכים אין בידם לשנות כן בכל ההלכות ואפי׳ ירבה כחול ימים וכמ״ש הרשב״א ויבואו לאלפים רופאים זאת התורה לא תשתנה ולא ישונה.

ועל מה שכתב הנ״ל הגם שאין בנו מי שיכריע אפילו נאמר ונסכים לו שאין בנו מי שיכריע אבל לא ראה שכבר הכריעו בזה גדולי הראשונים, ואעתיק כאן לשון רבינו הגדול הריב״ש ז״ל בתש׳ (סי׳ תמ״ז) וז״ל, בדבר השאלה ידעת האדון נ״ר שאין לנו לדון בדיני תורתינו ומצותיה על פי חכמי הטבע והרפואה, שאם נאמין לדבריהם אין תורה מן השמים חלילה כי כן הניחו הם במופתיהם הכוזבים, ואם תדין בדיני הטריפות ע"פ חכמי הרפואה שכר הרבה תטול מו הקצבים כי באמת נהפכו רובם ממות לחיים ומחיים למות ויחליפו חי במת כי אין ספק בנטלה הכבד ונשאר בה כזית שאנחנו מכשירים הם יאמרו שימות לשעתה, והן בחרותה בידי שמים ואחרים וכמה וכמה אחרים שאנחנו אוסרים כמו כל הסרכות וכל המראות הפסולים בריאה וכן בדיני הדרוסה ואחרים שאין ספק שהם מלעיגים בנו עליהם יוצק זהב רותח לתוך פיהם, והרב רבינו משה בן מיימו״ן ז״ל כששנה מעט ואמר שצומת הגידין הם בעצם התחתון בעופות לא הודו לו אחרי שלפי יסוגית הגמ' נראה שהוא בעצם האמצעי וכו' ואע"פ שהי הרב ז״ל חכם בחכמת הרפואה והטבע ובקי בניתוח כי לא מפי טבע והרפואה אנו חיין ואנחנו על חכמינו ז״ל נסמוך אפי' יאמר לנו על ימין שהוא שמאל שהם קבלו האמת ופירושי המצות איש מפי איש עד משה רבינו ע׳ה לא נאמין אל חכמי היונים וכו' כמוזכר בפ' המפלת אני מביא ראי' מן התורה ואתם מביאין ראי' מן השוטים, ע"ש מה שהאריך בדבר. עכ״פ אפי׳ לסניף לא צרפו דעה זו כלל וישתקע הדבר.

וכ״כ מרן החזו״א ז״ל (יו״ד הל׳ טריפות סי׳ ה׳ אות ג׳ ד׳ה ואף) מן הטריפות מן הארכובה ולמעלה שנמסר לחכמים לקבוע הטריפות ע׳פ רוח קדשם שהופיע עליהם והי׳ צריך לקבוע דיני הטריפות לדורות, ואין לנו תורה חדשה לאחריהם והיו קבועות הטריפות כפי השגחתו ית' בזמן ההוא שלא נתן הקב״ה לברואיו רפואות תעלה להן המה הטריפות שאסרתן התורה בין בזמן הההוא ובין בזמן של דורות הבאים שמסר הקב״ה את משפטי התורה שלהן לחכמי הדורות ההם, ואפשר עוד שגם בשינויי הגופים החיים כמו שינוי מיעוטי הדם שהראשונים הוכרחו להקזה והאחרונים הקזה סכנה להם, וכן בשינוי האקלימים ורפואות ושאר עניני הטבע ואפשר דהניתוחים שבזמננו לא היו מועילים בימים הראשונים וכו' וז״ל הרמב״ם (פ״י וכן אלו שמנו ואמרו שהן טריפה אע׳פ מה"ש הי"ג) שיראה בדרכי הרפואה שבידינו שמקצתן אינן ממיתין

ואפשר שתחי' מהן, אין לך אלא מה שמנו חכמים שגאמר ע"פ התורה אשר יורוך עכ"ל.

וכבר אמרתי שהרי גמ' מפורשת שחט בו שנים או רוב שנים חי הוא וסופו למות (עיין יבמות ק״כ ע״ב) וע״ש במגוייד שיכול לכוות ולחיות ועיין תוס' (שם ד"ה למימרא) דמגוייד חי ותלוי ב״ב תירוצים ועיין (חולין ל״ג) דלב״נ מפרכסת אסורה דחי הוא והנה כתבו ז"ל דשחט בו רוב שנים אפשר לבדר לו סמים שיחי' ואפ״ה לכ״ע טריפה הוא ומבואר דגם בזמן חז״ל היו יודעים לעשות טרופות שיחיו אלא שאין זה מעלה לכשרות. ופשוט דבכל הני טויפות שקיי"ל הלכה למשה מסיני הם חלק מתורתינו הקדושה ואפי׳ כל רוחות שבעולם לא יוכלו לשנות ואפי׳ יבאו ויעידו שנשתנו הטבעים או כיוצא בו כמו בכל התורה שאין לשנות והכ"ג כז הוא ועכ"פ רבינו הריב"ש כתב כן מפורש וגדולה מזו, וכן מצאתי גם בשו״ת משכנות יעקב יו״ד סי׳ י״ז. ולכן דברים אלו הם לפענ״ד דברים בטלים לא קיימין ולא שרירין כלל, ולא שבקינן הודאי של כל הני ראשונים ואחרונים מפני ספיקתו שהעלה הנאות דשא הגם שהי' גדול בישראל כבודו במקומו מונח אבל בעצמו סיים שאין בידו להכריע ואנן יש לן הכרעה מראשונים ואחרונים ואין בזה כדי סמיכה כלל.

ומה שטוענים משום שהתורה חסה על ממונם של ישראל ונראה פשוט דאפילו בדיני ממונות שאין הולכין בתר רוב דקיי"ל דיכול לומר קים לי כה"ג דדעה יחידאה היא וסיים רק בצ"ע שאין לו הכרעה לא הי' יכול לטעון נגד כל הני פוסקים שהכריעו ואפילו לא הביאו שיטת הרא"ה הנ"ל לצירוף בעלמא, וכ"ש שנצרף זה ולהתיר לרבים איסור מפורש לכל הפוסקים מכח ספק אחרון אחד ולהכשיל רבים באכילת איסור ואפילו ספק איסור וגם להוציא ממון מרבים בשביל שחס על ממון יחיד ח"ו והרי הא פשיטא דבאיסורין אזלינן בתר רוב.

ולפענ״ד כי זה קשה מכולם שמהפכים דברי אלקים חיים ומנצלים אותם לטובתם, וכמה השוחד יעור עיני חכמים, ובמקום להתחשב עם רבבות מישראל ולהצילם מנדנוד איסור חושבים שיהי׳ הפסד ליחיד בכמה אלף ימדלאר ולכן יתירו ספק איסור לרבים, וגם על זה החשבון יפקירו ממון רבים ולהוציא ממון מרבים]שלא חשו שהתורה חסה על ממונם של ישראל[שמשלמין עבור גבינה שאפילו מתירים רק מספק ודוחק גדול אפי׳ לפי דעתם שאפילו מתירים רק מספק ודוחק גדול אפי׳ לפי דעתם ולוקחים מרבים כסף מלא כמו שמשלמין על מהדריו מן המהדרין אוי לה לאותה בושה ואוי לה לאותה כלימה והלא קיי״ל דלצורך רבים מפקירין ממון יחיד והפקר ב״ד הי׳ הפקר וכ״ש שלא להתיר איסורים או ספק נדנוד איסור בשביל ממון יחיד וזה ברור.

ובכלל יש להעיר ולהתריע על שנכנס רעיון פסול ומחשבה פסולה זו בעניני הלכות איסור והיתר דבשביל כמה פרוטות ליחיד מפקירין את הרבים בעונ"ה להכשיל ח"ו באיסור או ספק איסור והוא היפוך ממה שכתב הבעל עקדה הנ"ל דלהתיר איסור דרבנן לרבים הוא גרוע מיחידים העוברים על דאורייתא, והתחיל הדבר בהפקעת שערים שהתירו להפקיע שערים והוא בגדר גזל הרבים והמסייעים לדבר ג"כ דינם כותייהו שהרי הוא חולק עם הגזלו או המפקיע שער אוי לי אם אומר אוי לי אם לא אומר. ולכן להלכה למעשה לפענ"ד ח"ו לאכול מהגבינות או החלב להלכה למעשה לפענ"ד ח"ו לאכול מהגבינות או החלב בהמות טריפות בעדר, או שהיו אלא שהי' ששים נגדם ואם חוששין להפסד מרובה באמת שזה דבר גדול והתורה חסה על ממונם של ישראל, אבל יותר חסה התורה על נפשות ישראל וכל אשר לו יתן בעד נפשו.

בקיצור מה שעולה לפענ"ד: א) הפארעם (עדר) שלא הי' שם מהבהמות שעשו להם ניתוח זה או שאר ניתוחים או שאר טריפות מלידה או אפי' היו ורק באופן שהי' ששים נגדם, שבדיעבד בטל כמבואר בש"ע יו"ד סי' פ"א אין חשש על החלב או מאכלי חלב שנעשו שם והכל כשר על למפרע ויש לסמוך על הביטול על העבר, ומיהו מהיום והלאה יש לתקן שלא נצטרך לביטול בששים שהוא רק בדיעבד שכבר נתערב חלב טריפה וכלשון הש"ע ולא לכתחילה.

١

ב) מקום שהיו שם בהמות טריפות בעדר, וטריפות אלו צריך לחשוב בין מניתוח זה הידוע ובין משאר ניתוחים שעושים טריפה או טריפה מלידה או שנטרפה אח"כ ע"י חי' הדורסת וכיוצא בו, באופן שלא הי' בעדר ששים נגד הטריפות, כה"ג כל החלב והגבינה טריפה למפרע ואסור לשתות החלב כמבואר בש"ע סי' פ"א ואם יש גבינות הגבינה לעכר"ם אלא שיקחו הקופסאות של אחרים או הגבינה לעכר"ם אלא שיקחו הקופסאות של אחרים או ירוקנו באופן שלא יבאו בני ישראל לידי מכשול כמו זמבואר בהאי ערבא ובכותח שלשים יום קודם הפסח, ואפשר דכה"ג יש כאן איסור תורה ומ"מ לענין סחורה יש להקל ככל איסורי דרבנן שמותר לסחור בהם, ובפרט כי להקל ככל איסורי דרבנן שמותר לסחור בהם, ובפרט כי לעכר"ם במקום שאין חשש לטעות והבן.

ועיין בשו״ת מהר״י אסאד (יר״ד סי׳ ס׳) בסוף דבריו שכ׳ וז״ל, ולפ״ז כיון דהתורה אמרה אחרי רבים להטות קיי״ל הלכה כרוב הפוסקים הכרס הפנימי שניקב כל הכרס כולו בכלל הו״ל בנ״ד ודאי טריפה ולא מהני לי׳ שהיי׳ י״ב חודש וגם לא הלידה שילדה וכו׳. ועוד שם (ד״ה גם) גם סברת מעלתו נ״י אם נעשה הדקירה בשיפוע תוך הכרס עד שע״י כן הקרעים שוכבין זה על זה הו״ל כמו סתימה דמעיקרא וכו׳ הנה בהדיא כ׳ הרשב״א בתשו׳ (סי׳ שפ״ג) וז״ל, כל שנקבו הדקין בין בנקב שוה בין בנקב משופע טריפה וכו׳ באופן שנידן השאלה הנ״ל בהמה זו אסורה היא וחלבה מעיקר הדין וכו׳ ע״ש.

ג) ולענין הכשר כלים במקום שנתברר שלא הי' ששים צריך להכשיר הכלים וישאל לרב מובהק על זה. ובמקום שלא נתברר האיסור שאין כאן ששים אולי יש לסמוך על חזקת כשרות ועכ״פ אם יחכו מע״ל ויהיו הכלים אינו בן יומן שוב מצאתי בתשו׳ הב״ח הנ״ל שכתב אכן אינו בן יומן שוב מצאתי בתשו׳ הב״ח הנ״ל שכתב אכן הכלים ששנשתמשו בה קודם א״נ לאסור כל שאינן בן יומן הכלים ששנשתמשו בה קודם א״נ לאסור כל שאינן בן יומן מאחר שאיסור נטלפ״ג דרבנן אין לאסור אלא באיסור שהוא ברור כמו בטריפות מן הבטן בכה״ג ע״ש ומיהו היכא שברור שהיו טרפות שאין ששים גם הכלים צריכים הכשר.

והנני חוזר מה שבעלי ההשגחה דואגים על הביזנעס של הסוחרים וחסים על ממונם שלא יפסידו אפי' כשנתודע שמכרו איסור, מצדדים מכח הפסד מרובה ואיסור דרבנן אולי יש להקל וכיוצא בו, ובאמת כי מן הנכון לדאוג על ממון חבירו ולפעמים יותר מעל שלו ומיהו כשנוגע ליחיד נגד רבים יותר יש לדאוג על בני ישראל ששלמו ארבע ידות עבור גבינה שאמרו שהיא כשרה למהדרים והם אכלו גבינות וחלב של ספק כשר ולמה לא יחושו על נפשות בני ישראל, וגבינות כאלו שמכרו לישראל מוכרין העכו״ם ברבע המחיר, ואדרבה יש לדאוג שיחזירו לבני ישראל הגזילה אשר לקחו מאתם משפחות גדולות רבת הילדים שעלה בידם הון רב על לא דבר, חוץ מהאיסור שנתפטמו הם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם על ידם, ואם א״א על העבר וכמ״ש בח״מ דעל איסור דרבנן שאכלו אין מחזירין לו הכסף עכ"פ ידאגו מהיום והלאה לכה"פ שלא יעלו המחיר על מאכלי חלב מאותם של עו״כ להבדיל, שהרי אפשר בפרוטות הבדל ליתן הגבינות כידוע וכן בכל עניני

הכשרות. ובגמ' יומא (ל'ח ע'ב ודף פ"ג ע'א) אמרו שבתאי אצר פירי והפקיע שערים וקרא עליה ר' חנינא זורו רשעים מרחם ואין מסיקין בשמיה.

אלו דברי ידידו דושכ"ת המצטער בצערן של ישראל ומצפה לראותן בנחמתן, ובברכת כוח"ט בסשצ"ג הנני עבד נרצע לאדוניו בלב ונפש,

מנשה הקטן

בס״ד

מע״כ ידידי וו״ח הרה״ג כו׳

כש״ת מוה״ר י׳ שיין שליט״א

לייקווד נ״ז.

אחדשכ״ת בידידות,

קבלתי הפאקס כו' .. ובדבר שאלתו בהני משגיחים על חלב ישראל שמצאו בעדרם בהמות טריפות והם לא הודיעו על זה וכנראה שזה זמן רב שנמשך כן וי"א לערך שש או שבע שנים או יותר ועכשיו כשגילו על זה ברבים מנסים לחפות על העבר בעמתלאות ומבטיחים על להבא שמהיום והלאה הכל יהי' בלי שום חשש תערובות חלב טריפה ושיעקרו כל שורש בהמה טריפה או ספק טריפה מהעדר אם יש לסמוך עליהם מהיום והלאה או כיון שיצאה מכשלה מתחת ידיהם וגם לאחר שמצאו ניסו לחפות הו"ל מכשלה מתחת ידיהם וגם לאחר שמצאו ניסו לחפות הו"ל ידן טבח שיצאה טריפה מתחת ידו שאינו נאמן ואבד חזקת כשרות שלו עד שיעשה תשובה וילך למקום שאין מכירין אותו (כבגמ' חולין צ"ג ורמב"ם פ"ז מהל' מ"א ובש"ע יו"ד סי' ס"ד), ותמה שלא כתבתי מזה כלום בתשובה שכתבתי בענין הנ"ל.

ולפענ״ד הנה בגמ׳ שם ובש״ע יש חילוקים בין בטבח שדרכו לנכר לעצמו או לאחרים ע״ש ובח״מ סי׳ ל״ד וציין עליו הש״ך וביו״ד שם מיירי דאינו חשוב כמזיד אלא כפושע ולכן כתב הרמ״א דחזרתו לכשרותו ותשובתו הכל לפי ראות עיני הדיין אם עבר בשוגג או במזיד ועיין גליון מהרש״א שם דכל שיש שם חימוד ממון כגון שנוטלין הכשרות או שאם הוא כשר בעל הבהמה מוכר לו הבשר ומשתכר בו אינו חוזר עד שיהא התשובה ג״כ בממון ע״ש ובתש׳ מים עמוקים סי׳ כ״ד לר״א מזרחי.

ובדידן מיהו כיון דלא ראינו שום פשיעה מצד המשגיחים לפי ידיעתי הגם שהי' להם לכאורה להשגיח שלא יביאו בהמות טריפות בעדר ואם יביאו שלא יחלבו אותם בין הכשרות שבודאי זה ההשגחה שלהם שהרי עיקר שאסרו חז"ל חלב שחלבו עכו"ם ואין ישראל רואהו משום שלא יערבו בו חלב טמאה ופשוט דחלב טריפה נמי בכלל זה הוא אלא שע"פ רוב לא נמצאים טריפות בעדר בהמות זה הוא אלא שע"פ רוב לא נמצאים טריפות בעדר בהמות כשרות שנחלבים אבל פשוט שגם בהמה טריפה אם יש שם צריכים להשגיח וצ"ל דע"כ לא עלתה על דעתם או שבאמת געלימו מהם האמת שיש שם בהמות טריפות בכל אופן לא העלימו מהם האמת שיש שם בהמות טריפות בכל אופן לא ראינו בזה שום פשיעה אלא אפשר חסרון בהשגחה מ"מ אם מהיום והלאה ישגיחו יותר ויותר וודאי שאין לומר שאין להם נאמנות מהיום והלאה,

ומיהו אם נראה איזה התרשלות וכיוצא בו מהיום והלאה ודאי שלא יהיו נאמנים על החלב וכבר כתב מרן הח"ס יו"ד סי' כ"א במשגיח על חלב ישראל שאם לא השגיח על רושם ההקזה בבהמה והיומפרסמים הדבר להעומדים על החליבה אז היו משגיחים על רושם ההקזה ג"כ ולא נחשדו להאכילנו איסורא דא"כ אהחלב גופי' לא מהימנו ע"ש ולכן בדידן נמי אם יהי' איזה חשש שלא משגיחים על בהמות עם ניתוח לא נאמין להם כלום על החלב אבל עד התם לא ראיתי חשש לזה.

ובדבר אשר שאל היות כי המשגיחים מקבלים שכר מהבעלי בתים ולא מן הועד הכשרות א״כ אפשר שהמשגיחים הו״ל נוגעים בדבר,

הנה כאן נגע בנקודה מכאבת מאד ומיהו אין זה דבר חדש שיי לו שייכות עם המעורא שלנו עכשיו, וכבר האריכו בזה רבותינו האחרונים ז״ל דמשגיח שמקבל שכר מהטבח או בעל הבית הרי הוא כפועל שלו ויד פועל כיד בעה״ב והרבה כרכורים כרכרו על זה וכבר ראיתי תשובה אחת מידידי הרב הגאון הג׳ כו׳ כש״ת מהר״מ שטערן שליט״א גאב״ד דעברעצין (שנדפס בשנת תשל״ז לפ״ק בירחון ח׳ שנשאל באחד שאכל במסעדה מוחזק תורה והלכה ט) בכשרות עם משגיח ומצאו אח״כ טריפה במסעדה אי כה״ג הו״ל שסמד על המשגיח הו״ל אונס ואין צריך כפרה ותשובה או שחייב לשוב לה' כשוגג קרוב למזיד שהי' לו לבדוק.

והשיב דלא מקרי האוכל אונס לענין תשובה ואדרבה קרוב לפשיעה או שוגג יותר מלאונס, כי אחרי מאורעות רעות בענינים אלו היה לו לדקדק יותר, ובאות ו' שם כתב דבימים קדמונים שהי' בעל הבית איש מהימן ראוי לסמוך עליו ונוסף לזה נתנו לו משגיח בעל המכשיר והבעל מכשיר מעולם לא קיבל שכרו מבעל המסעדה אלא מקהל העיר, אבל עתה כיון שהמשגיח מקבל שכר מהמסעדה וירא לנפשו להטיל עול על בעל המסעדה פן ואולי יחליפנו באחר או לא ישלם לו שכרו משלם, וגם בעל המסעדה אינו לעולם בר סמכא בעצמו, א״כ הו״ל המשגיח נוגע בדבר דכמו הבעל מסעדה נוגע בדבר להכניס במסעדה מאכל בזול וסוגר עיניו גם בעל המכשיר והמשגיח נוגע

בס״ד

ב׳דסליחות התשנ״ד בנ״י יצו״א להסיר מכשול מאחינו בני ישראל הקדושים

היות שראיתי שיצאו אנשי בליעל לשלוח יד בתורת משה רבינו ח"ו ולהתיר איסורים וחלב טריפה בכשרות ברבים, ואם הי' ליחיד ג"כ הי' גדול עון מנשא וכ"ש לרבים ולפרסם בעתונים לרבים כי הוא לבד האיסור חילול השם ואם נעמוד מן נצד אז ח"ו יש לנו חלק במעשיהם ולכן אין עת לחשות ואכתוב בקיצור.

היות כי נתברר שבפארעמס ישנם בהמות א) שעושים עליהם ניתוחים שונים ואחד מה שנתברר כעת הוא מין ניתוח (אינטעסטינאל טארזשיאן) ובלשון הקודש הוא נקיבת הקיבה ונתברר בבירור גמור שהניתוח שעושין מצד הימין הוא טריפה ודאי שעושין נקב בהקבה ואח"כ כמה נקבים עוד במה שתופרין את הקיבה לגב הבהמה.

וכפי שנתברר מ ה סטאטיסטיקא בכל מדינת אמעריקא יש מן המחלה זו בין כל הבהמות במדינת אמעריקא בין עשר לחמש עשרה אחוז אלא דמ״מ אין בכל פארעם לפי האחוזים אלו ותלוי בכל פארעם ופארעם יש שיש יותר ויש שיש פחות מזה והכל תלוי בבעלים ובהתנהגותם כמה רוצים לעשות ניתוח או לשחטם וגם תולה במקום ובמה שאוכלים הבהמות.

והנה היות כי היו רבנים ואנשים נאמנים ושבררו הדבר עם רופא מומחה שעושה הניתוחים אלו ולאחר הבירור ושאלות ותשובות נתברר שכשעושה הניתוח הוא עושה נקב בקבה וחותך הכרס באופן שבלי ספק ע"פ ש"ע הוא טריפה כמבואר בש"ע (יו"ד סי' מ"ח קיבה שנקבה טריפה והוא משנה פא״ט חולין מ״ב ע״א), וכרס הפנימי

בדבר כאילו כביכול לא ראה מואמה ולכן כל הסומן על זה בלא דרישה וחקירה ובשט נפש אוכל שם אינו אונוס כלל והי״ל להאוכל לדעת ולברר קודם ולא לסמוך עליו לגמרי ע"ש.

וכתב שם ראיות להלכה למעשה א״כ בכל ההכשרים אשר המשגיח הוא נשכר מהבעלי בתים הרי הוא פועל שלהם ויד פועל כיד בעלים דמי ולפעמים יותר מסתם פועל, ובאמת כי ראינו כשקרא מה שקרא עמדו בעלי משגיחים על צד הבעלי בתים ולחוס על ממונם ועשו כמה דברים כדי להתיר את הפראדוקטאן בשביל הפסד ממונם ולא חששו על הפסד ממון ישראל שיתנו עבור גבינה שבקושי אפי׳ לדעתם התירו וישלמו על זה כסף מלא כגבינה של מהדרין מן המהדרין, והלואי שיעמדו אנשים רחבי לב ויארגנו וועד חזק והם יקחו משגיחים יראי ה׳ וישלמו הכסף להמשגיחים והמשגיח יהא אחראי לאותו הוועד ולא להבעלי בתים, אבל כל זמן שהמצב כמו שהוא אין בידי ח״ו להטיל דופי במשגיחים אלא צריך כל בר דעת לשקול בדעתו על מי לסמוך, ופעם אמרתי על שאלה על איזה רב יש לסמוך בהשגחה, והשבתי ע"ד חצי בדיחותא שאם הי' נותן לו הלואה של חצי מיליאן דאללאר בלי עדים והי׳ סומך עליו יש לסמוך עליו גם בזה דאז נראה דס״ל שאינו נמכר בשביל בצע כסף.

ועד התם הנני ידידו דושכ"ת מברכו בברכת כוח"ט בלב ונפש,

מנשה הקטן

שניקב בכ״ש טריפה, ונחלקו איזהו כרס הפנימי. ואם חלב טהור סותם הרי זה כשר. והנה כל השבוע הרבנים והמשגיחים חפשו דרך להנעשה למפרע ושאולי הי' ששים שלא היו רק מיעוט בהמות עם הניתוח הזה וכיוצא בזה התירים שגם מזה נדבר עוד (ובאמת כי לא דברו כלל שיש עוד לערך עשרה מיני ניתוחים שעושים לבהמות בפארעם שרובם ג״כ מטריפין את הבהמה ופלא שלא דברו מזה דא״כ יש הרבה יותר בהמות טריפות וכיוצא מזה ומזה עוד נדבר) אבל על להבא כ״ע מודה דאסור לשתות החלב.

אבל ראיתי בעתון (אלגעמיינער זשורנאל) בשבוע העברה תשובה מאת הרב טענדלער שבאמת לולי ו'איתי לא האמנתי ואיני מאמין שרב בישראל יכתוב כן ואם אמת שכן כתב אז כל הפסקים שלו צריכים בדיקה ועכ״פ אין לסמוך על פסק כזה כלל וכלל לא.

והנה זה לשונו של הרב הנ״ל

ולכן יש להתיר החלב מכמה טעמים

שמא אין זה נקב המטריף שאין זה בכרס א) הפנימי כשדוקר בין הצלעות.

אפילו אם הוא נקב המטריף הרי ודאי נסתם ב) הנקב בחלב או בבשר דאל"כ היתה מתה מדלקת בחלל הגוף,

ג) יש להתיר מהטעם שכתב מו״ח באגרות משה יו"ד א סי' כ' דאין לחוש לכלום דכל דפריש מרובא פריש.

ואבא על סדר הנ״ל א) הנה על מה שכתב שמא אין זה נקב המטריף וכו'

תשובה) כבר הבאתי שנתברר ע"י הרופא המומחה שכן דוקרין הקבה וגם חותכין הכרס התחתון ועכ״פ לגבי

ספק טריפה הוה מדאורייתא והקיבה ודאי נקב הרי יש כאן ודאי דאורייתא בקבה וספק דאורייתא בכרס.

ב) ומ״ש אפילו אם הוא נקב המטריף וכו׳

תשובה) אין זה אמת ומעולם לא שמענו דבר כזה שאם יבא אדם וידקור מחט או יתד או קוץ בבהמה או יחתוך בסכין ויעשה נקב בבני מעים או בהמסת או בכרס או בכל הדין של נקובה שהוא במשהוא (אחד משמנה מיני שכשר והטעם שהרי טריפות מהלכה למשה מסיני) הבהמה לא מתה, וזה היפוך תורתינו הקדושה. (ומיהו גם זה אמת שמה שכתב שודאי נסתם שחלב ובשר סותם, פשוט שמה שחלב או בשר סותם היינו כשהחלב או הבשר דבוק שם מתולדה כמבואר ברא״ש (חולין מ״ט ע״ב) אמר רב חלב טהור סותם פי' חלב הדבוק לאחד מן האיברים וניקב אותו אבר חלב הגדול עליו סותמו משום דמיהדק, (פי׳ לפירושו דכיון שיש עוד חלב שלא נקב והוא סותם הנקב מקרי שעדיין לא ניקב) וכ״פ הרמ״א יו״ד סי׳ מ״ח ס״א וז״ל ״ואינו סותם אלא באותו אבר שהשומן דבוק בו בתולדתו" ועיין ט"ז וש"ך שם סק"ד ובצבי לצדיק שם אבל כאז שאיז לנו שום חלב ובשר בתולדה ואדרבה הרי הוא עושה נקב אפילו לו נימא שאח״כ יסתום לא מהני אבל בכלל הם דברי נביאות או בורות לומר שכיון שהבהמה חיה ודאי נסתם הנקב.

ג) ומ״ש יש להתיר מטעם מש״כ הגרמ״פ זצלה״ה וכו׳

תשובה) באמת כי או שטעה או לא עיין או במזיד דבר לתלות באותו זקן הוראה רשכבה"ג מה שלא אמר מעולם. והגאון מוהרמ"פ זצלה"ה כתב שם מפורש היפוך דבריו והענין שם בשואל ששאל היאך נאכל בשר בכל המדינה שמא בהמה זו טריפה היתה ע"י ניתוח וע"ז כתב הגרמ"פ שכל דפריש מרובא פריש היינו מרוב המדינה, אבל הוסיף שם הגרמ"פ זצלה"ה וכתב וז"ל.

"רק אם ידוע שאצל פארמער זה שמגדל בהמות יש בהמה כזו שדקרו הכרס ואינו מכירה עתה יש לאסור לילך לשם לקנות אף ע"י ניכבשינהו ואפילו פירש ממילא כשיטת הרא"ש, (שבטור ושכן סובר הש"ך בס"ק ל"ו דאוסר אפילו בפירש ממילא אחר שנודע שנתערב שם טריפה) ואם אומר הפארמער העכו"ם שמכירה כלומר הבהמה הטריפה שנתערבה, אם הוא מסל"ת נאמן דבאיסור דרבנן נאמן מסל"ת, ואם אינו באופן מסל"ת אם כל הידיעה שהיתה בהמה כזו בעדר הוא ע"י שהוא אומר זה נאמן אך אם ידוע שלא על פיו שיש שם בפארעם בהמה שנדקרה בכרס הרי אסור לקנות משם בהמה אפילו לשחטה ולאכול הימנה בשר ע"ש.

הרי כתב מפורש מרן זצוק״ל היפוך ממה שכתב חתנו בשמו ולמדנו מדבריו ג׳ דברים א) שהרי הוא כותב

בפירוש שכל שנודע שיש בהמה טריפה בפארעם לא מהני טענת פריש מרובא פריש ואפי׳ ניכבשונהו דניידי לא מהני ואפילו ממילא פריש לא מהני, ב) מבואר עוד בדברי מרן זצ״ל שבהמה שדקרו את הכרס שלה הרי היא טריפה וכ״ש הבהמות שאנו מדברים מהם שדקרו הקרס ונקבו הקבה שהוא טריפה ולא כמו שחתנו אומר שהוא כשרה, ג) וגם הוסיף שאם נדע שיש שם בהמה טריפה ונודע לנו בלי שאמר הפארמער העכו"ם אף אינו מהימן לומר איזה בהמה היא ואסורין כל הבהמות בפארעם הזה וא״כ אדרבה עלתה חומרא גדולה מדברי הגרמ״פ זצ״ל שהפארמעס שיש להם בהמות שעשו ניתוח בכרס ובקבה או בשאר מיני ניתוח וטריפה ונתערבו בין בהמות אחרות נאסר כל הפארעם כולו ואין ליקח משם בהמות לשחיטה וגם לא החלב מהם כי העכו״ם אינו מהימן להכירן, וא״כ אדרבה מה שהביא דברי הגאון רמ״פ הרי הביא הלכה מפורשת שבפארעם שיש שם בהמה שדקרו אותה ועשו לה ניתוח הרי החלב אסור ואין להוסיף על זה. (ולדידן צ״ע אי מקרי שנודע לנו בלי ידעתו א״כ לא מהימו אפי׳ להכיר הבהמות הטריפטת אם לא מטעם שצריך לציין ולשלוח להממשלה פרטי הבהמות ועיין מנחת יצחק ח״ד שאוסר כאלו שעברו ניתוח,) בכה״ג, ומי לא יחוש לפסק הגאונים הצדיקים הקדושים ז״ל.

והנה כל מה שכתבנו הוא רק בשביל הניתוח הנ"ל המדובר אבל כפי מה שאמרנו נתברר שיש עוד מיני ניתוחים שעושים לבהמות ויש עוד מיעוט משאר ניתוחים שצריך להתחשב גם עם הניתוחים האלו, שגם יש טריפות ואולי אם נצרף גם טריפות אלו וגם מה שנותנים זריקות ואנטי ביאטיקא ועוד רפואות לבהמות יהי' טריפות יותר ויותר וצריך לחוש לכל זה ולהזהיר המשגיחים, ולא כמו שראיתי מקילים בזה כל אחד וכל המרבה בקולות הרי זה מסובח בסבוחים וכן ראיתי באחד מהקול קורא שכתב שדנו על ניתוח הבהמות ויצא להיתר שזה מעולם לא הי' ולא דנו להתיר הנתוח, ועוד כיוצא בזה כל אחד במודעות השם יצילנו אמן.

ועתה ירא הקהל וישפוט על ההיתר הזה שעל זה סומך לכלל ישראל לשתות חלב מבהמות טריפות, ומאחורי הפרגוד שמעתי שאחיו של הרב טענדלער הוא איזה בעל הבית בעניני הכשרות של מאכלי חלב.

בברכת כוח״ט לכל ישראל, הק׳ שלום יודא גראס אבדק״ק האלמין n

WARNING — DANGER!

Ŧ.,-

Soon will arrive the vacation time when the Orthodox Jewish Community readies its move to the Catskills to benefit from the clean air and pure atmosphere, both physical as well as spiritual. It is, therefore, appropriate to warn the public concerning a practice that has spread among the Orthodox vacationers, especially in the yeshivah camps and in other religious institutions; the most religious, Chassidic elements, consisting mostly of learned Jews and yeshivah students. This practice virtually undermines the findamentals of Judaism.

What is this breach? People are taking the liberty of purchasing milk from non-Jewish farmers, relying on the fact that a Jew is present during the milking.

The halachai problems encountered in such a practice are, as follows:

1) According to all the greatest halachic authorities, without exception, if the proprietor of the business is not reliable, surely if he us a non-Jew we may not give him an hashgachah. If any hashgachah is given it is worthless since the non-Jew has retained the capability to receive the customers through various devious ways. (See Responsa Divrei Malkiel, 3:22; Responsa Divrei Chaim 2: Addenda 40; Responsa Shaarrei Zedek, Yoreh Deah 156; Pithcha Zuta, Laws of Passover 11; Hachanah d'Rabbah 22; Responsa Arugas Habosem 325; Shulchan Hatahor 198b; Makrei Dardekei by R Hillel of Kalamai; Levushei Mordechai, vol. 2, Yoreh Deah 7; Responsa Zichron Yehudah, Orach Chasim 123, and other works.

Seventy years ago two hundred rabbis promulgated a strict interdict that no rabbi may give a hechsher (kosher certificate) to any product, even if he has a mashgiach on the premises, unless the proprietor is one hundred percent reliable in matters of kashruth in all respects (See Ginzei Yosef 18:2).

2) The owner can easily use the same type of containers for nonkosher milk (i.e. unsupervized milk) and deliver it to unsuspecting yeshivah students, learned Jews, and other Jewish customers — an occurance which is virtually undetectable.

In the merit of our awarness of the need to refrain from prohibited foods, may we enjoy a healthy summer together with our children and our entire families, as we are taught by our holy Sages that the two are interdependent. (Zohar 3:42a; Shab. 33a, Ohr Hchaim, Sh'mini; Davar B'itto, Shaar Hahitschazekus; Yesode veshoresh Ha'avodah, Shaar Hab'choros, ch. 4; Chata, Sofer, Sh'mini; Imrei Tzddikim Diveri Geonim on Torah; Darchei Teshuvah 60:5, Azharos Mahartza, and others).

להתודע ולהגלות

חנוכה תשמייב

ייאת חטאי אני מזכיר היוםיי. והלואי שמכתב זה יעלה לי לכפרה. דרכי מעודי לשאול פי הרבנים שאלות המתרחשים יום יום, ובכללם בנידון כשרותם של מיני מצרכים שונים.

ואהה!!! בימים האלו נרתעתי לשמוע מפי אחד מידידי רב וגאון שליט״א (העומד על מחקר הכשרות בתמידיות) ובידו מכתב אישית מבית חרושת גדול ליצור הָלָב לקטנים (פָאָרמולַא – Formula) ובו מפורש באר היטב שהָלָב הנקרא אינרמים מכיל חלק חשוב בשר חזיר, שהוא דבר המעמיד וחלק חשוב מחלב עכו״ם.

אינו דומה ראיה לשמיעה ולא האמנתי לשמע אזני עד שידידי הרם הנייל הראה לי האגרת הזאת שבו מעיד בעל בית החרושת כי כן הוא.

השבץ אחזתנו וחיל ופלצות הקיפוני כי ידעתי בברור מהרבה מאוד בתי בני ישראל מהיותר הרדים שמשתמשים במשקה זו לילדיהם על סמך הוראת רב גדול אחד מפורסם פה בארא פארק המורה בקביעות לכל שואליו כי חָלָב זה מותר לשתותו בלי פקפוק – למהדרין מן המהדרין – וגם אני עֵד חי ששמעתי כן מפיו.

לא אחשוב מחשבת פיגול כי הרב הגאון כוון ח״ו להכשיל ילדי צאן קדשים שלא טעמו טעם חטא בפיטום חזיר וחלב עכו״ם, כי הוא רב גדול ומפורסם מאוד. אולם, לדאבון לב, יצאה מכשול זה מתחת ידו על שנבהל להורות בדבר התלוי במציאות ונצרך לה ידיעה ברורה כי אין דבר זה מבואר בדי חלקי שו״ע, והרב הנ״ל הורה מאומדן הלב, ועי״ז כל העם בשגגה.

לתשומת לב! הכלים שנשתמשו בו במזון הנ״ל צריכין הגעלה. כל אחד ייתיעץ עם מורה הוראה שלו האיך להגעיל. גם לי הי׳ הפסד מרובה מכל הכלים שא׳׳א להגעילם, בנוסף טרחה גדולה בהגעלת כלים שונים ומשונים גדולים וקטנים.

משה גרינבוים

נ.ב. ירא הקהל וישפטו וילמזי סתום מן המפורש לבלי לסמוך על הוראת הב. רק בדברים התלויים בידיעת המציאות ידרשו ויחקרו בשבע חקירות ועוד שבע, על כל מין מאכל מיוחד שאין עליהם השגחה מובהקת טרם יכניסו אותם לבתיהם. וכל שיש בידו למחות ואינו מוחה כל הדמים הנשפכים בישראל אינם אלא על ידו. (שבת נ״ד ע״ב ילקוט פרשת שפטים).

בסייד

When I expressed my grievance of heart to my friend, Rabbi Shlomo Steinberg of Montreal, Canada, his heart, too, was afflicted upon hearing this problem, and related to me even more disturbing facts.

He said, "Lately, I have seen that Vitamin D is being added to Kosher milk. Since then I no longer continue to drink that milk. Since I'm a health food advocate and believe in a balanced diet, I have inquired about all the vitamins and health foods in consumer use today and have found that Vitamin D has serious questions as to its Kashrus. There is no Vitamin D currently on the market produced with a strict rabbinical suprevision."

Upon hearing these words from my friend, a visible change came over me, I became scared and started trembling. My wife, saw this change in me and asked me what happned. I told her the words of my friend and then described to her a story that happened in Montreal several years ago. The milk producers began adding Vitamin D to their milk. The entire city was in an uproar, since the Kashrus of Vitamin D was never clearly established. Many "frume Yidden" have stopped taking such milk into their homes. Many others have gone to the milk farms so that they could take milk before the addition of the Vitamin D.

Since then I have contacted various Kashrus organizations and committees, Rabonim and Roshei Yeshivos of our community, begging them to get involved in helping to resolve this serious problem which affects the Kashrus of thousands of frume Yidden. The answer I received from almost all of them was "It's not our responsibility. It's not in our hands."

In ending, I would like to pose one question. How is it possible that these Rabbonim, Roshei Yeshivos, and organizations, even if they are not responsible for the Kasherus of these products, are they not responsible at the very least to alert their Kehilos to this serious problem so that those who are interested to guard themselves from a CHASHASH ISUR should be given the opportunity to do so, and refrain from using milk with Vitamin D and milk that is processed and sold by a goy-non-Jew?

Yesode veshoresh Ha'avodah, Shaar Hab'choros, ch. 4; Chata, Sofer, Sh'mini; Imrei Tzddikim Diveri Geonim on Torah; Darchei Teshuvah 60:5, Azharos Mahartza, and others).

בסייד

להתודע ולהגלות

חנוכה תשמ״ב

יאת חטאי אני מזכיר היום״. והלואי שמכתב זה יעלה לי לכפרה. דרכי מעודי לשאול פי הרבנים שאלות המתרחשים יום יום, ובכללם בנידון כשרותם של מיני מצרכים שונים.

ואהה!!! בימים האלו נרתעתי לשמוע מפי אחד מידידי רב וגאון שליט״א (העומד על מחקר הכשרות בתמידיות) ובידו מכתב אישית מבית חרושת גדול ליצור חָלָב לקטנים (פָאָרמולַא – Formula) ובו מפורש באר היטב שחָלָב הנקרא Nutramigen מכיל חלק חשוב בשר חזיר, שהוא דבר המעמיד וחלק חשוב מחלב עכו״ם.

אינו דומה ראיה לשמיעה ולא האמנתי לשמע אזני עד שידידי הרב הנ״ל הראה לי האגרת הזאת שבו מעיד בעל בית החרושת כי כן הוא.

השבץ אחזתנו וחיל ופלצות הקיפוני כי ידעתי בברור מהרבה מאוד בתי בני ישראל מהיותר חרדים שמשתמשים במשקה זו לילדיהם על סמך הוראת רב גדול אחד מפורסם פה בארא פארק המורה בקביעות לכל שואליו כי חָלָב זה מותר לשתותו בלי פקפוק – למהדרין מן המהדרין – וגם אני עֵד חי ששמעתי כן מפיו.

לא אחשוב מחשבת פיגול כי הרב הגאון כוון ח״ו להכשיל ילדי צאן קדשים שלא טעמו טעם חטא בפיטום חזיר וחלב עכו״ם, כי הוא רב גדול ומפורסם מאוד. אולם, לדאבון לב, יצאה מכשול זה מתחת ידו על שנבהל להורות בדבר התלוי במציאות ונצרך לה ידיעה ברורה כי אין דבר זה מבואר בד׳ חלקי שו״ע, והרב הנ״ל הורה מאומדן הלב, ועי״ז כל העם בשגגה.

לתשומת לב! הכלים שנשתמשו בו במזון הנייל צריכין הגעלה. כל אחד ייתיעץ עם מורה הוראה שלו האיך להגעיל. גם לי היי הפסד מרובה מכל הכלים שאייא להגעילם, בנוסף טרחה גדולה בהגעלת כלים שונים ומשונים גדולים וקטנים. משה גרינבוים

נ.ב. ירא הקהל וישפטו וילמדו סתום מן המפורש לבלי לסמוך על הוראת רב. רק בדברים התלויים בידיעת המציאות ידרשו ויחקרו בשבע חקירות ועוד שבע, על כל מין מאכל מיוחד שאין עליהם השגחה מובהקת טרם יכניסו אותם לבתיהם. וכל שיש בידו למחות ואינו מוחה כל הדמים הנשפכים בישראל אינם אלא על ידו. (שבת נ״ד ע״ב ילקוט פרשת שפטים).

מפתח:

.1. בשר העגלים סכנה בריאותית.

2. אזהרה חמורה ונוראה בענין עגלים לבנים.

איסור מהגאון הגדול רבי משה פיינשמיין [שלימ״א] זצ״ל

ארגון רפואי יהודי:

 כשאתם אוכלים את הבהמה -הבהמה אוכלת אתכם!!!

.4 בשר בהמה - הסם הגדול לאדם.

.5 בשר עגלים.

6. אתם חייבים לדעת את מצב העופות!!!

הסכנה באכילת בשר בהמה המפוממות בשימות מודרניות, מפממים

את הבהמות בזבל, ספרי מלפון ישונים, ספרים שנזרקים, פלסמיק, ותרופות חריפות ומזיקות, כמו אנמיביומיקה, הורמונים, ועוד, זה גורם למחלת מרמן ולחץ דם גבוה להאדם, סרמן לילדים קמנים ועוד רח"ל.

.8 לאבא ואמה היקרים.

9. סקר בריאותי מאלו שהפסיקו לאכול כשר בהמה. היימישע געזונטהייט (רפואה) קונסומער

בייה, גליון מסי 1, אדר תשמייח,

ווען איר עסט די בהמה: עסט די בהמה אייך!!! בהמה פלייש – דער גרעסטער סם פארן מענטש

קעלבערנע פלייש

אינהאלט פון קונטרס

א. דאס געפערליכע שעדליעכקייט פון היינט־צייטיגע קעלבער — פארן געזונט פון מענטש. פון מענטש.

ב. דער וועג ווי אזוי זיי ווערן געהאדעוועט און געפיטערט ווי צ.ב.ש. מיט פאפיר פון גענוצטע בוכער און זשורנאלען.

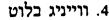
ג. געזונטהייט פארשער בעטן מען זאל עס נישט עסען ווייל עס ברענגט ל״ע די ערגסטע קרענק רח״ל פון הארץ, קענסער, עללערזש״י, מיט הויכע בלוט־דרוק.

. רוב ערליכע אידען האבען זיך שוין לאנג אפגעטרייסעלט דערפון.

מפתח

1. איר מוזט עס וויסען ייי דער מצכ (סטאטוס) פון טשיקען (עופות) 2. צו רי חשובע טאטע מאמע עמו״ש געזונטהייט סטאטיסטיק פון רי וואס האבען אויפגעהערט עסען בהמה פלייש

NARANDERENTIALED ALTADER KANNER VIEWARTHERE HINDER HINDER HINDER SCHLER UNDER HINDER HINDER KANNEDER HINDER KANNEDER KANNEDER KANNED

ווען איר עסט די בהמה: עסט די בהמה אייך!!! בהמה פלייש – דער גרעסטער סם פארן מענטש

איר מוזט עס וויסען !!! דער מצב (סטאטוס) פון טשיקען (עופות)

עס איז וואָד און קלאָר אז די געזונסטע - ריינסטע כשר׳סטע פלייש צו נוצען איז טשיקען (עופות) פונדעסטוועגן איז דאך כדאי אויפמערקזאם צו מאכען דעם חשובען צבור אז עס איז דא פארשירענע קלאסען ביי טשיקען (Grades) און דער אונטערשייד האט א ווירקונג סיי אויף געזונטהייט פון די עופות – די פרישקייט – די נאטירליכקייט א.א.וו. אזוי אויך ווירקט דאס גלייכצייטיג אויף איר כשרות.

די עופות (טשיקען) וועלכע ווערן גענוצט אין אלגעמיין ביי די גרויסע שחיטות זענען נישט ערשטקלאסיגע עופות נאר גידעריגער, טיילמאל אפילו מיט עטליכע מדריגות. דאס מיינט דאס עסען, מיט וואס זיי ווערן געפיטערט, די היגעניא, און אויך אלעס וואס געהערט צו האדעווען ווערט געמאכט אויפן ביליגסטן נידריגסטען וועג וואס דאס ווירקט זייער שטארק אויפן עוף. און דאס איז צו דערקעגען ביים דעליווערן ווען גרויסע פערצענטען פאלען אוועק טויטע ביז זיי קומען אָן צום שלאכט הויז נישט קענענדיג אויסהאלטען ווינטער , די קעלט, זומער די היץ, אדער אפילו דאס לאנגע פארען זייער ווידערשטאנדט־קראפט קעגן קראנקהייט איז זייער נידריג צוליב דעם הערט מען היינט פון מגיפות (מאסען קרענק) ביי עופות זייער אפט וואָס אמאָל האָט מען נישט געוואוסט פון אזאנס אלעס ווייל זיי זענען שוואך געפילעוועט.

דאס זעלבע ביים כשרות ווען איר עפענט רעם טשיקען, זענען די קישקעלעך פוהל מיט ערנסטע שאלות (נישט די אלגעמיינע באוראוסטע קישקעלעך שאלות) און אויך אסאך ״צומת הגידין״ שאלות, און קיין געהעריגע השגחה איז נישטא דערויף (דער משגיח ביים עפענען קען זיך נישט געהעריג אומקוקען, דארט ווי ער האט ווייניגער יון א סקונדע פאר יעדן עוף פאר יעדן עוף זעלבספארשטענדלעך און ליידער פארט דורך ערנסטע חששות אלס כשר.

די אורזאך איז פשוט ווייל די זענען די ביליגסטע עופות און דער בעל הבית פון מארקעט געט דאס ביליג און מאכט זאך אלס אַ שיין פארדינסטעל דערביי. (זעלכסט:פארשטענדליך אז מיט די אלע פראבלעמען

גליון 1, אדר תשמייח 🕹 2

פארנעמט דאס נישט קיין הונדערצטן טייל פון די פראבלעמען וועלכע עקזיסטירען ביי בהמות ביים חלף – שחט׳ן – בודק זיין די סימנים – די לינגען בית הכוסות – חלֶב – כשר מאכען – יעדע פרט פאר ייך איז כאטש 100 מאל אזא נסיון ווי ביי עופות מיט א וועלט פון שוועריקייטען. אט אַ קליינעם ביישפיל א שוחט וועט זיך שנעלער אונטערנעמען גלאט צו מאכען (חד וחלק 20 עופות חלפים ווי איידער איין לאנגען שווערען בהמה חליף. א בהמה האט הארטע סימנים שמוציגע העלזער און מאכט פגום דעם חליף איינס צוויי דורך שחט׳ן די סימנים קאָסט כח און מאכט שנעלער פארלירען הרגשה א.א.וו.)

אבעו די ארען (Top Quality) און דאס איז געזונט בעסטע סחורה (Top Quality) און שטארק, פריש און שיין, גוט געפיטערט, נארמאל און שטארק, פריש און שיין, גוט געפיטערט, נארמאל געהארעוועט, מיט גרויסע מאס היגעניא, און פון זיי פאלען אוועק זייער ווייניג.

מען דערקענט דאס אויף זיי ביים לעבען אין שלאכט הויז זיי זענען פוהל מיט מוהט און גייסט און לעבהאפט, מען טרעפט כמעט נישט קיין קישקעלעך שאלות (אפילו די באקאנטע שאלות איז כמעט נישטא) און זעלטען א שאלה אויפן דיכטעל (צומת הגידין) עס איז אויך אסאך שאלה אויפן דיכטעל (צומת הגידין) עס איז אויך אסאך ריינער אינעוועניג אינדעצייט וואס ביי אנדערע איז אינמיטען פלייש פון דיכטעל פארלארען סאך־מאל מיט בלוט, זענען די עופות ריין און געשמאק.

אויך ביים עסען איז נישט קיין פארגלייך אין טעם רי עופות (טשיקען) זענען שטענדיג מלא טעם געשמאין און נארהאפטיג און א סאך געזונטער צוליב איר הויכען סטאנדראט ביים האדעווען. מיר ווייסען פון עטליכע וועלכע פלעגען נוצען פון די גרויסע שחיטות, און אמאל צוליב א גאסט א מרקרק האבען זיי געמוזט נעמען אויסשליסליך פון די קליינע שחיטות און פלוצלינג האבען זיי דערפילט א טעם וואס זיי האבען אין לעכען נאכנישט געשפירט, פון דאן און ווייטער ווילען זיי נישט וויסען פון עפעס אנדערש.

אמת עס קאסט טייערע, אבער דער מארקעט דארף אויך צאלען טייערער דערפאר. און עס לוינט, ווייל עס פארמאגט אין זיך די דריי העכסטע מעלות.

> .1. העכסט אין כשרות. 2. העכסט אין געזוגט. 3. העכסט אין טעם.

צו די חשובע טאטע מאמע עמו״ש

חשובע עלטערן!

איר הארעוועט און שוויצט אָהנע שיעור אומערמידלעך פאר אייערע קינדער און זייער באקוועמליכקייט איר זענט גרייט מפקיר צו זיין אלעס פאר זייער געזונט טאמער פעלט עפעס פארן קינד און מען קען נישט העלפען האט מען צער מיט הארץ־עסעניש און דא ווען עס האנדעלט זיך אין עסענווארג פון קינד וואָס דאָס איז פאַקטיש דער געבוי און אנטוויקלונג פון זיין קערפער, זיין געזונט און עקזיסטענץ זענען אין דעם אפהענגיק, דאס גייסט, דער מוהט, אלעס אלעס ליגט אין שיסעל און פונוואנעט נעמט זיך אז עלטערן זענען אזוי נאכלעסיג ווען עס קומט צו פלייש.

אָט האָט איר פאר אייך פון העכסט פארלעסליכסטע קוועלן וואָס די היינטיגע בהמות עסען פון וואָס זיי לעבן און וואַקסען אויף:

- היי געמאכט פון פלעסטיק.
 - צואה פון בהמות,
 - שמאטע עסענס,
 - פאפענדעקעל, •

פאפיר (עס ווייזען טעסט אז די בעלי חיים האבען • ליעב צייטונג פאפיר אהן די טינט).

און נאך פערשידענע אפפאל וואס מען מאכט עס געשמאק פאר די בעלי חיים דארך פאלשע שמעקט און טעם, אזוי ווייט אז אין א פארם אין ניו דזערסי געט מען זיי אפגעקאכטע מיסט פון גארביטש.

יעדעס קינד ווייסט און פארשטייט אז א גרויס טייל פון מענטש׳ס געזונטהייט איז אפהענגיק אין זיין פלייש דיעטע אויב ער עסט וואס איז ריכטיג, פון אזא צוזאמענגעשטעלט פלייש באקומט דער מענטש נישט צופיהל כח, אער צו אנדערע צרות און ליידען איז מען יאָ צופיהל כח, אער צו אנדערע צרות און ליידען איז מען יאָ אויסגעשטעלט רח״ל, ווי איר קענט הערן פון יעדן (אמת׳דיג) פארלעסליכען פראפעסאר, און עס איז טאָג טעגליך אין אלע צייטונגען, מיר וועלען ציטירען בלויז עטליכע:

- , קאָלסטער אויל
- .2. הויכע בלוט דרוק,
- ארץ ליידען (אַנזשיינע־Angine). הארץ ליידען
 - ,(Allergy), אַלערזשי-(4
 - ,5) קענסער רח״ל
 - 6) נירן קראנקהייט,
 - , צוקער קראנקהייט, 7
- צוברעכט די ווידער שטאנדס קראפט. (8

א.א.וו.

פאַרוואָס פאַרדינט נישט אייער קינד אייער נשמה אייער חיות – געזונט פלייש (עופות פון די קליינע שחיטות) עס זאל זיך קענען אנזאפען מיט געזונט און כח און אויסהאלטען ביז 120 יאר די וועלט מיט אלע אירע איבערלעבענישען? לוינט זיך נישט די פאָר סענט מער או מען זאל קענען האבען געזונט מיט נחת צו לאנגע יארען?

פארהאנען עלטערן וואָס טראַכטען אז ״אָהן בהמה פלייש קען מען נישט עקזיסטירען״ היינט צו טאָג זעהט שוין יעדער איין אז עס איז גאָר פאַרקעט ״מיט בהמה פלייש קען מען נישט עקזיסטירען״ שווערע טויזענטער נפשות אין אויך אמעריקע און ארץ ישראל עסען שוין נישט קיין בהמה פלייש גאנצע פינעף יאר, און עסען שוין נישט קיין בהמה פלייש גאנצע פינעף יאר, און הונדערטער מענטשען שוין באלד 10 יאר (און געוויסע גרופעס שוין באלד 20 יאר) און זיי זענען ב״ה העכסט גרופעס שוין באלד 20 יאר) און זיי געבען נאך צו אז זייט גרופעס שוין באלד 10 ייב״ה ווייניגער פון מאָגען ברענען, און קאָפ־ווייטאָג, און דער הויכער בלוט־דרוק האָט זיך און קאָפ־ווייטאָג, און דער הויכער בלוט־דרוק האָט זיך ביי זיי ב״ה נארמאליזירט. די וואָס האָבען געליטען פון האַרץ וואָס פאַר זיי איז דער בהמה פלייש סם המות ממש.

דערפאר טייערע עלטערן נעמט דאס נישט גרינג און כאזארגט אייער טייערסטע מיט דעם וואס עס האט זיך ערליך פארדינט די כשר׳ע נשמות וועלכע האבען נאכנישט טועם געווען טעם חטא און אויף זייער זכות באשטייט די וועלט זענען אמת׳דיג ווערט די כשר׳סטע׳־ געזונסטע פיינסטע פלייש וואָס דאָס איז אויסלשיסליך נאָר עופות (טשיקען) פון די קליינע שחיטות.

געזונטהייט סטאטיסטיק

פון די וואס האבען אויפגעהערט עסען בהמה פלייש

ו. הונדערטער אידען וואָס האָבען געליטען פֿון. הויכען בלוט־דרוק זענען געהיילט געווארען (בריווען וואס מיר האָבען ערהאלטען במשך די יארען).

מענטשען וואָס האָבען געהאַט הויכע מאס. קאָלעסטער־אויל וואָס ברענגט ל״ע האַרץ־קראנקהייט (Angine) זענען נארמאליזירט געווארען.

3. מענטשען וואָס האָבען געליטען אויף האָרץ. פראָבלעמען און האָבען זיך נישט געקענט שטאַרקען צו־ האַלטען דעם ציטער פון דאָקטער ניט צו עסען בהמה פלייש (ווייל זיי קענען זיך נישט באַגיין אָהנע סאַלאַכּי אָדער פראַנקפורטער סענדעוויטש) און דורכדעם ליידער פאר׳ערגערט דעם מצב, זענען געהאלטען געווארען ווייל דער פחד פון חלב נבילה וטריפה האָט ביי זיי פאַר־ מיאוסט דעם אפעטיט צו די אלטע זאַכען.

4. שווערע הונדעטער מענטשען האָבען זיך פאָרגענומען בלי־נדר עד ביאת גואל נישט צו פאַרזוכען מער בהמה פלייש.

גליון 1, אדר תשמייח ◊ 3

ליידעגדע זענען טיילווייז (Alergy) עלערזש.5 .געהיילט געווארען

. אַסטמאַ לײדעגרע האָכען גרינגער אפגעאָטעמט. 6 זייער האָבען פאַרגעסן פון זייער .7

ליידען.

אָבען זיך געשפירט סאך. 8. היי־פּיבער ליידענדע האָבען זיך גרינגער.

עס (Arthritis) ארטרייטס (9. געהאט סאך אסאך גרינגער, נישט צום פארגלייכען מיט אמאל.

10. טײל וועלכע האָבען אָפּט שטאַרקע קאָפ־ווייטיג .איז זיי פיל גרינגער (Migrane Head-Alhe)

וו. פעטע מענטשען וואָס האָבען שווער געליטען צוליב זייער פעטקייט האָבען שנעלער פאַרלאָרען וואָג (ווייל בהמה פלייש בפרט סאלאמי מיט וואָרשטען איז רייך אין, פעטענס).

ז מענטשען וואָס האָבען שטאַרק געליטען אויפן.12

כויך דאנקען דעם כורא ווי גרינג זיי שפירען זיך יעצט. בריוון וואָס באַשטעטיגט די אלע זאָכען ליגט ביי אונז און עס איז צו באַקומען אויף פאַרלאַנג.

ווייניג בלוט

פארהאנען פרויען וועלכע ליידען צומאל אז ויי און דער (Enimic) האבען ווייניג כלוט ״כלוט ארעם״ האבען ווייניג דאקטער הייסט עסען בהמה פלייש. זאל מען וויסען אז עס לוינט נישט צו הרגענען דעם קערפער צוליב דעם, אסאך א גרינגערע געזונטערע עצה איז דא וואס העלפט פאר יעדן אָהן אױסַנאַם צו נעמען טאַכלעטן פון אייזען מען קען דאס באקומען אין אלע (Vitamw Iron) אפטייק געשעפטן (דרא״ג־סטאָ״ר) און דאָס ניצען .טויזענטער מענטשען ארן זענען ב״ה געזונט און שטאויק דאָס איז גוט אויך פאַר קינדער און ערוואָקסענע אויב זיי ליידען פון ״בלוט ארעם״.

קעלבּערנע פלייש וואס איר עס דורכשגיטלעכער שטאל הויז אגטהאלט אין זיך 200 ארביוו נומער 182 באזונרערע שטאלען, יעדער איינע זייער שמאל, וואס

י נייעסטע יריעות וועגו קעלבער פלייש איו הלכה׳ריגע ספיקות

יעדע צייט ברענגט מיט זיך נייע ספיקות אין הלכה אין כשרות איז אייגע פון די זאכען וואס די כסדר׳דיגע אנטוויקלונגען אין טעכניק ברענגט מיט אז מען מוז זיין וואכזאם אויף יעדע נייע טעכנאלאגישע און טויש אין די אויסציאונג פון בעלי חיים, לעצטענס האכען די רכנים וואס זענען עוסק אין כשרות געהאט א נייע פראכלעם מיט די קעלבער וואס רופע זיך ״ווייטע קעלבער״ אדער ווי מען רופט רי ״מילעך קעלבער״.

פארצייטענס פלעגן קעלבער זיך פאשען אין די פעלדער גראז אדער זאנגען, פלייש פון קעלבער וואס זענען אונטער איין יאהר אלט רופען זיך אויף ענגליש ״וויעל״ נאך אַ יאר רופט זיך די פלייש ״ביעף״

אונזער שמועס כאציהט זיך וועגן די מילעך קעלכער וואס ווערן אויף געצויגען אין ספעציעלע שטאל הייזער וואס האכן איינצלנע אפגעטיילטע שטאַלען פאר יעדע קאלכ, דער

גליון 1, אדר תשמ״ח 🗘 4

דדויסענדיגער הילף, דריטענט און וויכטיגער איז רער שעם ווייל אן אויפזעהער קען כרענגען דערצו אז די קעלכער זאלען אין א גאר קורצע צייט צונעמען א סאך געוויכט ווייל ער פיטערט עס גאר א סאך פון די ״מילעך פארמיולע״ ריעט יואס דאס ברענגט גרויסע רווחים פער פונט, פערטנס וואס דאט איז דער עיקר טעם ווייל די קונים ספעציעל די וואס זוכען ״כשר״ ווילן ענדערש א ווייסע אויסזעעגדיגע פלייש ענדערש ווי א רויט אויסזעענויגע פלייש וואס די רויטקייט נעמט זין׳ פון פאשען אן ווייל דורכדעם וואס מען לאזט זיי נישט פאשען אין נאך דערצו וואס זיי עסען נאר די ״מילך פארמיולע״ ריעט וואס דאס איז גורם צו א מער ווייס אויסזעענדיגע פלייש. דער דורכשניטליכער קאלב בשעת די שחיטה איז 16 וואכען אלט.

אונז לאזען מיר זיך רא נישט אריין אין די געזונט

צווייטנס איז עס באקוועמער צו האבען אלעס אונטער איין דאך, וואס חרץ פון דעם צו וואס דער וועטער קען קאנטראלירט ווערן דארף מען נישט קיין פאכלייט צו הילף נאר א משפחה קען זיך אליין אפגעכען דערמיט אהן

דורכדעם קען זיך דאס קעלבעל שווער כאוועגען. זיי ווערן

געפוטערט א ספעציעלע ״מילעך פארמיולע״ דיעט, אנואך קעלכער אויפזהערס האלטען מער פון דעם וועג אויף ציען

קעלבער ענדערש ווי די אמאליגע פאשען פאר עטליבע טעמים, ערשטענס מוז מען האבן אסאך ווייניגער לאנד,

שטאנדפונקט פון אזא סארט אויפציאונג נאר אין רי הלכהדיגע שאלות וואס מען ברענגט רא.

נאך די שחיטה פון א בהמה גסה דאדף יעדע בהמה דאדך גיין א בדיקה פון די לונג צי עס איז נישט דא דעדויף קיין פעלעדס וואס דופט זיך ״סידכות״ וואס אויב עס האט גאדנישט אנגעקלעכט אויף די לונג הייסט עס גלאט כשר אויב אנדעדע שאלות זענען נישטא.

אויב מען געפינט יא א סירכה מוז מען מאכען פארשירענע מיני בדיקות און עס איז פאראן אופנים ווען עס איז כשר און ווען עס איז נישט כשר.

אבער ביי קעלבער איז רי הלכה אז עס איז נאר רעמאלטס כשר ווען עם איז גארנישט רא אנגעקלעבט אויב עס איז רא עפעס אויף רי לונג אפילו א קלייניקייט איז עס נישט כשר און עס העלפט נישט קיין שום בריקות ווייל ביי אזוי א יונגע בהמה טאר זיך נאך גארנישט געפינען.

וואס כאטשיג ביי א בהמה גסה וואלט בריקה יא גענוצט און עס וואלט געווען נישט גלאט אבער ביי קעלבער איז נישטא אזוי א זאך ווי נישט גלאט, נאר ארער אינגאנצען גלאט ארער נישט כשר. ווייל וואס מען טרעפט אויף רי לונג איז עס א סימן אז די לונג האט געהאט א לאך.

פארצייטענס ביי די נארמאלע פאשען פון די קעלבעד זענען טאקע כמעט אלע קעלבעד געווען געזונט און דארך זייער יונגער עלטער האבען טאקע כמעט אלע קעלבער גארנישט קיין פעלער געהאט אויף די לונגען און זענען געווען גלאט און כשר. אבער היינט דארך די שטאל הייזער אויף ציען מיט די ״מילעך פארמילע״ דיעם האבען די קעלבער אלע סארט פלאגען און סירכות און זייער ווייניג זענען גלאט. מען ווייסט נישט פונקטלעך אבער בערך 30 פראצענט זענען כשר.

דער טעם דערפון איז אזוי ווי אויבען דערמאנט ווייל עס האט די ״מילעך פורמילע״ פאר דיעט און דערצו ראס איינגעשטקייט אהנע לופט אין די ענגע שטאלען פון די שטאל הייזער. און עס קען נישט פרייא ארום לויפען אויף די פרישע לופט פון די פעלדער, קען זיך די לונגען קיינמאל נישט אויף בלאזען ווי עס דארף צו זיין, די צוריק האלט פון דעם נארמאלען גאנג פון די לונג איז נישט געזונט און האלט צוריק די לונג פון אליין זיך שיצען פון די פלאגען וואס קומען צו צו די לונג.

נאכמער דארך די "מילעך פארמיולע" דיעט וואס דער ציהל איז צו האבן ווייס אויס זעעגדיג פלייש איז גורם אז די קעלבער זענען בלוט ארעם ("אנימיק") דאס צוריק האלט פון זון באוועגונגען, נאטירליכע עסענ׳ס האלט צוריק דאס וואקסן פון די דויטע בלוט צעללען וכרו", און כאטשיג פאר די קעלבער ווערען געגעבען נידלעך געגען בלוט ארעמקייט העלפט דאס ווייניג וועגען די פעלערען וואס מען טרעפט אויף די לונגען.

נאך א וויכטיגע פונקט רארפען מיר אויפמערקזאם מאכען זייער פיעל פון רי קעלכער זיינען אויסטערליש שוואך און קענען נישט אמאל אליין אריין גיין צו די פען ווי מען שעכט זיי, וואס ווי באקאנט אז א בהמה וואס דארך קרענק ארער שוואכקייט קען נישט אליין גיין טאר מען נישט שעכטען

ראס וואס אונז שרייבן מיר דא איז נישט גוט קעגען די בעלי בתים פון די געשעפטען נאר אונז ווילען מיר דער עולם זאל וויסען אכטונג צו געבען וואס מען קויפט ווייסע קעלבער, ווייל געהעריגע קעלבער אהנע שאלות און סירכות איז נישט פון די מיט וואס מען טוט אזוי אומנאטירליך באהאנרלען, אפילו מיט אלע קולות וואס מען מעג ניצען קומט נישט ארויס כשר מער ווי צווישען 20-40 פראצענט פון די קעלבער.

עס איז לעצטענס ארויף געכרענגט געוואדען די שאלה אז נישט נאר די לונג דארף מען בייא דיא קעלבעד באקוקען. ווייל נארמאלע געזונטע בהמות פאדלאזט מען. זיך אז דוב בהמות אויב זיי זענען נישט געזונט וועט מען עס טדעפען ביי די לווג, אבעד ביי די קעלבעד וואו דוב זענען נישט גוט איז מען אפשר נישט יוצא מיט נאד באקוקען דיא לונג ווייל אלע אנדערע איינעווייניגסטע חלקים קענען אויך זיין מיט קראנקהייטען.

איינער פון די דבנים האט געפסקנט אז מען מוז באקוקען ביי די קעלבער אלע אינעווייניגסטע איברים און אויב נייזט איז עס נישט כשר.

אויסער רעם מוז מען אין באטראכט נעמען אז די גאנצע פראדיצירונג פון די סארט פלייש איז מיט א אנאויפהערליכער צער בעלי חיים.

אונז האפן מיר דער עולם וועט אכטונג געכען און קויפען ווייסע קעלבער פון אזעלכע פלעצער וואו מען שחט נאר ממש גלאט אהן שום ספיקות. אזוי ווי מיד האבן פריער געזאגט אז רי גלאטע קעלבער איז נישט קיין חומרא נאר א כשרות הלבה און מען זאל נישט נתפעל ווערן פון א צעטעל וואס שטייט דערויף גלאט דאס מיינט נאך גארנישט.

אויסער דעם זאל מען נאר קויפען אזאלעכע קעלבער וואס מען ווייס אז מען האט אכטונג געגעבען נישט ניצן די וואס זענען-צר שוואך אריינצוגיין צר דער שחיטה, און וואס מען ווייס אז מען איז בורק אלע אינעווענריקסטע חלקים פון די קעלכער אויך, און מען זאל אכטונג געבען פון די שעכט הייזער וואס געבען ארויס א גרויסע פראצענט כשר וואס אזוי ווי אויבען געשריכען איז נישט מעגליך פון קעלבער אופגעצויגען אויף די ״מילעך פארמיולע״ דיעט, כאטשיג אונז ווייסען מיר אז רוב קונים קעניקן נישט מבר זיין די זאנען אונז ווייסען מיר אז רוב קונים קעניקן נישט מבר זיין די זאנען מוז מען דאך זיך אינטרעסירען ווי מען קען געוואויד וויגרן דעם אמת.

ראס ארטיקל האל ערשיינט אין ג׳ואיש פרעס פרייטיג אוקטובו' 15. געשריבן ביי ראביי א. ספערא רב פון יונג יזראעל אין קענטען).

די קעלבער שחיטה

אור ווי עם איז באוואוסט או די קעלבער שחיטה איז מעהר מהודר צוליב די קליינע צאהל פון סירכות וועלעכע געפינען זיך ביי דיי, ווילען מיר ארפמערקואם מאכען דעם ציבור אז דאס איז נישט ריכטיג אין אמעריקע.

קעלבער, אנשי מעשה פלענען מהוד ויין נאר צו עסען קעלבער פלייש. ב) דא אין אמעריקע שהט מען גרויטע קעלבער פון עטליכע הרשים. וי

בן דא אין אפעריקע שווט בפן גרוטע קצבעו בין גרוטא קאבעריקע אווי קעלבער וועגען א פאר הונדערט פונס, און די קעלבער וענען נאך אסאך ערגער ווי

די בהסות לנבי גלאס. ג) ווי עס איז גוט באקאנט איז פארהאנען א גרעסערע פראצענט גלאטע.

ביי די בהמות ווי ביי די היינטיגע קעלבער. ד) ביי די קעלבער איז אויך פארהאנען די פראבלעם אז נאר איין שוחט

שחם און נישם צוויי ווי עס דארף ויין.

•

דאקומענט נומער 197

די מכנה פון עסען די מאדערנע בהמה פלייש די בהמות ווערו געפיטערט מיט גארכיטש

סיסט־טלפון ביכער־פלעסטיג און שארפע שערליכע מערעצינען, ווי אנטיביאטיקעס הארמאנ׳ם אין די מערעצין פארס׳ם.

איז טאקע רי בהמה פלייש וואס מיר עסען גוט פאר אונז, וואס זענען די חוצאות פון ניצן אנטיביאטיקס און הארמאגיס און די מאסן ביי די פראדוצירונג סון כהמה פלייש. א זשורנאליסט וואס האט אליין א כהמה פארם ״פרובט אויס די ספק סכנה׳ס״ וואס קומען ארויס דארך די אזוי גערופענע ״מערעצין פארם׳ס״.

די נייע טעכנאלאגיע וואס מען ניצט ביי מאדערנע בהמוח זענען קאמפלעצידט און אויסטעדליש, די סכנה׳ס וואס מען קען ערווארטען זיינען זייער ״שרעקענדיג״ נעם און באטדאכט דאס אומכאגרענעצטע נוצען פון אנטיביאטיקס און בהמה פיטער קען זיין אז אויפן פלאץ וועט די בהמה זיין געזונט, אבעד די לעצטע באווייזען פון די וויסענשאפט איז אז מען טוט דארך דעם פדודעצירען באצילען וואס זענען שוין מען טוט דארך דעם פדודעצירען באצילען וואס זענען שוין צוגעוואוינט צו אנטיביאטיג וואס די באצילען רופען זיי אהן יסופער באנס״ וואס קען ברענגען דערצו אז ״אנטיביאטיקס וועט נישט העלפען קיין קראנקהייטען״ אזרי ווי אין די אמאליקע צייטען פאד מען האט ערפינדען אנטיביאטיקס.

ארין מתו מען אין אכט נעמען אז דעם ניצען פון הארמאנים כדי שנעל פעט צו מאכען די בעלי חיים קען ברענגען (ח״ו) צו די מורא׳ריגע מחלה פון ״קענסער״ ארער מענערישע און פרויענישע מחלות אין קינדער ארער ערוואקסענע.

אבער די טעכנאלאגיע ארום פלייש פראדיצירען באגרעניצט זיך נישט נאר מיט מעדעצין און אנדערע כעמישע שטאפען, נאר אויך געט מען צו פיטערען די בעלי חיים מיט אזעלכע אויסטערילישע זאכען ווי למשל היי געמאכט פון פלעסטיק, צואה פון בהמות, שמאטע עסענס, פאפעגרעקעל, פאפיר (עס ווייזען טעסט אז די בעלי חיים האבען ליעב פאפיר (עס ווייזען טעסט אז די בעלי חיים האבען ליעב צייטונג פאפיר אהן די טינט), און נאך פערשידענע אפפאל וואס מען מאכט עס געשמאק פאר די בעלי חיים רארך פאלשע שמעקט און טעם, אזוי ווייט אז אין א פארם אין ניו דזערסי

געט מען זיי אפגעקאכטע מיסט פון גארכיטש. איינע פון די הויפט אמעריקאנער וויסנשאפטלער וואס איז דער דירעקטאר פון פאלקס געזונטהייט פארשונג פון ניו יורק וואס איז אומפאהענגיק און ווערט אויסגעהאלטען פון אמעריקאן קענסער ארגאניזאציע און נאציאנאלער געזונט ארגאניזאציע, אין די נאציאנאלע וויסענשאפט ארגאניזאציע, און די פעדעראלע עסען און מעדעצין ארמיניסטראציע, האט שטארק צוגעהאלפען א פארזיך פון די פערעראלע עסען און

מעדיצין אדמיניסטראציע וואס האכן אויסגעפאדערט זיי רעגירונג צו רעגולירען דאס פארקויף פון אנטיביאטיק נאר פאר רעם געכרויך פון היילונג פון כעלי חיים אבער נישט פאר קיין אנדערע צוועק.

(רער פארזוך איז געמאלסט ארורך געפאלען אוז מען קען באקומען די אנטיביאטיקס וויפיל מען וויל איבעראל און מען קויפט דאס אין גרויסען פאר די פוטער פון בעלי חיים) אויך זאגט עד אז אין די לעצטע יאהרן ניצט מען מאסען אנטיביאטיקס פאר די פוטער פון בעלי חיים, און פאר מענשליך געברויך וואס ראס ברענגט דערצו אז זייער פיעל מענטשען ווערן רערצו צו געוואוינט אזוי אז עס העלפט שוין נישט ווען זיי דארפען דאס געגען א קראנקהייט, און ראס איז א גרויסע סכנה פאר די מענטשהייט וויא אויך פאר די געזונט פון די בעלי חיים אליין׳ס.

דאס עסען פון אסאך ״הארמאנס״ איז גורם פארשידענע איבער קערעניש אויף דעם גוף פון מענטש און עס קען טוישען פארשידענע פונקציעס פון געוויסע גלירער פון דעם מענטש ווי למשל ברענגען אז מען זאל וועוען איבערנאאטירליך פעט, אויסער צוקער קראנקהייט, אדער כלייבען קליין געוויקסטיג אדער איבער מענטשליכען הויך געוויקסיג, אדער גירען קראנקהייטען, ארער הויכע בלוט דויזק ארער גאר פריא צייטיק אנטוויקלען פון גאנץ קליינע קינדער, און אויך קענסער, עס איז אויך אן אפטע ערשיינונג וואס נזען שפריצט רי וואוקס אויף רי פעלדער מיט סם אז מען שפירצט אהן די גאנצע שטח ווי די בעלי חיים זענען אויך אויף די ביעלי חיים.

ווען מען האט געפרעגט איינעם פון די פלייש מארק אויב די טינט אויף רי צייטונגען וואס זיי עסען אויב עס איז נישט שערליך האט ער געענטפערט עס איז זיכער גוט, איבער הויפט וועט די רעגירונג נישט צולאזען געבען א שעדליכע זאך, כאטשיג אויב דו ווילסט מיך פרעגען וועל איך ריר זאגען או די רעגירונג האט נישט קיין היינונג וואס זיי טוען.

איינער פון א יונעווערסיטי האט געזאגט פאר א גרופע איינער פון א יונעווערסיטי האט געזאגט פאר א גרופע פארמעריס, עס קען נישט זיין אז מען זאל זיך נישט באנרצען מיט די זאכען אויב מיט 2 דאללער קען מען צולייגען 30 ביז פערציג פונט אויף די בהמה ראס מיינט 10 דאללער פאר יעדן דאללער אינוועסטירט.

דאליעה אינונעטשיוט. (איבערגעועצט אויף אידיש ווארט ביי ווארט פון דעם ביך MODERN MEAT" וועלכע האט ארויסגעגעכן איינער פון די נ גרעסטע פראפעסארן אויף די וועלט וואס ספעציאליזירט זיך מיט זיינע פארשינגען לאנגע יארן אויפן געביט פון פלייש. ער פיגורירט פטענדיג אריף די שפאלטענס פון "NEW YORK TIMES").

ברור הדבר שהבשר הכשר והנקי ביותר שיש הוא בשר העופות, אך בכל זאת צריך להבהיר לציבור שישנם כמה סוגי עופות, ולהבדיל ביניהם, מאחר וקיימת השפעה גם על בריאות העוף וגם על הטריות – ממילא יש לכך השפעה גם על הכשרות.

העופות שמשתמשים בהם במשחטות הגדולות, אינן עופות בעלות איכות ממדריגה ראשונה, ולעתים ממדריגה נמוכה ביותר, הכוונה היא שהאוכל עם מה שמפטמים אותם, וההיגיינה, וכל הקשור לפיתוח העוף, נעשה בצורה הזולה ביותר המשפיע מאוד על העוף, ובזאת ניתן להבחין כששולחים את העופות למשחטה, אלפי עופות מתפגרות בדרך בשל חולשתן, בחורף אינן עומדות בקור העז, ובקיץ אינן יכולות לעמוד בשרב, ולעיתים אינן יכולות לעמוד במעמס של הנסיעה הארוכה. כוחם הפיזי להתגבר על מחלות אינו חזק, ולכן שומעים היום על מגיפות המופצות בקרב בעלי החיים, אצל עופות שומעים על דברים שבעבר כלל לא שמעו, וכל זאת בשל חולשתן הפיזית.

אותו דבר אצל הכשרות כשאתם פותחים את העוף, המעיים מלאים בשאלות רציניות (לא שאלות המעיים הידועות) וגם ישנן בעיות של ״צומת הגידין״, והשגחה רצינית אינה קיימת על כך – בעת שפותחים את העוף המשגיח אינו יכול להסתכל כמו שצריך, במיוחר כשיש לו פחות משניה אחת בכדי להסתכל על כל עוף – ולכן עופות רבים שיש להם בעיות עוברות בתור כשר.

והסיבה לכך היא שהעופות הללו הן החלות ביחת שיש, והבעל הבית של המשחטה עושה רווח גדול עליהם. (ברור שעם כל הבעיות הללו עדיין זה אינו מגיע לאחד חלקי מאה מן הבעיות הקיימות אצל הבהמות הגסות בעת השחיטה, בדיקת הסימנים, הריאות ובית הכוסות, חלב, וההכשרה – כל פרט בפני עצמו חמורה פי 100 מאשר בעופות כשהקשיים שם רבים מאוד. דוגמא קטנה, שווזט יקבל על עצמו במהירות רבה יותר להכשיר ויקבע כחלק יקבל על עצמו במהירות רבה יותר להכשיר ויקבע כחלק צוואר מלוכלך, וסכין השחיטה הופך להיות פגום במהירות רבה, ובעת ששוחטים בסימנים זקוקים לכח רב, וממילא מאבדים גם את ההרגשה ועוד.

אבל במשחטות הקטנות שם בדרך כלל ניתן להשיג את העופות הטובים ביותר, והעוף הוא ברי וחזק, אותן העופות מפוטמות באוכל טוב, והיגינה, ומהם נושרים רק מספר קטן של עופות.

ניתן להכיר זאת עליהם במשחטה, הן מלאות חיים, כמעט ולא ניתן למצוא אצלם שאלות מעיים, אפילו אלו הקיימות בדרך כלל אצלן כמעט ואינן קיימות, ונדיר שיהיה שאלה של צומת הגירין, זהו גם הרבה יותר נקי בפנים, והן עופות טעימות למאכל.

גם בעת האכילה אין דמיון כלל בין העופות האלו לעופות מהמשחטות הגדולות, הן גם הרבה יותר בריאים בגלל מצב בריאותם בעת השחיטה, אנו מכירים כאלו

גליון 1, אדר תשמ״ח ◊ 7

שהיו משתמשים במשחטות הגרולות, ולעתים בגלל אורח שרקרק הם נאלצו לקחת ממשחטות קטנות, והם חשו בטעם שאף פעם בעבר עור לא טעמו, מאז הם אינם רוצים לשמוע יותר מהמשחטות הגרולות וקונים עופות מהמשחטות הקטנות.

נכון, זה עולה יקר יותר, אבל המשחטה צריכה גם לשלם יותר, וזה כראי, כי יש להם את שלשת המעלות כרלהלז

- ן. הטובות מכחינת הכשרות.
- .2 הטובות מכחינה בריאותית.
 - .3 הטובות בטעם.

לאבא ואמא היקרים

הורים יקרים!

אתם יגעים יומם ולילה בשביל ילדיכם ולנוחויותם, אתם מוכנים להפקיר את הכל למען בריאותם, ואם חסר משהו לילר ואי אפשר לעזור לו אז אתם מצטערים בצער רב ועגמת נפש, וכאן כשעוסקים בענין האוכל המיועד לבריאות הילר, כאן כלל לא שמים לב, וקיימת הזנחה גרולה, במיוחד כשמרובר בבשר.

נציג בפניכם עוברות ממקורות מהימנים ביותר איך שהבהמות בתקופתנו מתפתחות, ומה הם אוכלים:

- ביצה עשויה מפלסטיק.
 - צואה של בהמות.
 - אכילת סמרטוטים,
 - קרטונים,

. עיתון בלי הריו). עיתון בלי הריו).

וכן שיריים נוספים שמוסיפים להם טעם בכרי שהבעלי חיים יאכלו אותם. וער כרי כך שבחווה ידועה בניו ג׳רסי מאכילים את הבהמות כזכל מבושל.

כל ילד מבין ויודע שחלק גדול מבריאות הילד תלוי בהרגלי האכילה שלו, אם הילד אוכל דברים בריאים הרי שהוא בריא וחזק, אך כשאוכלים בשר שאינו בריא לאכילה, הרי שהתוצאות אינן טובות, הוא אינו בריא, ולעתים הוא נקלע לצרות בשל אותה האכילה, כפי שאתם יכולים לשמוע מכל פרופסור מוכר וידוע, ומדי יום כיומו ניתן לראות זאת בכל העיתונים, ואנו נצטט דק כמה מהם:

- ן. קאָלעסטער אויל.
 - 2. לחץ דם גבוה.
 - 3. מחלות לב.
 - 4 אלרגיה.
 - . סרטן רח״ל.
 - .6 מחלת כליות

גליון ג, אדר תשמייח 🕫 8

7. מחלות סוכר.

.8 מאבר שיווי משקל, ועוד.

מרוע לא יזכו ילריכם שהוא נשמתכם וחייכם לכשר בריא – עופות של השחיטות הקטנות – בכרי שיחו'וי לתוכו בריאות וכח ויחזיק מעמר ער 120 שנה בעולם וכל אשר עובר עליה, האם לא כראי לשלם כמה סגט יותו ושיהיה להם בריאות ונחת ושנים ארוכות?.

ישנם הודים החושבים שבלי בשר בהמה לא ניתן להתקיים, כיום דואים כולנו שהמציאות היא הפוכה ״עם בשר בהמה לא ניתן להתקיים״ אלפי נפשות בארצות הברית וישראל הפסיקו לאכול בשר בהמה זה קרוב לחמש שנים, ומאות יהודים זה קרוב לעשר שנים – ואחרים זה כבר יותר מעשרים שנה – והם ב״ה מרוצים – כן יעזור כבר יותר מעשרים שנה – והם ב״ה מרוצים – כן יעזור בהמה אינם סובלים יותר ממחלות מעיים, כאבי ראש, הלחץ דם אצלהם הפך להיות נורמלי, אלו שסבלו מן הלב שעבודם בשר הבהמה היה סם המות ממש, להם הוקל בהרבה.

לכן הורים יקרים, אל תקבלו זאת בקלות, אלא תדאגו ליקיריכם שלא טעמו מעולם טעם חטא, ואשר בזכותם העולם קיים, ותנו להם את הבשר הכשר באמת, ואלו הן העופות השחוטות במשחטות הקטנות.

סקר בריאותי מאלו שהפסיקו לאכול בשר בהמה

1. מאות יהורים שסכלו מלחץ רם גכוה הבריאו ... ראה מכתבים שקכלנו במשך השנים.

2. אנשים שהיה להם ״קלאסטער אויל״ גבוה, הגורם. למחלות לב, הבריאו והם ככל האנשים הבריאים.

3. אנשים שסבלו ממחלות לב ולא יכלו לעמור ברעד ופחר מפני אימרתו של הרופא שלא לאכול בשר בהמה – כי אינם יכולים להתקיים בלי סגדוויצים הכרוכים בסאלאמי, ופרנקפורטער – אצלם המצב הפך להיות גרוע יותר, כי הפחד מאכילת חלב נבילה וטריפה הוציא להם את התיאבון מכל הדברים הללו.

4. מאות אנשים קיבלו על עצמם בלי נרר שלא לטעום יוחר בשר בהמה.

. חולי אלרגיה חלקם הכריאו.

.6 חולי אסמא החלו לנשום טוב יותר.

7. חולי מעיים שכחו ממה שסבלו.

.8 הסובלים מחום גבוה החלו להרגיש טוב יותר

. סובלי ארטרייסט קיבלו זאת הרכה יותר בקלות. בכלל לא ניתן להשוות למה שהיה בעבר.

10. הסובלים מכאבי ראש הפך להיות אצלם יותר טוב.

גליון 1, אדר תשמייח ס 9

פי פי פי הולכים ממנו כל המחשבות רעות. וזה אליו פי קראתיי, ובוה גורומם תחת לשונה, כי אני יכול לשבת את הקביה וברוסמות שלו, והתפלה היא ברחילו ורווימוג

(מ) ומכולם יצילנו הי. וכסי דרש משה (תהלים סיו) פיי הססיק אליו פי קראתיי. עים שמכואר במקיבלים שאם הארם מחזיק הלשון בין השינים ואומר

מעסקי הלב. ובספר דבש לפי (מעיכת הי) כתב לכוון בשם קריע שפין. ובשם שושך קונפרס אתרון

מקצפו רעות ווה שרי רבות רעית צריק (ה) ושכולם יצרלנו הי: ובהפר חוגאות חיים כתב, שמיתי להרחיק המתשבות ורות, שיאמר כל ברכה וברכה בנשימה אתת

הגיל, ואיני יודע כעת המעם, אכל ציינתי למוכית, עיש: ובבפר נחלת יעקב (האדנו) כתב הסוד, כי פי ניספריא צי. נדם צריק, עולה רע, שסעביו בות

שמה שיש בקבלת הקדמונים להקביר מחשבה ורה מן התפלה לימר נים מי מי מי מי הוא על ני שיות

כתב וויל, פי הארץ ופי הבאר ופי האתון, שלשרן פסוררים בני סדרי תורה כסדר, פי הארץ בצרשת קרת, פי הבאר כחומת, פי האתון כבלק, ושמעתי מכבוד מתיתני הקרוש מהרציה וניקיל

ובספר ונרים נתפדם להנאון הקדוע מוהריר צבי אליפלך פרינוב וצוקיל (אכות פיא)

ואחיכ ירוק נים, ולא ירוק לנשרי, אך בררך נתת, והלשון ההא בין ששתים בשעת הרקקה, ובוראי תלך השהשבה, עכיל. ואנו ג'ל לעשית זה בתוך הפלת יית, דהוי הפסק. ושי יורע אם רפואה בדוקה היא עיש:

אלהים פרחפת, ריל נעלם של אלקים כפנין רוית, עיש: יייי בבפר ענודה ישראל (משפרם) נותן רמז לוה על ררך הפסוק ,וכי יויד איש על רעהו להרנו בנירמה? ונוי וויל, וכי ידר איש, היצהיר. על רעהו, הוא יצהים, שהם יתריו כלכו של ארם. להרגו כערשה, במחשבה ערשומית וכוובת, או מעם מובוי תקתנו לסות, רהינו הסנולה לומר השכוק אם תמיד תוקד על המוכת כניל, ויעכיר רות המומאה מן הארץ: ועדי מיא מי צית וויל, בספר הגן כתב, לבשל מחשבה רעה בשעת התפלה, יאמר גים פי וא שי.

כלבים עדת מרעים ונוי אספר כל עצמותי, כי תשיין עצמות יש לארם בקדושה, יכנוק כמומאה כמנין ושתיי יהויש, ומנולה מרב מזא למי שרוצים לנשבו כלבים כניל, וזהו מור שנילה

דור, כי מבכוני כלבים עדת מרעים וכרי, מה אני עושה כשהבלבים מיבכים אותי אספיה כל

עצמות" שהם תשיו, ושנם יכולים להויק לי כלל, עיכ:

ובספר הנותן אמרי שפר כתרב הצריק הקרוש סוהריר ישעיה הירץ מדינוב וציקיל

יי) ובכפר כנשי יונה כתב בשם האריזיל, כי מדלר אלהים הוא כמנין רוית, עיכ, ווים נשלא ורות

סנולה אם צמא למים כתענית או שאין לו מים, יכוין אל אלהרים ביוריין שכווסרת שרשו נשאר רות,ויסור צמאו, כי ורוח אלהים מרחפת על פני המים יי) (האר'וילו: מנולה לכמל המחשבות, כתב השליה, מצאתי כתב יד של האלהי רים קורדווירי זיל וויל, לימרני זקן אי (הוא אליהו) שיאמר פסוק זה הרבה פעמים, איש תפיד תוקר על הפובה לא תכבה", עיכ ""), וגראה בעיני גיכ זה הווסוק, י) וערין פירש הרב הנאון הקדום מהריש מאומפר בוליא זיע הבפוק (תהלים כיכ) גובבוס

(וישב) כתב, שמשמע שנם לעדת מרעים תועיל מנולה זו לכפלם:

יאמר בכל פעם גולא יהיה לי כאב שיניםי:

הנימול (במיס) והוא שריי באתביש, ויש לכוין ברשימה (השמ) שרי שאפר לעולמו די. והוא רבר המעמיר (רבש לפי, דברים נחמרים להנאון הקי מרינוב וצוקיל): מנולה, מרב פוא למי שרוצים לנשכו כלבים יאמר לפניהם, ,יש בי תשרו עצמות רקרושה יבמלו תשריו עצמות רמומאהי ואז אין הכלבים יכולים להויק י): סגולה לכאכ השינים מהרצהים מהריי מרוזין וצוקיל לומר בשעת מיריש הלבנה אתרי אומרו ,כך לא יוכלו כל אויבי לננוע בי לרעהי שלש פי,סיט.

לומר דרי מאיר, אלא דמאיר, עכיל: סנולה לחן לפני השלמון או מי שתרצה לבוא לפניו, שים ירך על מצחך ואמור שלש פעמים ,השיבה לי ששון ישעך, ורוח גדיבה תסמכניי. בתון ומנוסת (מדרש תלפיות, אות הי, בשם סכייו ו סנולה להעמיר דם מילה, היינו ליקת מן הדם ולרשום אלו האותיות על מצת הילד

שכלה, אפשר שהוליכה לכקום אתר אז עשה בה שינוי באומן שאינו ניכר, ואז אין פועיל הודר: (פ) בספר עבוהיק וכף אתת אות ייד) כתב, רביצאובר אלהא ררי סאיר ענניי יתשוב כי מכוין למה שכוון רים בוה שנענה שר בית הסוהר (עי פיק דעיו רף יית עיא). וכן כתב בסמר זכור לאכרהם תינ יויד אות ני כשם הנאון הרמיע. ובספר סגולות ישראל (שערכת אי) כהב בשם מפר שדי המד (מערכת ארץ ישראל אות זי) בשם פפר לב חיים (חיב פי קים), דכשגוריים אות רבר לעלוי נשפת רפבעהינ וייע יאמר בים אלהא רפאיר ענני, ולא נים, שלא

•••) ובכפר כתר שם מוב כתב בשם ה בעשים זייע ועכיי, אם אדם בא לסננה וצריך לנם. איי יתן חיי נדולים בשביל נרות לביהכינ, ויאסר בשה כלא אני מנדר אותן חיי נדולים לנרות בשביל נשסת רבינו סאיר בעל הנס, אלהא רסאר ענני, אלהא רסאר ענני, אלהא בסגר ענגי(י). ובכן יהי רוצון פלפניך הי אויא. כשם ששמעת את השלת עכרך סאר וושית. רסאר ענגי(י). ובכן יהי רוצון פלפניך הי אויא. כשם ששמעת את השלת עכרך סאר וושיי. לו ניסים ונשלאות, כן העשה עסר ועם כל ישראל הצריכים לניסים נכררים ונגלים. אסק כן יהי ויצון: ובספר מדיש חלפיוח אות אי כהב, קבלתי מי שמאבר איזה דכר, אם ינדור למאור, אם אני זוצא אותה, גורר סך מעות שבין לבאור לנשמתו של רי מאיר". מיר מוצא האבודה, ווויבר שלא יעבור ומן. שאם האבוה מקוה, אמשר שכבר הוציא אותם המיצא בהוצאות, ואם היא בני או

י) בספר עולת החודש כתב כשם ספרים. דפי שנולד בארר שני, ארן עין הרע שולשת בי:

למען שסך. עשה למען ימינך, עשה למען תורתך, עשה למען קרושתך. יהיו ליצון אמרי פי והניון לבי לפניך הי צורי ונואלי יי) (עבוהיק להנהיק מוהריר חיריא וצוקיל): סנולה להולך לפני מלך או שר ומושל שיצליח יאמר פרב פעמים אמתלאי בת ברגבו קודם שיעמוד לפניו, ועוד יאפר סנדל עוז שם הי בו ירוץ (יכוין בו ירוץ ניםי שדיי רית ישומר יררך ייהרה) צריק ונשנב (עבורת הקודש, כף אתת, אות מי):

ושום עין הרע כי מורעא ריוסף קאתי, שלא ישלומ בו (לנקנה כה) שום עין הויע, דכתיב ,בן פורת יוסף, בן פורת עלי עין, בנית צערה עלי שורי: לרפואה ולכל רבר יאמר הריני מתגרב שמן למאור לעילוי נשמתו של רבי מאיר בעל הנס ברי שהקביה בוכות רבי מאיר בעל הנם, יצילני לי ולאשתי מכל תולי ומכל כאב, ונהיה בריאים דשנים ורעננים ושקפים, ויצילנו סכל צרה ופכל מיני פורעניות ויאריך יפינו במוב ושנותינו כנעימים לעבודתו יתברך. אלהא דרי מאיר עמני

(נים). אקרא לאלהים עליון, לאל נומר עלי. חנני הי כי אליך אקרא כל היום. עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכזר על המאותינו למען שמך. עשה

שלהם החלו לאבד משקל (כי בשר בהמה במיוחד סאלאמי 12. אנשים שסבלו קשות בבטנם, מודים להקב״ה על

היימישע געזונטהייט (רפואה) קונסומער

איך שהם מרגישים היום. מכתבים המאשרים את כל העובדות שהזכרנו בשורות אלו, נמצאים במשרדנו, וניתן לקבל העתקים למבקשים.

ונקניקיות מלאים בשומן).

11. אנשים שמנים שסכלו הרכה כשל השומן הרכ

חוסר דם

ישנן נשים הסובלות מחוסר דם, והרופא מצוה עליהם לאכול בשר בהמה. שיידעו שלא כדאי להרוג את הגוף בגלל זה, יש עצה שהיא טוכה בהרכה העוזרת לכל לקחת כדורי ברזל, ניתן לקבל אותם בכל בתי המרקחת, ובזה משתמשים אלפי אנשים שהם ב״ה בריאים וחזקים.

זה טוב גם בשביל ילדים ומבוגרים אם הם סובלים

ממחסור בדם. עניני סגולות ורפואות מספר טעמי המנהגים

איזהו ליקופים יקרים ונחתרים בקסר מוסר חשר כבינו ונם חקרו אחד קדוש מחשירים כראשונים : יברתר הארם לעצמו לפחות מצוה אחת מיוחרת, ויהיה זריז וזהיר בה בל ימיו,

וימסור נפשו עליה, ולא יתנצל שום התנצלות לבמל המצוה: און וידירי מאד הוהר מהכעס, שהוא רומה לעיז חיז. והנה מצאתי מרפא ומוור ורפואה לחולי זה לתיקון בעם, יתפלל בכל הפלת יית באלהי נצור לשוני מרע ושפתי מרכר מרמה ולמקללי נששי תרום, ויבונו של עולם תזכני למרת הענוה והכנעה, ושאהיה שמת בימורים המבוים ומכעיסים אותי, ונפשי כעפר לכל תהיה:

ירניל עצמו לופר ככל שעה וכל רגע תפלה זו, רבונו של עולם אתה הוא הפמייע להבא לימהר, ולפען שמך תמייעני שלא תהיינה מצוותיך נסתרות ממני:

הרגיל ענסך להתפלל תפלה זו בבל יום אתר תפלתך, כי היא תפלה ליראה,

סגולה מסרו לידי בהיותי בירושלים עיר הקודש תוביב:

אלר למיל, שמא ינרום לי המא. ושלא לומר מה בכך למפר הרושים ולשמוע רברי הבאי

בשרירות לבי, ולא אבוא לירי הפא:

ועי יוד סימן קסית סעיף יי, רשוב להקדים שלום לעוינ, כדי שלא יהתיל העוינ ויופרך לכפול

לו שלום, ונראה דוה מה שאמויל והוי מקדים כשלום כל אדם ואמילו לנוי כשום, כדי שלא

יית כתב, שאלת שלום של הכמים, השואל אושר יתחיל העכוים ויצפרך לכפול לו שלום. וכסית סיי ואניו שיום בן המשיב אושר צורא רמרי פב וארוך לעולם. (וח) המשיב כופל השלום:

קונשים אחרון

(מ) המשיב כופל השלום. ודרך העולם שאומר לו , צפרא רמרי מבי, ומשיב

(כ) ותועלת לכל רבר שבעולם. בספר שער היחודים רף סיו כתב וויל. סוב שיכויו

מצפיץ בניקור תיבות אלו ויציירהו לפניו כשהוא עוסק בתורה. ביום א' ינקדו

בניקוד קח, וביום בי לף. בני ספים, כדי נסף, בהי ושחלת, כוי וחלפנה.

כנולה לעין הרע מהרהציק ריר שפעלקא פניקלשבורג וצוקיל ויע ועכייי):

יאמר כך או ישיר ישראל את השירה הואת עלי באר ענו לה. באר תפרוה שרים

ומנחליאל במות. מרם שאמנה תשעה, ישלת לו (לנקנה לה) רפואה שלימה מן

השמים, כשם שהרפאת יחוקיהו מלך יהודא מחליו, כן תרפא את (פכים) מתולי

עין הרע שלו (לנקנה שלה) ו שלש נשים היו עומדות על שן פלע, אחת אופרת הולה ואחת אופרת אינו חולה

שים רעה, יפול שער ראשו ווקטו. אם אשה עשתה לך שום רעה, יפול לה שיניה ודריה. כשם שהמים אין להם דרך, ודנים ונפלה אין להם כליות, כך לא יהא

(לפבים) שום הולשה ושים רעה ושום היוק, ואל ישלום בו (לקנה בה) שום היוק

ובליל שבת בניקור ספים. ובבוקר ולכונה. ובסנחה ניקוד ופת

לו לשנה מובה תוכהי (שרת מהרי מנרונא מימן קיינ):

כוונה זו בכל שבוע, פסוק קה לך סמים וכוי. בכל יום ינקד שם

כרוה גריבי העם במחוקק במשענותם וסמרבר מתנה. וממתנה נחליאל

ואדת אומרת אינו חולה ולא תהיה שים חולשה. אם ארם וכר עשה לך

י) פרי אהוב לומר שמא אם אומר רבר זה או אעשה או אלך לראות זה או לשמוע געומי ומירות או

ומוצלחת (לכ) וחועלת לכל רבר שבעולם. והיא תפלה חשובה מה שיחידי

מעמים שנאתי ותורתך אהכתיי, עיש ובסמר איר הביא בשם קיצור. שליה ורל, סנולה להעביר מחשבת חוץ, שקורם תולה יעביר ימינו נים על מצחו ויאמר בכל פעם ,לב מהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרביי. וכן אם בא לו מחשבת חוץ בחוך התפלה, ישתוק מעם וינביר ימינו

על מצחו ויהרהר פסוק הניל, עבילו

כתכ בליהומים שבמון: כפר מהרחל, אמר לנו מהרייל, כל הרפואות והלחשים

יוהש למי שבתרוב לו עצם בגרוכו

ובי לא יעלו בידו ילענו וילגלנו על רברי הכמים. מלבד הא דאיהא במכי שבת

דף סיו עיא מי שנחחנ, לו ענם בנרונו, מביא מאותו המין, ריל מאותו מין ענם, ויניה על קרקדו ויאפר הבי, תר תד נחית בלע בלע נחית תר תר,

והלחש הות ברוק ומנוסה הוא, לכן אותו לבר התירו, ולא שום אחד יותר, עיכ.

לאדרא (פירוש עצם של רג שישב לאדם בושם) לימא הבי, ננעצתא כמחם,

ננעלתת בתרים, שייא שייא. לחש הוא, רד רדו

ובספר כרם שלמה מימן קעים כתב בשם מנהנים, שיאפר כן גי פעמים: ובספר

מזעלות כתב נים נים. ואתר לתש הגיל יאמר יזר יור בלע בלע יזר יור: סגולה להתעשר, לבוך ברכת המוון בקול ושמחה. ורמו לות (ממשלי יי) ברבת

יופיף עצב עמה (מהויב הקרוש חיריא וצוקיל בפירושו על הזוהר פי ויקהל

הנהרא ניצוצי אורות) ו

מנולה על כמה וכמה דברים הנצרבין לאוים, כמו מרנכה וברומה, או על כמה

לומר יהו רצון בין נפר לפמר רק אהר גמר כל התהלים י) (בשם הרב הצריק

הקרוש מוהריר פנחס מקאריץ וצוקיל):

לבנו כי באוהו יום אזור יקרא האגרת הניל, יעגוהו כן השמים ככל כה שישאל.

וואגרת הגיל נרפסה בהרבה סירורים:

סנולה הרונה לכבויו שונאו, יוביר (במו פיו) שכעה פעמים אמחלאיה כת עורבתא אימיה רהמןי) (אגרא דפרקא בשם הקרמונים):

סנולה בהודמן תיו אל האדם איוה הכתכלות בעבירה או הרהור עבירה והיצר

בוער בקרבו, ינדור לנדקה דבר מה, וינצל ויחליש כח תיצר (שם בשם צריקים):

פנולה להוליר בנים

כבשל ערבה, בי ערבה גימטריא זרע (בשם הרב הצדיק הקרוש מוהריר פנחם

ערבה, והיו להם בנים. היא הגיניטה מכמק, מסוגל לפריה ורביהיי) (ליקומי מהרין)

סגולה להיות אהוב לבל, לומר בכל יום פשמא ורקא בגיגון, בולו כמו שכתוב

סגולה אם האמר נכל יום וים נר לרגלי דבריך ואור לנתיבתי, ההיה זכרן

סגילה לימר קודם שיישן, אפילו בלשון אשכנו, אם יבא בלילה הואת איוה חלום

מה שהיה. זו פגולה שלא יבא לו שום רבר רע היו בחלום. ואם יבא לו, לא

יתענה, פוי שלא יתנר נו בעל החלומות וקיצור שליה בממי שבת ברין תיח בשם הכם איו סגולה לישן מיד, ינוין בשם אתיאיל וישן, איג יעלה על מהשבתו אמונת

מנולה לאשה שמשכלת בניה, שתרחץ את הכלה קורם החופת (הנהנות ישרות

מנולה להריון, שתשא אצלה עץ קמן מגג שעל קבר הצדיק או מנגים, וליתן

אכילת בשר בהמה רקה ושתיית שמן זית, הוא מנולה להריון, אשת

סגולה לצקשה לילר

לימר לה זה הפסוק, וירדו בל עבדיך אלה אלי והשתחנו לי לאמר צא אחה וכל העם

יובבירור שליה כתב, קבלה אפיתית מהרפבין דל, כל הפינע בארם רע, שאמר נגר

ובד יהצך לב האויב לאוונב באמן וירא מסך, והוא ברוק ומנומת. המלאך הלו שמו כשם אדם, לכך

מותר לומר אותו בזה, קישו יין בספר איתב ישראל צר הפסוק (ויגא) ואבנה גם אנבי בסנה, על ררך הבתוב הא לבם זרע.

בדצא ההוא, הינו שרה הבקה לאה, הק בהחל לא נמצא אות הי, עים אמרה ליעקב בא בא

אל שמהתי ואבנה נם אגבי ממנה, ריל מהיא שלה:

ייין בדב לומר קורם שיושלל יי פקטים פסוק ונה מצא הן בעיני זה, ומודל מאר להן, והוא בדוק

בימי העותר בששלית צוור אותר ברבת בהנים, יאמר היחיד לבנצח בנוינות שמור שר עד אמת

ייים בשם בזר רצואה והיים כתב, פעולה לוה לחשוב בגלי הים, ויישן תיכף, ולוה השתוג בעיר צובים

צרקה, רנים קמנים מפרין ומרבין ומברין (שם):

בחומשים ***) (ליקומי מהרין) ו

ובשם מפר המרות למהרין)ו

מספר ליקופי מהרין) ו

ומגרל עו להשון יעביין/+

מקאריץ זצוקיל זייע ועביין. וסיפר מעשה מאחר שאמר לאשתו לבשל

איני רוצה להתענות למתר, לא בשביל זה ולא בשביל דבר אחר, יהיה

תחיית המתים ****) ועיין כפר ארתות מיים סימן רלים אות די בשם כיי.

שאינה יכולה להתעבר, תבים על הכבין של מילה אחר המילה (שם):

האייב ויכים בפנין ויאפר זי פעמים בגשימה אחת אז ריאל ניאחים יאפר הצילנין,

שנן התיא שהברכן ישראל ומהרבן בבנים ובורע של קיוםא, ובכל שבות אשהית הקדושות

שאושרים זה להה בשהולבים לישן, הנווע בים דרך. ומשיב לו הבירו, ובדים עדם נתיכה:

הי, היינו ברבת המוון אשר היא מראורייתא. היא תעשיר, אך ולא

הרבתקאות, לזמר כל תהלים מרישא לסיפא בלי שום הפסק אפיי שלא

שבבל התלמור אסור לנבות אוחם, משום ראין אדם יכול לעמור על עיקרם

ארגרון מפיר כל הכתמים, בהתגרר בשר האתרונ בהם. והבנדים אשר נכתמו, אם יחנוררו בו, ישובו לצבעם הראשון, והעסים הנעשה מסנו, מחויק הבשן

ומפיד הצפא (ראיתי באיזה ספר) : אם ישים בארגו מים, העבברים לא יקלקלו הבנדים, כי כל מה שמקלקלין הוא מפאת צמאון (עיי שיך חים מימן רציא פיק יים בשם מהרשיל) :

קרע שמן הוא פוב למי שרעתו משורפת עליו, או מפני רות דעה או מפני שמן

טובה מיפת צוגן שהרית לתת בעיניו, ורחיצת ידים ורגלים בהפין ערביון גמי

ומזיק, כוחבין שם זה ותולין בצוארו, ויתרשא וספר רזיאל המיאה) :

מאירת העינים מכל קילורין (אויגין זאלבע) שבעולם (שבת רף קיח עיבו:

סגולה למי שמתים בניו היו, יקרא לבנו אשר יולד לו בן־ציוף, ויחיד: (שם הנרולים להגאון הקדוש מוהריר חידיא וצוקיל מערכת בי בקיא סקיא בשם קרוש אחר כיי משם ירושלמי) ו

שם יליי הוא מסוגל להעלאת ניצוצין מתוך הקליפות, ומיר הם מתבפלים. ויוצא משמוק דיי דלחם לכם, ומשמוק דיי לאורך למים. והוא מסוגל לרמאות התולת בכור שארויל דתב ליה דרא (רית זה השם) ואוקמיה (עיין בווהר בשלת ובליקומי השים להאריי ויל). והוא שם השני מעיב שמות י (עיי אנרא דפרקא אות קעיר, ועיי קוגיא לפיה בהערה לפעיף ריא בריה ראיתי)

מנולה למנסה בים

יאכל בכל בוקר (מיום שנשפע שהתחילה המנפה ער שלא ישמע עוד) האנה, דהיינו גרונרת אחת עם אנוז אחר וגרניר מלח או עם עלין של רוריא כולם פעורבים זה עם זה, ובוה לא יגיע בו שום נזק בעור העוזר האמתי יתברך

שמו. בדוק ומנופה **) (מררש תלמיות אות ב׳ו: מכור היורד ספפח עד עצרת,פוב לראש. ומשבועות :איירך, דוקא אם צריכין לו או מובו

לראש (גאולת ישראל בשם הרהצתיק מוהריר פנתם מקאריץ וצוקיל וייע): סנולה לדם היוצא, כתוב (ברמו) במצח האיש בירוגיקייש, ולאשה בירוניקישיה ויעצר. ברוק ופנוכה ייי) (פררש תלפיות אות ד, ביום ביון

עינים החושש בהן, בכור פאב מרזאו ברוקו ולא בכור פאם (ביב דף קכיו) ו בעד הולי נופל יחיל

אי מאכין בכל שבוע קאנע אוים ריפיאניק עם מעם מי רגלים (נשת מ שנים חוק כס פרוד מטנג פס קלה שתן, צי בעהמין איין משקשרקאהל אין דארך ציהען איין ו'וישען זיידיבע באדים אין צי האנגען איהם על הצואר (לקתת מקקם"קלפני ונהבמיל נחום מיוי לוות ויהשו ע מ משחת. גם צי רייכערין ככל יום מיש עשב שקורין איזעפיק ובלשון הקודש נקרא אזוב (נס נפק נכו יום סם שנו לאים). גם צי ליינען אין וויגעל אריין צי קאמינם מי חתיבות ברול (ובים נחוך סבניקם לתנהשומיד כי החינות נרונ). בים צי נעבין קיין נבינה וחלב ודנים (וה נהת כנים תננינם וחוב ירנים). כם נים צי וייך בשעת אפיית הלחם (נם וה למיח נית למיום מיים י) (ספר קישומי בלה פהרהצהיק מוהריר נמא משינאווי אשר העיר עליו הרהצהיק ריר שמעלקא אביר ניש שהוא אחר מליו צריקיום:

הלב מרג להקמיר על גחלת של אש יועיל לארם שיש בו רוח רעה או רות שרים ועי זה ינוסו ממנו (ספר ובירה בשם מזר פובי כן מוביאל):

םנולך, לשונינדיל (קחנחונה), יקת עניםי וינית על נתלים ויעשן ראשו עליו נם ישים ענים בכל מאכל, וילעום ענים (שם):

סגולה לימול מהיד ווארציל ניגוח, יקת פרה סבהסה זימשה על משליה ויגית על היד ונופלין מענמן (שם) :

ליבלת והיא כשר העורף עיג העור, ויותר בידים וברגלים והם כשני מיוין או רכה או קשה, יציחום ברפואות המיבשות, כגון בשפן נרד ואחים יפור

עליהם אפר מצפרגי פרסות הכהמה שהוק, או ימשחגה בכבר של תרנגולה, ואתיב ימפין הכבר באשפה. וכשיכלה הכבר, חכלה היבלת. או ימשהגת ברם היונה חם

מיר בשישתמנה (ימכילי אמונת): סגולה לילר כשיניע זמן נרלות שיניו, ימרחו בשר השיניים בחמאה או שומן מן

התרננולת, או התלה בצוארו שן פוס או שן כלב יי) (שם) : התופר בנריו בשהוא מלובש, קשה לשכחה ולשם רע. וסגולתו, ימול קיש במין בשעת תמירה (או תומ) ויאמר הי ישמרני מכל רע (סי זכירה בשנו מיכ):

דבורים אם תבשלם ואיוה אבר שתרחץ במים ההם, מתעבה האבר ובלי כאם כלל, ובדי שיחוור האבר במקודם, ישים עליו צרי אלפריאיקה בלעיו

(צבם פופר פרק הא): אם תתלת עליך שן מבלב, לא תרבר בשינה ומפר זכירה: א

מי שיש לו קרות והמימות בראשו

הולכים אל הנהר שלשה לילות ולוקחים כום קפן ולוקת פים ושוזרים על ראש התולה, ואותם שלשה לילות מתמעם התולי (עיי ילקום ראובני פי ויתי):

וכבפר זהם הפנים כתב בשם הרומאים, לקצור הרם לארם, ליקה מפרפוטים ולשרותם בנים קרים מאר, ולכרוך סבים ניד האמה, וגעצר הרם, ברוק ומנימה, כי כל הנידן נקבצים לשם, עיכי ין יניי ההזי תפובה סום פעיב שקית שבתב בשם השובת התיש פי שלים, על רבר כהן שיש לו

הידי נכמה החיל מסוכן מאד, ולמעמים נומל באחת המחינים, ונמצא בנוצר שרון ידו ליוי של כת ייאמר לחש, קה ממני החולי שאנו מדק לך ולי אתה ממיב. וכבר גימה אתר רמואה זו, ונתרמא.

אם מותר הכהן לממוך לממא עדמו במנע של מת. והעלה, אף שניאה שאין הרמואת כ"וקה, יש להרצר לקשות מעולה הביל אם יארע יום שפה עליו מת ימראל בשכונתו, באוםן שנממא בואראי יום, ושוב יש לממוך ארשיי וריה בוי, עיש:

יין ובממר ארק ששת להרמבים ויל שאפר כיב בתב, מות הנבשת אם ימשת בו תגיבי הנערים, יקל במיחת השנים בלא באב

סנילה שלא ינוק כל אותו היום, יעסוד עם רגל ישין מחוץ למזתן הבית, וברגל שמאל מבזנים ויאמר ,בשם אלהי ישראל ובשם אגליאי וקגור שליהוג

איץ ויצלת במעשיי (שם פרק ליא בשם מפר מנורת המאור) :

גליון 1, אדר תשמייח 🕫 10

ומבומה (שבא וזומר פרק ליה) ב

בשר העגלים סכנה בריאותית

כך קובע מומחה שבדק את התפתחותן של העגלים

כל תקופה מכיאה עמה ספיקות כהלכה, אחת הבעיות הקשות שהטכנולוגיה החדשה יצרה זו בעיית הכשרות, כך שחייכים להיות ערים לכל התפתחות טכנולוגית ושינויים כדרך גידול בעלי וחיים. לאחרונה, היו לרבנים העוסקים בכשרות בעיות עם העגלים הקרואים "העגלים הלבנים" או כפי שקוראים להם "עגלי החלב".

בשר עגל שהוא מתחת לגיל שנה נקרא כשם ״וויעל״. והגדולים יותר מטונה נקראים ״כיעף״.

מאמרנו הפעם עוסק בענין עגלי החלב. הגדלים ומתפתחים בחוות מיוחדות שם יש להם כלוכים מיוחדים לכל עגל, החווה כולה יש לה 200 כלובים נפרדים. כל כלוב צר מאוד, העגל יכול בקושי לזוז, ומאכילים אותן בחלב סינטטי. רכים ממגדלי העגלים סבורים שזו הדרך לגידול עגלים, ולא מקכלים את השיטה שהיתה נהוגה בעבר – שהעגליים היו רועים בשדות ואוכלים עשכ ותדשא הארץ האחרים, – וזאת מסיבות כפי שנציין להלן. ראשית, אין צורך עוד בשטחי מרעה גדולים. בשיטה החדשה ניתן לגדל את העגלים בשטח קטן בהרבה. שנית, זה נוח יותוי וניתן לכצע את העכודה תחת קורת גג אחד. וכנוסף לכן ניתן לשמור על מזג האויר המקומי. בשיטה זו ניתן גם לחסוך, משפחה אחת מסוגלת לבדה לגדל עדרים גדולים ללא כל עזרה מכחוץ, וסיבה נוספת גדולה וחשוכה, שכשיטה הנוכחית ניתן לדאוג לכך שהעגלים יוסיפו משקל, מפטמים אותם בחלב סינטטי ודואגים שישמינו, דבר הגורר עמו רווחים גדולים בעת מכירת הכשר – הנמכר על פי משקל העגל. והסיכה הרביעית, שזו אולי הגדולה והחשובה ביותר, שהיהודים המחפשים בשר לשחיטה חלקה, מעדיפים את העגלים הלבנים וקשה מאוד למכור להם עגלים אדומים. וכך כשלא נותנים להם לרעות בשדות ומאכילים אותם בחלכ – סינטטי, ניתן לווסת אותן שיקבלו את צבע הלבן. העגלים המיועדינו לשחיטה הם בדרך כלל בני 16 שבועות בלבד.

לא ניכנס בשורות אלו לבריאות הבשר, שבדרך כלל בהתפתחות בשיטה כזו קיימות בעיות רפואיות רבות, אנחנו נתעכב כאן רק בבעיה ההלכתית.

לאחר השחיטה של הכהמה הגסה, צריכה כל בהמה

לעבור בדיקת ריאות, האם אין עליה חסרונות הנקראים ״סירכות״ ואם לא מצאו שום דבר דבוק על הריאה הרי ששחיטה זו נקראת ״חלקה״, וזאת כמובן בתנאי שלא יהיו עליה שאלות נוספות.

אם מצאו על הריאה סירכה, חייבים לעשות מספר בדיקות, וישנם אופנים מתי שהבשר עדיין כשר אך לא חלק, ומתי זה לא כשד כלל.

אבל בעגלים ההלכה היא, שהיא כשרה רק אם לא היה שום דבר על הריאות, וגם אם מצאו רק דבר קטן ופשוט ביותר השחיטה אינה כשרה, ולא עוזר כל בריקה, כי בעגל כל כך צעיר אסור שימצא עליו חסרון כלשהו.

בשחיטת בהמה גסה אם מצאו סירכה על הריאה, היא עוברת בדיקה נוספת, אמנם בהמה זו כבר לא תהיה חלקה, אך בתנאים מסויימים היא בכל זאת כשרה, אכל בעגלים אין בכלל מושג של בשר חלק, או שזה כשר או שאינו כשר, כי אם מוצאים משהו על הריאה פירושו של דבר שהיה חור בריאה וממילא אין כל מקום להכשד.

בעבר, בשחיטת העגלים נדיר היה למצוא עגל שלא יהיה כשר, העגלים היו בריאים, נדיר למצוא בגיל צעיר כל כך שלא יהיו בריאים וממילא הריאות היו שלמים והשחיטה היתה כשרה, אבל היום, בשל פיתוח העגלים שלא בצורה המקובלת, יש לעגלים כל מיני מחלות ויש עליהן סירכות ומספר קטן מהם הנן חלקות. לא יודעים בכירור, אך כפי הנראה רק שלשים אחוז כשרים.

הסיבה לכך, כפי שכבר הזכרנו לעיל, גידול העגלים ע״י חלב סינטט׳, ובמיוחד כשמכניסים אותם לכלובים צרים, שאין בהם כמעט אויר, ואינן יכולים להתרוצץ חפשי בשדות באויר הצח, הריאות אינן יכולות להתפתח כפי שהן צריכות להתפתח. וככך שלא נותנים לריאות להתפתח כפי שהן צריכות להתפתח בצורה טבעית, ממילא זה מזיק לבריאותן של העגלים, ואינם יכולים להתגבר על החיידקים והמחלות האחרות הפוקדות אותם בריאות.

זאת ועור, כשל הרצון שהעגלים יהיו לכנים, גורם להם הדכר למחסור כדם, ככך שאינם חשופים לשמש, אינם אוכלים אוכל טבעי, הוא מעכב את התפתחות הדם האדום וכדו׳, ועל אף שנותנים לעגלים זריקות שתפקידן להרכות את הדם, זה לא עוזר להם כשל החסרונות הקיימות על הריאות.

גליון 1, אדר תשמ״ח ◊ 11.

33

1.83

נקודה נוספת עלינו להבהיר, הרבה מהעגלים היגם חלשים מאוד, ואיננז יכולים להכנס בעצמם למקום השחיטה, אשר כפי הידוע, בהמה שהיא חולה ואינה מסוגלת ללכת בעצמה אל השחיטה אינה כשרה.

מה שאנו כותבים כאן לא טוב לבעלי בתי העסק המוכרים בשר עגל, ואין מטרתנו חלילה להזיק להם, אנו רק רוצים שהציבור יירע, להיזהר כשקונים עגלים לבנים, כי העגלים הראויים לשחיטה שאין עליהן שאלות, אינם אלו הגדלים ומתפתחים באותן החוות כפי שציינו לעיל, כי כהן אפילו אם ינהגו מכל הקולות שבעולם, לא יתכן שיהיו כשרים יותר מאשר 20740 אחוז.

לאחרונה העלו ו־בנים את השאלה, שבשל התפתחות זו של העגלים אין להסתפק רק בבדיקת הריאה, אלא יש לבדוק גם את יתר חלקי העגל. אמנם אצל רוב הבהמות אנו סומכים על כך שאם הם אינם בריאים נבחין זאת על הריאה, שם נברר את האמת, אבל בעגלים שמרביתן אינם בריאים יתכן שיש לבדוק גם במקומות אחרים כי גם החלקים האחרים יכולים להיות נגועים במחלות.

בעקבות שאלה זיו פסק אחד הרבנים שחייבים לבדוק אצל העגלים בכל החלקים הפנימיים, ואם לא בודקים הרי שהכשר לא כשר.

בנוסף לכך עלינו לציין, שגידול בעלי חיים בצורה כזו כפי שמגדלים את העגלים הרי שיש בכך איסור של צער בעלי חיים.

אנו מקווים שהציבור יקנה עגלים לבנים ממקומות כאלו ששוחטים אותם ממש חלק ללא כל ספק. כפי שכבר כתבנו קודם שבכשרות העגלים אין מדובר כלל בחומרא בעלמא אלא בשאלת כשרות ממש, ושלא יתפעלו מפתק שכתוב עליו גלאט אין לכך כל משמעות.

חוץ מזה שרק יקנו בשר עגל ממקומות שיודעים ששמרו וראגו לכך שלא הובילו לשחיטה עגלים חלשים. וכן כאלו שיורעים בבירור שבדקו שם גם את החלקים הפנימיים, ולהזהר מאותן המשחטות המייצרות אחוז גבוה של כשר, רבר שכמי שציינתי לעיל הוא בלתי אפשרי כשמפתחים אותם מ״חלב סינטטי״, ועל אף שאנו יורעים שרוב הקונים אינם יכולים לברר בבירור מהיכן הבשר, בכל זאת הם חייבינו להתעניין ולשאול על האמת.

רשימה זו הופיעה בג'ואיש פרעסס ביום שישי 15 לאוקטובר, נכתב ע״י הרב. א. ספערא רבה של ישראל הצעיר בקענטען).

מדריך לכשרות־ולחיזוק הדת

אזהרה חמורה ונוראה

היות זוי אלע הרדישר הייפישע בוטשערים פארקייפען פלייש פון ווייפע קולבער נכלעק ען ווייע האולע החלאן הילען מיד פעורד ויין או הנאון הנדול רי פשה פיינשעיין שליטיא האט שורן פון לאנג געיאסריט די קעלבער צוליב גאר ערענסע פראבלעמען וואפ איז ויא געי רעם:

ו. דיי ווערען געמיטערם מיט מאכלות אסורוה.

ג. די לינגען האבען ערענסטע שאלות.

די בני מעיים האכען ערנפעע הששרת.

4. אינגאנצען 14% ביז 15% פראצענט קוסען ארויס כשר.
עם איז א וואונדער או די אלע ארגאניזאציעם וואם גיבען ויך אם פינו כשרוה, אפילו רי שעופטע,

האכען נאך ניסט געפונען פאר וויכטיב מעורד צו ויין דעם דעת הקהל פאר רעם שרעקליבען פובשול מיט וואם ערליבע היימישע שטיבער ווערן טעגליך געשטרויכלפוזנז

נב מיר ווילען מעורד זיין ראס הרב הגארן מנהר"ר אברהם קליינמאן אבויקיק מארגערעטען שליט"א לאוט נישט נועק ביי ויין חוזיטה (מארגערעטענער שהיטה) רי קולבער שיון 16 יאר פון ווען ער איז נעואר נעווארען פון רעם מכשול.

הכשר של "העגלים לבנים" (ווייסע קעלבלעך), יש בו מששות רבות על אופן פיטומה וגידולה, וחששות רבוו של טריפות הריאה, וטריפות שאר אברים הפנימיים.

לשום לב:

הענלים הללו נמפרין בכל רבועששרים בארא פארק חיליאמסברוג רפאשי ומאכלין עיי כל.

<u>תשובה להלכה</u> בעניו ״עגלים לבנים״ (ווייסע קעלבלעד)

מהנאון הגדול רבי משה פיינשטיין שליט״א

... וכרכר העגלים שנתחרש זה לא ככר... מפטמים אוחן משקין שמכינו מאוד שאין הכהמות נהנין מזה, ולהיפוך הגמרא ככורות רף ליט. וגם נעשים חולים מזה וצריכים למיני רפואות. וכפי שאומרים שוחטים מוכהקים לא נכשוד מהם אלא ט"ו עגלים ממאה, והכלל שרובן טריפות היפוך מחזקת כשרות ומשמע שהוא רק מטריפות הריאה שרואין זה השוחטים מרין כריקת הריאה אבל אפשר האיכא טריפות ככני מעים שפשוט שצריך נפי לכדקן שמסחבר שיש לתויע לזה ראיכא טריפות ככני מעים שפשוט שצריך נפי לכדקן שמסחבר שיש לתויע לזה מאוד, שלכן מהראוי היה לאסור מלעשות זה ובעלי נפש אין להן לאכול כלל מעגלים כאלו אף אם יברקו גם הכני מעיים. וכלא כדיקות הבני מעיים אין להכשיר, והכריקה ככני מעים אינו מנקכים וברעות שנעשים מנקכים אלא משום מראה ההכני מעיים ומכועות שנעשים ע"י חלישותן ובלי בדיקת הכני מעיים אין להכשירן, עכ"ל.

בבקשה מכם להרביק זאת בכחי כנסיות וכבתי מרושות בבחי

הסכנה באכילת בשר בהמה המפוטמות בשיטות מודרניות מפטמים את הבהמות בזבל, ספרי טלפון ישנים, ספרים שנזרקים פלסטיק, ותרופות חריפות ומזיקות, כמו אנטיביוטיקה, הורמונים,

ועוד

זה גורם למחלת סרטן לאדם, מחלת כליות, לחץ דם גבוה, סרטן לילדים קטנים ועוד רח״ל

> האם כשר הכהמה שאנו אוכלים טוב בשבילנו, מה הן תוצאות השפעת השימוש באנטיביוטיקה והורמונים כגידול בשר הכהמה. פרופסור הכותב בקביעות בעיתונות, שיש לו נסיון רב בנושא, יש לו גם חוות כהמות פרטית, מעלה את ה״טפק סכנה״ שמתעורר בעקבות הרפואה המודרנית בחוות הכהמות.

> הטכנולוגיה החדשה שמשתמשים בה אצל הבהמות המודרניות הן מסובכות מאוד, הסכנה שעומדים בפניה מפחידה ממש, ומשתמשים כאנטיביוטיקה ללא גבול, ולא לוקחים בחשכון את התוצאות העתידיות, כי יתכן מאוד שהבהמה בשעת מעשה תבריא, אך המדע מגלה לנו שהשפעת האנטיביוטיקה על הבהמה בעתיד היא קשה מאוד, וגורמת לכך שבעתיד כשתהיה זקוקה לאנטיביוטיקה היא כלל לא תשפיע על הבהמה.

> רכר גוסף שחייבים להכהיר, שהשימוש בהודמוגים כברי להשמין את הבהמות במהירות יכול להביא ח״ו למחלות של סרטן, מחלות גבריות או נשיות, וכן מחלות ילדים.

> אבל הטכוולוגיה מסביב לייצור הבשר אינה מסתיימת עם רפואות או מוצרים כימיים אחרים, מאכילים גם את בעלי החיים עם דכרים כאלו כמו למשל ביצים העשויים מפלסטיק, צואה של בהמות, סמרטוטים, קרטונים, נייר (הסקרים מוכיחים שבעלי החיים אוהבים קרטונים, נייר (הסקרים מוכיחים שבעלי החיים אוהבים גניד עיתון בלי דיו). ועוד שיריים שמערבבים אותם בטעם וריח שהבהמות יאהבו ויאכלו אותם, עד כדי כך שבחווה בניו ג׳רסי מאכילים אותם בזכל המקומי לאחר שמבשלים אותם.

> אחד מאנשי המרע האמריקאים שהוא המנהל של המחלקה למידע בעניני בריאות של ניו יורק, שאינו שייך לארגון כלשהו וממומן ע״י הארגון למלחמה בסרטן של ארה״ב ומשרת את שירותי הבריאות הפדרליים של ארצות הברית, תבע מהממונים על מכירת האנטיביוטיקה, שיגבילו את השימוש באנטיביוטיקה, ויתידו זאת רק לצריכה רפואית של בעלי החיים, אבל בשום אופן לא

למטרות אחרות.

כל הנסיונות שלו בענין לא הועילו, וניתן להשיג את האנטיביוטיקה כמה שרוצים, וקונים זאת בכמויות גדולות, על מנת לפטם את בעלי החיים – הוא הוסיף ואמר שבשנים האחרונות משתמשים בכמויות ענק של אנטיביוטיקה לפיתוח בעלי החיים, וכן לצריכת בני אדם שהשימוש המיותר בו גודם לכך, שכשזקוקים לאנטיביוקטיקה בכדי להתגבר על מחלות, היא אינה יכולה לסייע בשל השימוש המיותר בעבר, והדבר מסוכן מאוד לאדם, וכן לבעלי החיים.

החדרת הורמונים רכים לגוף גורם למהפיכות גדולות כגוף האדם, וזה יכול להפוך מטרות טבעיות מסוימות כאדם לכיוונים לא רצויים, למשל מתחילים להשמין כצורה על טבעית, וכן מחלות סוכר, או שנשארים נמוכים ולא מתפתחים, וכן עלולים לקכל דלקת ריאות, או לחץ דם גכוה, או התפתחות לא טובה של ילדים קטנים, וגם לסבול ממחלה ממארת ששמה סרטן, וזו מציאות ממארת שמחדירים אנטיביוטיקה כשטחי מרעה לבהמות, ולמעשה שופכים אותם בסופו של דכר לאדם כשהבהמה נאכלת ע״י בני אנוש.

כששאלו מישהו ממוכרי הכשד האם הריו על העיתונים שהכהמות אוכלים אינו מזיק לכהמות, הוא השיב שזה בודאי טוכ, כי לו היה אוזרת הממשלה בודאי לא היתה מתירה דכר העלול להזיק, על אף שאם היית שואל אותי הייתי אומר שלממשלה אין כל מושג מה שהם עושים.

אחד מאנשי האוגיברסיטה אמר לקבוצת רוקחים, 2 שלא יתכן שלא ישתמשו בדברים אלו כשבמחיר של דולר גיתן להרויח כעשרים ק״ג בשר בבהמה, שמשמעותה רווח של 10 דולר עבוד כל דולר שהשקיע.

Meat" (תורגם ללשון הקורש מילה כמילה מהחוברת "Modern") "Modern" שהו״ל ע״י אחד הפרופסורים הגדולים ביותר בעולם המתמחה במשך שנים רבות כנושא הכשר, הוא מופיע בקביעות מעל רפי ה"New York Times").

אכתהים לאערכת

אתכבר בזה לשלוח אמעכ״ג שליט״א העתקה ממאמר אחר שהופיע בניו יארק טיימס חו״ד של הרופאים מומחים מפורסמים שהביעו דעתם שאכילת נשר בהמה במרינה זו עלולה לגרום מחלת הקענסער ל״ע רח״ל, ויש בו ערך שש מאות קעמיקעלס, ועוד יש בו הרכה ריאקסין ראה בפנים מחמת המאכלים הכימיאים שהאיכרים מגדלי הבהמות מאכילים אותן, ולפי השטאטיסטיק 75 אחוזים של מקרי החולי הזה רח״ל ועוד הרכה מחלות באים בסיבת אכילת כשר בהמה.

וכעת נפשי כשאלתי אם אין צריך להתריע ע״ז כשער כת רכים שכל אחד ואחר מחויכים ע״פ הדין למנוע א״ע מאכילת כשר זה שלא יכא ח״ו לידי סכנה כדין המכואר כשו״ע יו״ר סי׳ קט״ז שע״פ דין חייכ אדם לשמור א״ע מכל צד סכנה שכשם שאסור לאכול ולשתות דכר איסור כמו כן אסור לאכול ולשתות דכר של סכנה כידוע דסכנתא חמירא מאיסורא ועוכר על לאו של ושמרתם מאוד לנפשותיכם וכל המאכד עצמו לדעת אין לו חלק לעוה״כ, ואסור לסמוך עצמו על הנס כענין כזה דשמא לא יעשו לו נס וכפרט כימינו מי הוא שראוי שיעשו לו נס כדאמרינן כירושלמי תרומות פ״ת באחד ששתה מים מגולים כעיו״כ ואמר שזכות יוה״כ תגן על זה ולא הספיק לשתותו ער שנתחלחלו מעיו ומת ל״ע, וכ׳ בשו״ע דלכן יזהר מכל דכרים המכיאים לידי סכנה כי סכנתא חמירא מאיסורא נא אבקש את כבור הדר״ג שליט״א לחוות את דעתו כזה דעת^{*}תורה ודעת נוטה, ואני כטוח שכל ישראל יכירו לו טוכה על חוות רעתו הרמה כענין זה.

> והנה כזה ידידו הרושו״ט הק׳ משה פערלשטיין חונה פה מאנטריאל יצ״ו

בקרוב יהיי לנו אסיפת רבנים ונדון בענין זה בכובד ראש, ופסק הרבנים יכא אי״ה

little success.

Since 1977 the F.D.A. has tried to ban two drugs commonly used to stimulate animal growth — penicillin and tetracycline -- because most scientists agree that their use makes bacteria in humans resistant to the drugs. A ruport on antibiotic-resistant salmonella in The New England Journal of Medicine last summer supports the theory. But Congress placed a moratorium on the ban while further studies are being conducted.

Another Proposed Ban

For the last 10 years the F.D.A. has been trying to ban another class of animal-growth promoters, nitrofurans, which are potent carcinogens.

The Agriculture Department does not monitor nitrofuran residues because there are no tests for them. After the F.D.A.'s last attempt for a ban, five years ago, a United States District Court judge instructed the agency to restudy the problem. It is now considered likely that the agency will follow the lead of. many other countries and ban the use of nitrofurans before the end of the year.

The Environmental Protection Agency is proposing a ban on all but one use of another chemical, toxaphene, because it causes liver problems and may be a carcinogen. The one use that would still be permitted is as a dip to prevent scabins in cattle.

Even if the Government expanded its residue-sampling program — an unlikely prospect in the current Administration — critics contend that the most important problem of residues would still not be addressed: assessing the hazards of the chemicals and their metabolites, which are the components of the chemicals that remain after they break down.

According to Joseph Rodricks, former \mathbb{P} .D.A. deputy associate commissioner for health affairs and now a private consultant on toxic substances, "one of the big problems with animal drugs is that even when the Government is monitoring the drugs, it is not monitoring the metabolites."

Dr. Lester Crawford, director of F.D.A.'s Bureau of Veterinary Medicine, says the situation is "pretty scary" because the metabolites "may do awful things; we know so little about them."

Mrs. Foreman said, "With residues the Government makes the assumption that X amount of meat each year will be contaminated. They don't make a pretense of preventing meat from going out with residues in it."

גליון 1, אדר תשמיית 🔈 15

JEWISH PRESS

Glatt Kosher

Dear Editor,

Mr. Eli Sacks' letter concerning "Glatt-Kosher" published in your Aug. 6th edition caught my eye. Having practiced "Sh'chita U'bdika" several years, I feel I have some knowledge — as well as questions — in this matter and would like to express my opinion.

An animal slaughtered kosher requires "B'dikas Hore'oh" - inspection of the lungs. If this inspection turns up a "sircha" - an adhesion - the entire animal is truif. The Ra'moh, whose decisions we usually accept in matters of Halacha, is lenient in this case. He permits the practice of "Mi'uch U'mishmush" - rubbing gently the "sircha" between the fingers of the "bodek" and, if this process removes the "sircha." the animal is kosher (Ramoh. Yore Deah, 39:13). Those who refuse to accept this lenient view of the Ramoh or question whether the "bodek" was gentle enough in the handling of the "sircha" insist that their meat be from an animal with "glatt" --- smooth, in Yiddish - lungs with no "sircha" at all and are willing to pay the price.

So much for the basic Halacha: May I now ask several questions based upon practical experience:

1) Beef cattle without a "sircha" is very rare. At times, as little as 0-5% are really "glatt." Where does all the beef sold in New York as "glatt-Kosher" come from?

2) The Ramoh (ibid) specifically excludes calves and lambs from his lenient decision concerning "Mi'uch U'mishmush." Consequently, a calf or a lamb which has a "sircha" is treif even according to the Ramoh. What, then, is "glatt-Kosher" veal or lamb?

3) Poultry requires no inspection of the lungs. In fact, the lungs of all poultry is adherent to the ribs. What, then, is "glatt-Kosher" chicken or duck?

I have been asking these and similar questions for the last 45 years and, to date, heard no satisfactory answer. Isn't it time that the authorities in charge of Kashruth listen to them seriously and begin mending fences?

> Most respectfully, Rabbi Joseph Goldberg Brooklyn, N.Y.

Yor Yor Yo

permitted in food. The tolerance level for PBB in meat is 0.3 parts per million.

According to Albert Meyerhoff, an attorney with the National Resources Defense Council, a public-interest law firm specializing in environmental cases, data on which to base these tolerances, particularly for suspected carcinogens, 'is often inadequate and sketchy."

According to the General Accounting Office, tolerance levels are sometimes established not because it has been scientifically determined that the levels are safe, but because there is no certainty that the substance causes cancer. or because the residues of the substance are unavoidable since they are persistent in the environment, like DDT.

Dr. John Spaulding, director of the residue evaluation and planning division of the Food Safety and Inspection Service, disagrees. "Data on safety tolerances," he said, "are quite exhaustive. They are constantly upgraded."

Some of the chemicals legally used in animals are drugs that make them grow more rapidly; some are drugs administered to combat certain diseases. Two of the best known of these are the antibiotics penicillin and tetracycline.

Chemicals in the U.S. Supply of Meat Lead to a Debate on Possible Hazards

There is scientific evidence that the increased presence of these antibiotics in meat diminishes their effectiveness in humans, who can build up a resistance to them.

Chemicals Introduced in Feed

Other chemicals sometimes found in meat are introduced accidentally. Animals may pick up environmental contaminants from the water they drink and from foraging or grazing. The 2,4,5-T, in which dioxin is found, is used to kill undesirable vegetation on range lands.

Occasionally, chemicals are inadvertently added to animal feed. That is how the widespread contamination of many food products with PBB in Michigan in 1973 began — the PBB was accidentally added to feed for dairy cows. Thousands of farm animals either died or had to be destroyed, and many Michigan farm familes with PBB in their systems experienced serious medical problems such as damage to their bodies' immune systems.

Because PBB is ubiquitous, farm animals continue to die, and in a 1976 study by a Mount Sinai Medical School team, an estimated 97 percent of state's residents had the chemical in their bodies.

Toxic chemicals have become more prevalent since the end of World War II, but critics of the Department of Agriculture say the department's chemical residue-monitoring program has not kept up with the problem.

Carol Tucker Foreman was an Assistant Secretary of Agriculture from 1977 to 1980. Her duties included supervision of the residue-monitoring program. She says the agency's effort to monitor harmful residues has never been good and is getting worse.

"There is a good chance that the American public consumes meat with violative levels of carcinogenic and teratogenic chemical residues with some regularity," Mrs. Foreman said last August in Congressional testimony.

In a recent interview, she explained that the residue program is not designed to keep unsafe meat from reaching the public. "It merely monitors the incidence of violations and tries to prevent recurrences," she contended.

With the exception of some new and quicker tests for checking residues, Mrs. Foreman said, "nothing has happened."

"I have always made the assumption that we were missing a good part of the contamination," she said.

Changing List of Chemicals

According to Dr. Spaulding, the department changes the residues monitored each year. A scientific group from the Agriculture Department, the Environmental Protection Agency and the Food and Drug Administration determines which chemicals will be monitored based on such criteria as the relative toxicity of the chemical and previous history of violations.

Dr. Spaulding admits that the sam. pling size is small, but he said, "It is not critical when you are just sampling to see what is going on in the population."

He said later, "If you add up the violation rate for all species, the total is 8.2 percent."

Both Mrs. Foreman and Rodney

Leonard, who was in charge of the Agriculture Department's inspection service from 1967 to 1969, as well as some officials in the department, disagree: "They need much more intensive sampling," Mr. Leonard said, "so they know where the most severe problems are."

One problem frequently cited is the timing of residue tests: they are performed when the animal is slaughtered. However, by the time test results for most chemicals are evaluated, the meat has passed into distribution and most likely has already been consumed. The exception is a test for antibiotics; it can be evaluated within 18 hours.

What is more, there is no system for identifying the animal's point of origin, so if harmful residues are discovered, a check cannot be made to see if other animals from the same source-also contain illegal levels of the chemical.

But Dr. Spaulding says the quick test for antibiotic residues, which was instituted in 1979, and the Reagan Administration's emphasis on educating those who raise livestock and poultry have cut down on the level of residue violations. The incidence of illegal sulfa residues in swine dropped from 16 percent to 4.8 percent between 1974 and 1982, he said.

Sulfa Residue in Calves

On the other hand, the new measures have had no appreciable effect on the illegal levels of sulfa residue in very young calves, according to Joseph Settepani of the F.D.A.'s Bureau of Veterinary Medicine. "The levels of sulfa in calves sent to slaughter is extraordinarily high," he said.

The permissible level is one-tenth of a part per million, he said, "and we are finding 100 parts."

In a sense, however, the overall statistics are meaningless, according to the General Accounting Office, because the Agriculture Department's practice of changing the list of residues it samples each year. The department also changes the number of each species of animal tested and has now changed its reporting system.

The department recently instituted a joint residue testing program with the poultry industry. In exchange for the industry's assumption of responsibility to est for residues before slaughter, the department has agreed not to issue a press release when accidental contamination occurs, as it used to do. Such industry-generated data are not included in the department's residue violation figures.

Dr. Spaulding describes the program as "cooperative." Mrs. Foreman calls it "collusion."

Efforts by the Food and Drug Administration, which is responsible for the safety and efficacy of animal drugs, to ban some of the drugs that present serious hazards to humans have met with

THE NEW YORK TIMES, TUESDAY, MARCH 15, 1983

Residue of Chemicals in Meat Leads to Debate on Hazards

By MARIAN BURROS

The residues of as many as 500 to 600 toxic chemicals may be present in this country's meat supply, according to the Food and Drug Administration. But how much of a danger this presents to humans is debatable, in part because only 60 residues are monitored by the Government and in part because of diverging opinions on the possible hazards.

Some of the chemicals in question are fed to or injected into animals to stimulate growth and prevent disease, and some are ingested accidentally.

Many scientists, as well as environmental and consumer groups, contend that residues of these chemicals accumulate in humans and can eventually cause serious illnesses. Others, however, including a number of officials for the Government's regulatory agencies, say that there is no hard scientific evidence: that anyone has been harmed by them.

Precisely which residues can be found in any particular piece of meat, however, is not clear because the United States Department of Agriculture monitors so few of them. It does not, for example, check for residues of such hazardous chemicals as ethylene bisdithiocarbamate (EBDC), furazolidone or polybrominated biphenyl (PBB), which are suspected of causing cancer or birth defects.

Nor does it test for dioxin, a contaminant of the herbicides 2,4,5,-T and Silvex. Dioxin is not among them because,

the department says, the cost of testing for it - \$1,000 to \$1,500 a sample - is prohibitive.

However, the Agriculture Department has begun a surveillance program in conjunction with the Food and Drug Administration of several Missouri farms where livestock may have been exposed to dioxin. So far their tests on two animals have not turned up any dioxin residues.

Traces of dioxin did turn up in several earlier Government-sponsored studies of cattle in four Middle Western and Southwestern States, however.

In one of those studies, conducted in 1978 for the Environmental Protection Agericy, traces of dioxin were found in a total of four of 68 cattle from Texas, Oklahoma, Missouri and Kansas that had grazed on range land sprayed with 2,4,5,-T. The fat in those four animals contained between 20 and 68 parts per trillion. Doses of dioxin as low as 2.5 parts per trillion have caused birth defects in the offspring of monkeys.

Despite a call from the General Accounting Office in 1979 for more extensive sampling for chemical residues in meat, a request from the Carter Administration for more funds in 1980 and an appropriation from Congress that year to conduct more tests, the Agriculture Department under the Reagan Administration has chosen to spend the money elsewhere. Approximately 20,000 chemical residue samples have been taken for each of the last four years from the 4.4 billion animals that are slaughtered yearly under Federal inspection.

Residues Above Tolerances

While the Food and Drug Administration says that there may be residues from 500 or 600 chemicals in meat, the General Accounting Office has said 143 chemicals are likely to leave residues above the tolerance levels set by the Government. Of those, 42 are suspected of causing cancer, 20 are suspected of causing birth defects, and six are suspected of causing mutations.

Lack of funds and effective testing methods are the reasons some critics of the Agriculture Department believe that the possible hazards from these chemicals pose an increasingly serious threat to this country's meat supply.

In 1982, 17,000 residue samples

3,000 less than the previous year — were taken. The budget for such tests was less than \$3 million, the same as it has been since 1979.

Testifying before Congress at a 1980 budget hearing, Dr. Donald Houston, the administrator of the Agriculture Department's Food Safety and Inspection Service, said that to increase monitoring to 20 times the present rate would cost an estimated \$92 million.

"This option appears unrealistic when viewed against our present budget," Dr. Houston said, "but may turnout to be cost effective when viewed from the total Governmentwide budget for controlling toxic substances and the Government and private costs associated with a contamination incident."

Money Diverted Elsewhere

In 1980 Congress appropriated \$1.5

million for the residue testing program, but the money was not used for that purpose. Instead, the Agriculture Department diverted the money to an education program for farmers on the proper use of animal drugs, to improvement of the department's emergency response system after accidental chemical contamination and to the department's testing methods.

Today Dr. Houston prefers educating farmers to testing their livestock and poultry.

"If we can do a better job of educating them we might be able to further reduce residue testing," he said in a recent interview. Critics of the department say that teaching farmers how to prevent contamination of livestock with Chemical residues at illegal levels is useful but that without increased monitoring the education program is meaningless.

Scientists have argued for years over the effects of toxic chemicals. On one side are those who cite laboratory studies linking many of these chemicals to cancer and birth defects in animals. They say there is no reason to believe that humans do not react in the same way to toxic substances; in fact, they contend humans may even be more sensitive than the laboratory animals.

They also cite epidemiological evidence that humans suffer illnesses and diseases similar to those found in laboratory animals when exposed to the same chemicals — such as dioxin and polybrominated biphenyl, known as PBB.

A 1979 General Accounting Office report entitled "Problems in Preventing the Marketing of Raw Meat and Poultry Containing Potentially Harmful Residues" stated that "there is no known safe level for exposure to residues of a carcinogen."

Others, some of them in the Government's regulatory agencies and many of them in the meat industry, argue that there is no proof that the accumulation of chemical residues in the body is harmful, and that because a substance causes cancer in animals does not mean it will cause cancer in humans. They say there is no scientifically sound evidence linking ingestion of the chemicals found in the meat supply with disease.

Besides, they argue, if there were no tolerance levels for such pesticides as DDT and dieldrin, both of which have beer banned but are still widespread in the environment, there would be much less meat available for the public.

Tolerance Levels for Residues

The Environmental Protection Agency, which has jurisdiction over pesticides, and the Food and Drug Administration, which is responsible for the safety of drugs, have set tolerance levels for some chemical residues in meat and poultry. These levels are indicated by maximum amounts in parts per million of a toxic chemical that is

An Update On White-Veal And Its Halachic Implications By Rabbi A. Spero

hole, attaching itself to a companion lobe and solidifying.

If the sircha does indeed come off easily (known as mi'uch), and leaves no traces, the Bodek then proceeds with test two. He inflates the lung (n'ficha), If the lung inflates properly, he then places the questioned area in a bowl of room-temperature water. If the water bubbles the animal is treif, for necessarily a hole produced the bubbling, as with a tire. If there is no bubbling the animal is Kosher - the adhesion was merely a growth from fluid outside the lung - not a growth from inside - no internal hole is indicated.

Calves, Chazal maintain, are Kosher only if they are free of all adhesions. The commentaries explain that the calf being very young should not have produced any adhesions: therefore, if it does, it most certainly is a sircha. Even if the Bodek finds that the sircha can be easily removed, we are not impressed, for it is due to the tenderness of the calf's organs and adhesions.

It is true that easy dislodging of adhesions in adult steers and heifers is a positive sign; however, easy dislodging of adhesions in young calves is not a conclusive sign - we maintain that the adhesion reflects an internal lunghole and is easily dislodged only because of the calf's tenderness. In other words while Glatt is certainly not a requirement for beef, it is an imperative for yeal. The adhesion - free requirement in calves is not a 'chumrah', nor a 'hidur', nor a latter-day status symbol, but rather the bonafide, normative 'Din' as delineated by the Shulchan Aruch, Rama, and Shach in 'Yoreh-Deah' Chapter 39:2,13.

Historically, this has not posed a problem, for true to Chazal's assessment, most calves were free of adhesions due to their youth and health. The Kosher passrate on a given lot of conventional calves was quite substantial. However, we have found that formulafed, barn-raised calves have a very low Kosher pass-rate. They are replete with all sorts of sirehot and other afflictions. While it is impossible to pin-point a universal Kosher-rate for these calves, experience leads us to believe the average rate is approximately only 30%. I base this on my personal experience as a Rav Hamachshir supervising packing-houses here in the mid-west. I have also, as a Shochet-Bodek, performed B'dikah on these calves so as to gain personal, first-hand knowledge of their nature. Our experience has been alluded to by such past Achronim as the S'mach,

The reasons for the low Kosherability of these calves is a direct outgrowth of the barn-raising (greenhouse), formula-feeding method. An animal that is locked into a narrow stall certainly never walks or runs in the fields. The lung, therefore, never has a chance to fully expand and inflate as normal lungs do. This lack of normal function I (a) unhealthy, (b) deprives the lung of shedding adhesions that normally would be shed.

Moreover, the milk-formula is designed to produce a white texture, but the formula engenders an anemic animal. The lack of sunshine, movement, natural foods, and especially the intended lack of iron in the formula, retards the

growth of hemoglobin and red corpuscles. This lack of red corpuscles yields a white flesh, but also produces anemia. The animals are given shots to compensate for their anemia; nevertheless, the whole system militates against an adhesion-free animal as required by Halacha.

There is another aspect to be considered Mary of these animals are extremely weak and unable to walk by themselves into the pen and shechita area. We have instructed our shochtim to carefully monitor and observe the animal's entrance. An animal that is unable, due to weakness and sickness, to walk by its own strength, is not even suitable for shechitah.

I have written this article not to harm an industry, but rather to inform the public to be careful when purchasing white yeal. An adhesionfree calf, as required by chazal, is not the norm for barn-raised, formula-ted calves. Even allowing for 'R'rim (hair-like adhesions that pop with the touch of a finger), and 'K'sidron' (natural growths) - which is allowed - the Kosher percentages remain relatively low, approx. 20-40%.

An erudite Rabbinical colleague, known for his Talmudic, scientific, and empirical-knowledge, recently raised a very insightful question. It is certainly a possibility that other organs (besides the lung) can be defective. Chazal, however, require that we check the lung only, for since the majority of animals are assumed to be Kosher Chazal rely on the 'Rov' principle. We, therefore, check the lungs only because (1) if there is a defect, it most likely will appear in the lung. (2) it is the easiest organ to check. My colleague argued that since we have found that only a minority of whiteveal calves are Kosher, the 'Rov' no longer applies and," hence, the Bodkim should be required to check other organs as well. Quite a cogent argument.

Responding to this assertion, Harav Moshe Feinstein recently published a responsa in which he requires all Bodkim of formula-fed calves to check the stomachs and intestines (B'nei-M'ayim) for discolorations and boils due to disorders. Ray Feinstein has rest Immered a Iremendous burden on the Bodkim, and in his inimitable fashion has rendered a new clarity that should give comfort to all concerned.

As to the question of "Tzar Baalei Chaim" -(unnecessary and unwarrented cruelty to animals), that certainly depends on the practical value derived for man as a consequence of

this method of veal-growing. Is the meat indeed tastier, more appealing and nutritious, or is it negligible and merely a cosmetic 'ripoff'?

We hope the public will be Kosher-cautious and purchase white-veal from suppliers who pass as Kosher only those animals free of adhesions; for as we mentioned, here glatt is not a 'chumrah', but rather

synonymous with kosher. One should not automatically be persuaded by a veal tag that reads 'glatt'. If the animal had real adhesions a 'glatt' tag is inappropriate the animal is treif. If, on the other hand, the calf was free of adhesions a 'glatt' tag is redundant — for with calves the term kosher pecessarily indicates glatt.

Also, _consumers should !purchase from suppliers who (1) 'shecht' only those animals that are able to walk in by their own strength; and from suppliers whose (2) shochtim dilligently follow Ray Feinstein's ruling regarding B'nei M'ayim. Finally, one should be concerned with any packing house yielding consistentl. igh kosher percentages - percentages not to be expected of formula-fed calves

It is certainly beyond the ability of the average Kosher consumer to be privy to the standards of the various packing-houses. We, therefore, suggest that one contact Rabbi Schulem Rubin, Director of Kosher Law Enforcement of the New York State Dept. of Agriculture and Markets, 'or information.

גליון 1, אדר תשמ״ח 🛇 18

Friday, October 15, 1982 • JEWISH PRESS • Page 19

An Update on White Veal And Its Halachic Implications Young Israel of Canton. By Rabbi A. Spero

Every period of time produces new challenges for Halachah, new areas of question awaiting Halacha's response and application. Kashrut has been one of those areas ever-conscious of new technologies and breeding techniques; requiring on-going consideration and evaluation. Recently, we in Rabbanus and Kashrut, have had to grapple with a phenomenon in Veal-growing known as "white-yeal-' or 'Milk-Fed Veal'.

Historically, calves were allowed to graze on meadows of grass or grain. The meat from calves, usually under a yr. old, is called veal. A calf which is allowed to mature becomes i an adult bovine, i.e., a steer 🗉 (male) or heifer (female). The meat from steers or heifers is called beef.

Our area of concern in this discussion is with the white-yeal of calves raised exclusively in special barns with individual stalls for each calf. The average yeal-barn contains 200 separate stalls, each one being very narrow, thereby, severely restricting the calf's movement. They are fed an exclusive diet of . 'milk-feed' formula.

Many veal growers, as they are called, have opted for the barn method of breeding as opposed to conventional pasture grazing for a variety of reasons. Understandably, capital.

גליון 1, אדר תשמייח 🗢 19

outlays for a barn are less expensive than those incurred when purchasing large tracts of grazing land. Also, it is more convenient to have all one's livestock contained in a small insulated area as opposed to being scattered over acres of land. Aside from weather considerations, one needn't be a "cowboy" rustling-up the herd, but rather can, as it is frequently done, have 'the wife and children' feed the docile, contained anim-. als.

The primary reasons, however, for barn-raising as opposed to conventional pasture grazing are twofold. First, a farmer can fatten his calves in short periods to weights far in **Dexcess** of conventional weights. The calf, being a: captive of its stall, can be fed extra heavy doses of milk-formula, thereby, producing a heavier calf in relatively shorter periods of time. This, of course, is attractive to the farmer since he gets paid, not by the head, but by the pound,

The main reason, however, is the following. It seems that the consumer. especially the Kosher consumer, desires white-looking yeal as opposed to redlooking yeal. Calves that feed on grass or grain have a tendency to produce a redder shade of yeal. By raising calves in barns, the farmer inhibits the calf

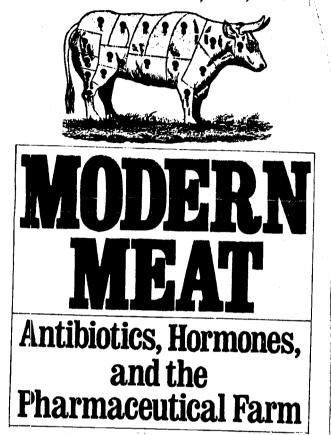
from eating grass or grain and compels the animal to have an exclusive diet of white-milk formula. The combination of these two factors, the lack of grass on grain and the ingestion of milk-feed only, produces a white-shaded veal. The average age of these calves before slaughter is le weeks.

I will not enter into the gastronomical or nutrient merits or demerits of whiteveal, but rather into the halachic dilemma it presents. . .

After shechitah of adult steers or heifers, the Shochet or Bodek is required to check the lung for a variety of possible defects. most notably 'sirchot'. Sirchot are string-like adhesions that attach themselves to the different lobes of the lung. A lung free of sirchot is Glati - providing that everything else is in border, e.g., color, texture etc. .

In case there are sirchot, the Bodek must then commence a series of tests. First, he attempts to gently remove the sircha. If the sircha remains attached, or if it comes off only after excessive pulling, the animal is treif. It is treif because this indicates that the lung had a hole in the. area of the sircha — the sircha was a consequence of lung fluid flowing out of that

בייה, גליון מסי 1, אדר תשמ"ח,

nonprofit research corporation supported by grants and contracts from such organizations as the American Cancer Society, the National Institutes of Health, the National Science Foundation and the Food and Drug Administration.

I became aware of Dr. Novick's concern over the use of antibiotics as feed additives when he wrote a letter to The New York Times in November 1977, in support of efforts that the FDA was making under Donald Kennedy, then its commissioner, to regulate the unrestricted use of penicillin and tetracycline in animal feeds by making their sale and use contingent on veterinary prescription. (The effort ultimately failed, and feed mills and livestock-supply houses continue to market these drugs today in any quantity to anyone who wishes to buy them.) "Recent years have witnessed massive increases in the use of antibiotics for livestock as well as for human medicine," Novick wrote the Times. "These practices have caused the development of vast populations of diseasebearing bacteria that are simultaneously resistant to many different antibiotics and are becoming a greater and greater threat to human as well as animal health.

Hormonal imbalances can lead to a wide variety of disorders, such as obesity, infertility, diabetes, dwarfism, gigantism, kidney disease, hypertension, precocious puberty, hypoglycemia, masculinization of females, feminization of males and even cancer. Cows are not the only animals to be sprayed with such insecticides as dichlorvos. In seedlots raising beef cattle, it is not uncommon to see large tractor-driven sprayers equipped with banks of high-pressure nozzles being driven down access roads, fogging the pens and sometimes the animals inside with a cloud of poison.

I ask Bruce if the ink on newsprint isn't something that might be harmful to animals or the people who will ultimately eat their meat. He dismisses the idea with a wave of his driving hand. "Newspaper ink is all safe," he says. "The damn government with all its regulations isn't going to let you feed anything injurious to anyone, although, if you ask me, they don't know what the bell they're doing." University told a 1983 Kansas Cattlemen's Day audience, "I don't think that there is a producer that can afford not to use implanting as a management tool. If you can increase that rascal [cow] by thirty to forty pounds with a two-dollar bill, there isn't a banker in the world who wouldn't trade places with you for that kind of deal, because that's a ten-dollar return for every dollar invested."

Is the meat we eat really good for us? What is the effect of the massive use of antibiotics and hormones in the livestock industry? Orville Schell, a journalist who is himself a cattle and hog rancher, examines the potential risks that come with the benefits of the pharmaceutical farm.

The technologies now applied to modern livestock production are both complex and amazing; their potential consequences are also frightening. Consider the indiscriminate use of antibiotics in animal feed. The immediate result may be healthier livestock, but the latest scientific evidence suggests that in the process we are creating new strains of drug-resistant bacteria, "superbugs" that may set the treatment of infections back to the days before antibiotics. Consider too the use of hormones, which make animals grow faster, but also, when misused, may have such unpleasant long-term side effects as cancer, or such short-term ones as the development of breasts and ovarian cysts in small girls, or sexual abnormalities in adults. But meat technology, es Orville Schell points out, is not limited to drugs and chemicals. Livestock is now fed on a variety of exotic feeds such as plastic hay, recycled manure, junk food, paper and cardboard (tests show that cattle prefer newsprint without ink),

and other agricultural and industrial wastes made palatable by artificial flavors and aromas.

More than just another sensational expose, *Modern Meat* is an account of a baffling, unsettling, and occasionally bizarre four-year quest, which took the author from his own ranch to a farm in New Jersey (where the animals are fed cooked garbage).

When it comes to discussing the potential dangers of the overuse of antibiotics, one of the most outspoken members of the American scientific community is Richard P. Novick, M.D., a plasmid biologist and the director of the Public Health Research Institute of the City of New York, an independent

SEFER

KOL HASCHITA VOL. I

Facts and findings pertaining to today's situation in Schita and Strictly Orthodox slaughter houses and meat plants throughout the United States and Canada, from the years 5727-5737.

Compiled and written by SHOLOM YEHUDA GROSS

Rav of Congregation Magen Shaul and Rav in the Kollel Bais Yeshaya "Machon Lehoraos Beschita Ubedikos"

Brooklyn, New York 5742

Reprinted by a member of the Kollel in Brooklyn. New York

Endorsments

I have seen many of the Seforim authored by Rabbi Sholom Yehudah Gross, Rabbi of Holmin, from Brooklyn, with whom I am well acquainted. Among them are the works entitled: Achilath Matzoth B'Yisroel, 7 vol.; Afiat HaMatzoth Hashalem, 3 vol.; Responsa Zivchu Zivchei Tzedek; Oholei Yisroel; D'var Moshe; Mezuzath Sholom; MinchatYehudah; and many others. They are all written in a manner and form worthy of the attention of Torah scholars. The author, a Gaon, has organized and explained each topic with extensive erudition and profound understanding. These Seforim document the laws and ideas concerning many areas of Halacha in which observance has, unfortunately, become lax. Shortage of time has denied me the possibility to properly review his works. I, therefore, am not in a position to endorse his legal decisions. However, this Gaon the author, may be relied upon since he has already displayed his ability in this field, and has authored his works without any ulterior motives, only for the honor of G-d and His Torah. I, therefore, hope that all observant Jews will assist the learned author of these books, for it is a great Mitzvah to encourage him and support him as much as possible. I therefore, affix my signature in honor of the Torah and those who study it, on the eighteenth day of Sivan, 5740.

Moshe Feinstein

Introduction

In this book I bring forth incidents pertaining to the status of Schita in New r'ork and other locations that I myself have seen and experienced personally, being a Schochet for over 10 years, witnessing first hand the situation in beef and chicken slaughter houses under the finest and strictest supervision. I write this book with tears in my eyes, on a journey to the Holy graves of Tzaddikim in Romania and Hungary. I have written from memory and unfortunately did not have time to elaborate further.

I have written this book for myself, to remember all that transpired in the years of my experience in this field. However, when I revealed the contents of this book to revered Rabbis of high repute, as well as to a number of Talmidei Chachomim, they urged me on, to print and spread abroad this booklet, so that others become aware of the dire situation today and how each day thousands of Orthodox Jews unknowingly eat Treifos (Non Kosher meats). I therefore, present this thesis, with a heavy heart, to those seeking the truth, with the ardent hope that all who read these words will greatly benefit from them.

I pray to Hashem Yisborach to give me strength and health to continue this vital work.

In this book, I omitted the names of the Schochtim and slaughter houses (about 30 in number).

My concern is not to bring shame or scandal to others, but to reveal the negligence and carelessness in Schita (lots of which has been revealed by our Rabbonim) and which is the cause of many tragedies in Klal Yisroel (idiocy, degradation in Yiddishkeit and loss of innocent lives).

NOTES

A. In the course of 35 years (5727-5762) I have visited the many notable slaughter houses and unfortunately, have witnessed all that is written in this book.

B. During these years I have spoken of what I have seen in the 'Schita world". Therefore the details written herein are inscribed in my memory as if I see them happening before me today.

C. Although as of the year 5737 I left Schita, I have continued to observe and supervise and therefore am in constant contact with the Schochtim, Mashgichim and Bodkim on a wholesale scale, as well as the butchers in U.S.A., Canada, Europe, South America and Eretz Yisroel. I have had the opportunity to prove the severity of our situation.

C. From time to time, with the mercy of Heaven, facts of Schochtim, who are not G-D fearing, and have been caught transgressing on the lowest levels, and discrepencies in Kashrus, come to light, and we learn of terrible obstacles that shock the Congregation such as forbidden fats, and we must believe these facts, since they are unfortunately prevalent today.

D. Inspite of the fact that every Ben Torah knows of happenings in the past and obstacles that occur in Schita, during and after it, we will bring quotations of Gaonim and Tzaddikim who lived in the U.S. and witnessed the situation, giving instructions pertaining to behavior in this matter.

E. In order to understand how Schochtim are terrorized and pressured by the butchers, see the end of the book, the section called "Shmirah Tovah", for greater elaboration.

F. The conclusion of all that I have brought forth is that the "interested party" pokes his nose into every aspect of Schechita:

1. The Schochet, due to the fact that he receives a high salary from the butcher, is constantly under pressure and fear. He works quickly and tiredly after long trips, under constant pressure not to make the chickens 'treif.

2. The Mashgiach does nothing, the "interested party" succeeds in turning his eyes away, and to turn away the eyes of the public, he hires a plain worker, gives him the title

"Mashgiach" (in the Schita of cows the Mashgiach puts on the tags (Plumbers), in chickens it is more of an active job, and lately a well known supervision appointed a Mashgiach just to check the knives.

3. The butcher, wishing to make many millions, tries to cut costs as much as possible. Therefore, the Schochtim work double over and above their strength and capacity.

The owner appoints a manager to oversee and fire Schochtim who work too slow, those who make too many treifos, in particular those who try to examine the knives too carefully and concentrate on the schechting slowly.

Righteous, G-D fearing Jews who wish to establish a Kosher home in Klal Yisroel, be you all aware that the trials and tribulations of Schechita are indeed precarious and will be so until the coming of Moshiach. If so, the responsibility of using kosher meat lies entirely in your hands.

Be thou further aware that only in your merit and power when you hear those who arise against eating beef and are wary of the Schechita of chickens, which the butcher feels in his pocket, in this work they are reminded that the world is not a free for all and they are obligated to correct the wrongdoings, especially in the strictly supervised slaughter houses.

We are far from correcting the wrong, being perpetrated daily. It is unfortunate that the public does not demand more scrutiny, for only then will we succeed. Woe is to us that the "interested party" catches those sitting for hours in the bath houses, those that speak during davening etc. Those are the obstacles before us.

Index

GENTILES KILLING TURKEYS AND PUTTING KOSHER TAGS - THE OWNER AN ISRAELI MURDERER									
THE SCHOCHTIM CROSSING BOUNDARIES OF OTHER SCHOCHTIM									
AN	ORTHODOX		SCHOCHET	VISITING		HOUSE	OF	ILL	-REPUTE
						. 26			
SCHITA	IN	KENTUCKY	, REMOVING	THE	FEA	THERS	WITH	HOT	VATER
SLAUGHTERING TURKEYS WITH DEFECTIVE KNIVES - A GENTILE NUN SLAUGHTERING FOR									

HARTFORD - A LEARNED MASHGIACH DURING SALTING UNAWARE OF GENTILE WOMEN SALTING ON ONE SIDE ONLY - MADE PERMISSIBLE DUE TO NEED AND SHORTAGE OF TIME

9. ONE SCHOCHET FOR 400 TURKEYS PER HOUR - NO TIME TO EXAMINE THE KNIFE

10. OLD CHICKENS WITH PROBLEMS SLAUGHTERING IN BACK OF THE NECK - DEFECTIVE KNIVES – NOT SLAUGHTERING ACCORDING TO SIGNS, ANYTHING GOES. AND IS REGARDED AS O.K.

11. SLAUGHTERING 400 SHEEP AN HOUR (KASHRUTH VIRTUALLY IMPOSSIBLE) KNIFE DEFECTIVE QUICKLY 37

12. MONTREAL - 60 SLAUGHTERED ANIMALS PER HOUR - SLAUGHTER WITHOUT TOUCH SENSITIVITY DEFECTIVE KNIVES - SCHOCHTIM PERMITTING ALL AND BEING OVER LENIENT - IN AN

13. THE SUPERVISING RABBI FORBIDDING THE SCHITA- AN ORTHODOX SCHOCHET SLAUGHTERING ON THE GROUNDS THAT THE MEAT IS DEDICATED FOR MODERN CONSUMERS 40

14. SCHITA OF SHEEP IN PATTERSON, NEW JERSEY - 60 SHEEP PER HOUR - HARD NECKS DEFECTING THE KNIVES - SLAUGHTERING WITH DEFECTIVE KNIVES - ONE SCHOCHET FOR ALL, NO ONE TO EXAMINE THE KNIVES 41

15. THE SUPERVISING RABBI DOES NOT EXAMINE THE KNIVES DURING SCHIT A - HE ONL Y EXAMINES THEM IN THE OFFICE OUT OF FORMALITY - HE FINDS SCHOCHTIM WITH DEFECTIVE KNIVES 42

16. A RIGHTEOUS SCHOCHET REFUSES TO SLAUGHTER SHEEP DUE TO THE GRA VE PROBLEMS INVOL VED OF WOOL ON THEIR NECKS 42

17. IN A DELUXE SLAUGHTER HOUSE IN NEW JERSEY, THE RABBI APPEARS ONCE A YEAR - THE SCHOCHET EXAMINES ALL CAUSES - THE MASHGIACH DOES NOT EXAMINE THE PLACE OF SLAUGHTERING – A RELIGIOUS JEW IS FEARED IN CASE HE WILL REVEAL BACK DOOR SECRETS 43

18. A SCHOCHET SEES A DEFECT , SHOWS IT TO ANOTHER ACCORDED SCHOCHET WHO IN TURN DENIES THE PROBLEM AND CONTINUES TO SLAUGHTER

19. LUNGS ARE MIXED UP IN AN OUTSIDE EXAMINATION - NO ONE KNOWS WHAT THEY ARE

20. A SCHOCHET AROUSES QUESTIONS, THE OTHER SCHOCHTIM LAUGH AT HIM - HIS SCHITA IS

21. THOUSANDS OF CHICKENS WITHOUT EVEN ONE QUESTION, EACH DAY A RABBI PERMITS SCHIT A OF A SMALL QUANTITY FOR PRIV ATE PURPOSES AND THE AMOUNT OF QUESTIONS THAT

22. THROWING OF CHICKENS (SMASHING OF BONES) TWO RABBIS ARISE TO TAKE ACTION,

23. SCHOCHTIM ON A MACHINE IN HARTFORD - THE ENTIRE CITY IS IN UPROAR URGING THE RABBIS TO TAKE ACTION - NONE IS TAKEN ALL IS AS IT WAS IN THE PAST - A SCHOCHET FEARS TO

28. NEW JERSEY SLAUGHTER HOUSE THE KASHRUS SUPERVISER LOOKS LIKE A GENTILE -NEVER EXAMINES THE SCHIT A - GIVES KASHRUS SUPERVISION IN MANY OTHER PLACES - HAS NO IDEA OF WHAT IS GOING ON IN THE SLAUGHTER

43. GENTILES IN THE SLAUGHTERHOUSE HANG UP LIVE CHICKENS AMONG THE SLAUGHTERED ONES - THE MASHGIACH DOES NOTHING - THE SCHOCHET TESTIFIES THAT ORTHODOX JEWS EAT TREIFUS 69

50. A SCHOCHET WITH A MARBLE BLADED KNIFE, WITH MANY DEFECTS, SLAUGHTERS 1,200 PER HOUR - CANNOT PREPARE A KNIFE - A SCHOCHET WHO IS A THIEF AND DANCES WITH GENTILE WOMEN - TWO SUPERVISING RABBIS THAT HAVE NO EFFECT - THE OWNER ANGRY AT THE MASHGIACH73

59. SHMIRA TOVA BOOKLET 101

Voice of Slaughter

Chapter I

SCHITA IN BOSTON - 400 TURKEYS SLAUGHTERED ON A MOVING LINE

In the year 5729, I travelled to Boston for the purpose of Schita. From there we travelled by car to Lebanon, and from there we continued by plane with the Schochet R'...... We came to a large slaughterhouse of turkeys with the turkeys moving on a rolling table, and you had to slaughter 400 turkeys per hour. I didn't know how it was possible to do so much in one hour, but the head of the Schochtim R'.....assured me I will get used to it and then understand how it is possible.

The Schita began. The table rolled around at a very quick speed and I missed many of the turkeys that went by, due to the speed. They, therefore, had to be removed from the table. That is when the screaming began. The owner growled, "How is it possible that all the other Schochtim are capable of keeping up with the speed and just my group cannot keep up.

This created a problem. Being that the quantity of turkeys that arrived on the truck had to be slaughtered, we had to work 12 hours to accomplish what the others could accomplish in 4 hours.

We divided the work among ourselves. One would slaughter, the other would rest. We each checked the other's knives. This was the first and last time I ever travelled anywhere to perform Schita. A week later I was requested to come again at which time I told them that for no money in the world would I come there to Schecht.

In short, the week passed. and I did not go there. A few days later I met the Schochet R'...... and he told me that he had a very difficult Schita that week. He showed me his swollen hands which were cut from catching the turkeys. When I asked him how many he slaughtered he told me 400 an hour. When I asked him why he didn't request that they lessen the tempo of the moving table, he said that he requested it, but they replied that if other Schochtim could do it so must he, and he was forced to comply. Let me note that this particular Schita was destined for a slaughterhouse that markets to ultra~Orthodox consumers.

Chapter 2

GENTILES SLAUGHTERING TURKEYS AND TAGGING THEM KOSHER, THE OWNER IS AN ISRAELI MURDERER. SHOCHTIM CROSSING BOUNDARIES OF OTHER SCHOCHTIM

With the Schochtim R'..... and R'..... (two well~ known Schochtim I used to work with near Vineland. There also the Schita was very quick. But there I only served as a helper to the Schochet, so that the Schochtim were able to rest. I do not remember the exact quantity of the Schita but it was very quick. The knives were defective because they had to slaughter up to the back of the neck, and they used to cry aloud "cut deeper, deeper". I used to yell back that I can't slaughter any deeper because I am afraid the back of the neck will defect the knife. After touching the back of the neck you must check the knife over 6 different ways. The experienced Schochet told me, "Don't worry about the knife. The back of the neck causes no defect. look at my own knife." I never understood how they weren't ashamed to show me such defective knives!

The son in law of Rabbi..... Was a Mashgiach and told me that one day the owner told him that because there was a big snow and the truck of turkeys did not arrive, there will be no Schita, and there is no need for him to come to work. The Mashgiach was then in a hotel only a few miles away and being a heavy person, he was immune to the cold and never wore more than a sweater. Although the owner thought he had to arrive by car, the Mashgiach out of boredom, decided to take a walk and he walked towards the Plant. When he arrived, he was shocked to see how turkeys were being butchered and kosher tags put onto them, without a Schochet!

The owner threatened him that if he reveals what he saw, someone will shoot him. The owner himself carried a gun on him. He was a former Israeli soldier and was suspected of being an underworld criminal. The Schochet kept quiet and did not tell anyone the story; however he did tell it to me... This was a long time after I stopped being a Schochet and where I once worked as a Schochers helper for 6-8 weeks.

One time I didn.t feel well, and I sent the Schochet R'...... to substitute for me. The supervising Schochet R'...... saw the Schochet slaughtering in back of the neck and asked him to stay on and work there instead of me. He would receive \$60 a day and only have to work two days a week. This particular Schochet stayed on and a week later told me that he had my job. I asked him how he could do this and showed him the Halacha regarding crossing boundaries'. Then he presented this to the Supervisor, the Supervisor in return said, 'With me there is no such thing as crossing boundaries. I hire and fire who I please, and I prefer those that accomplish the most' (slaughter the most animals per hour). And with that I resigned from this Schita.

Chapter 3.

WELL KNOWN SCHOCHET SEEN IN ILL REPUTED PLACES

By a particular meat proprietor I worked and travelled to Ohio with the Schochet R'...... and from there we had to fly on an additional plane. One time we missed the flight in Ohio. The proprietor told the airline company that together with him two chief Rabbis of Israel have to arrive for an important conference with the President of the State, and these Rabbis also have Diplomatic Passports. If they do not arrive at their destination by 12 o'clock midnight, all the newspapers will know that this particular International Airline caused great damage. After hearing this fictional story, the airline tried to arrange a flight, however, it was to no avail. As a compensation, the airline arranged for a limousine to take us to a reputable hotel frequented by presidents and renowned individuals - I think the name of the Hotel was the Ambassador. Upon arriving at the hotel, the Schochet R'...... requested a private room, claiming that he had to prepare 'nigunim', songs (for the Rebbe), and he had to sleep alone. (This was at 12 o'clock midnight).

At approximately' 12:30 I went to this Schochet's room wanting to ask him something, and he was not there! I went to the desk asking where is the Rabbi, and they told me to look for him there, pointing towards ill reputable spots of entertainment. I then understood why a separate room was taken and why such an expensive hotel was needed for him and the butcher.

There are also many problems of Schita there, however, I cannot recall them at this moment.

*

Chapter 4.

THE SCHITA IN KENTUCKY REMOVING THE FEATHERS WITH HOT WATER

I had the misfortune to work for one particular butcher, who was the proprietor of various plants and a very low class individual. The Mashgiach was a Krasne Hassid and the place was in Kentucky, Ohio. In any event, I was slaughtering turkeys. The Schita was slow, and it was a pleasure to work there, until I was told to stop. What happened? The turkeys were full of feathers and piled up high on the floor, and no one was allowed to pluck the feathers. I went into the room where the turkeys are taken after Schita, and I saw a large pot of water which the turkeys were put into after the Schita. I put my hand in the pot and felt that the water was hot. According to Halacha, if a bird is put in hot water before salting it cannot be deemed .Kosher Lemehadrin', especially not for the plants we were slaughtering for.

I went over to the Mashgiach R'...... who knows the 'Noam Elimelech' by heart, sells Esrogim (on the famous Avenue and Street) and I asked him, ...How could this be?" I Schecht kosher, and here in this room it becomes Treif? He answered, .'What can I do with the butcher? He does not agree to any other way, and I am afraid of him." I then notified him that I will not slaughter for them anymore if the birds are immersed in hot water after the Schita. The Mashgiach then told me that the turkeys will die, and it is dangerous to start up with the proprietor because he has a gun and can very well use it!

In short, I decided not to continue to Schecht. With this decision arose a great confusion. How is it possible that a Schochet refused to Schecht? They called the Proprietor, and he began yelling at me with all work having stopped on the sport. The turkeys will die if not slaughtered immediately; the gentiles weren't working; the cost of work in the plant is tremendous, and how do I have the audacity to just stand there? I told him that for all the money in the world I will not continue to work if the birds are immersed in hot water. He tried to negotiate asking me to use lukewarm water instead (80-90 degrees). I agreed, but told him that only with hot or cold water will the feathers come off easily, at which time he saw he had no choice but to agree to cold water, which proved to be lucrative and successful.

The point is that the Proprietor does what he pleases and the Schochtim do what they are ordered to do, for fear of their jobs - even koshering Treifos!

Chapter 5

SLAUGHTERING TURKEYS WITH DEFECTIVE KNIVES-A NUN SLAUGHTERING FOR KOSHER SCHITA!

In another location in Kentucky, I slaughtered turkeys. There the Schita was slow, but when I got to the second and third turkey, I cut through a wire that was in the throat and my knife was defected. I declared the last turkey Treif and immediately took a new knife. After an additional number of turkeys, I again came upon a turkey with a nail in his throat and the knife was defected again: In short, by the time I slaughtered 10-15 birds, I defected 5-6 knives and I was stuck in the middle of the Schita. The owner arrived and immediately began screaming that this Schochet made more Treifus than Kosher. I showed him the nail and the wire at which time he replied that he has slaughtered for years and there never was a Shochet without a knife and that he never heard stories about knives and that aas far as he was concerned, I could convinue using the defective knives.

They did not have any patience to wait for me to prepare my knives and when I turned to see the noise coming out of the place of Schita, I saw a nun standing in my place and and slaughtering the turkeys with an electronic knife. I screamed asking what

was going on and She answered that there was no difference between me and her and that she also knew how to Shecht. I ran to the mashgiach, and told him everything was treif. He in turn went to the owner to tell him what was happening. The owner angrily asked his wife if the nun was slaughtering and his wife answered that this was a lie. Anyway she insisted on using the turkeys the nun had killed.

The mashgiach was very frightened, afraid he would lose his job if he opens his mouth. He would not allow those turkeys to be used I let myself be heard loud and clear and the mashgiach promised to certify that tose turkeys are treif later when put in the cartons so that the owner would not be angry that we caused the birds to be treif. Who knows if the mashgiach really did this? Everytime a Mashgiach is lenient and afraid to lose his job, the likelihood of eating treif is almost assured. Of course, I never returned to this plant.

Chapter 6

SLAUGHTERING OF GEESE-MANY PROBLEMS-OWNER MALICIOUSLY MIXING IN TREIFOS. DEFECTIVE KNIVES -KOSHERING TREIFOS

I went to slaughter geese with The old Schochet R'...... in Long Island. I Was the Mashgiach and supervised The Schita proceedings. It was a very pleasant place. They only slaughtered 21 geese at a time. There were two lines of pails which the geese were put into, and according to the proceedings, 21 geese were to be slaughtered, and then the knives were checked. It takes quite a while for all the blood to spill out of the geese and to put in an additional 21 geese after 21 Schitas, the knife becomes very bloody and full of little feathers. That is one problem.

The second and greater problem is that it is very hard to Schecht the windpipe, since it is very tough. The knife defects immediately. It is easier to slaughter 1,000 chickens than 50 or 1 00 geese. After every 21 or 42 geese, the knife must be rubbed again on a smooth stone. The first time the Schochet R'...... slaughtered, I didn't see a knife. Maybe he wanted to show it to me, and I didn't really want to see it because there was no way for me to correct this over there at that time.

An additional problem was that each time a goose was declared treif, half of the foot was to be cut and the goose tossed aside, as well as watching that the gentile doesn't steal the goose and mix it in with the Kosher ones. He used to do it all the time just to get us angry. He had a pen with thousands of geese, but he still enjoyed snatching a Treif goose to mix in with the Kosher ones, saying that it's all going to goyim anyway!

One time I was invited to come and Schecht for a specific congregation...... I started slaughtering, however the knife was in terrible condition. There weren't definitive defects, except that it lost its sharpness, and you had to examine it very, very carefully to really realize that it was defective, and only then to rub it on the smooth stone. This takes a very long time, and I couldn't possibly meet the quote of Schita. A number of times I also found pieces of wood and metal in the throat.

When I was forced to declare a quantity of chickens Treif, I used to organize and gather the Treifus and I would throw them in the forest among the large bushes, where the proprietor would never find them. But I had other problems. when the knives would become defective after 2l or after 10 geese, the proprietor would see that I had 50 pieces of Treifus together, and he would be raving mad.

He claimed that goose meat is very expensive, and he never had so many Treif geese. I was very apprehensive that he would mix in the Treif with the Kosher. I then told him that I would personally buy the Treif geese and pay him what it was worth. I also contacted the Supervising Rabbi of Congregation...... that this Schita was for them, telling him to come immediately to the plant, because there were problems. Within two hours he was there, calmed down the proprietor and I had to pay for the Treif geese because the Rabbi didn't want to complain that there was so much Treif, If that's the case the entire Schita is questionable - since the Schita going on in this plant was done under terror and fear of declaring anything Treif,

The supervising Rabbi""."" told me that he does not understand why by other Schochtim this Schita is easy, and there are no problems. It never happened that they should have so many Treif geese, and why was I such a 'Shlimazel'? I told him that it was imperative to have on location two Schochtim - otherwise it is prohibited to Schecht. He then told me to see how the old Schochet R'...... and the other old Schochet R'...... work, and I will see that it is kids' play, and I did wait to see. I then learned that the knives were totally defective and in 4 hours they slaughtered 1,200 geese, and among that 1,200 there were only I or 2 treif geese!

They had no problems at all... The second time I went with the Schochet R'...... O"H, one slaughtered, the other prepared the knives and from then on two Schochtim were always there for this Congregation.

Chapter 7.

HARTFORD SCHITA - FULL OF TREIFUS- SCHOCHTIM DO NOT CATCH THE BIRDS - DO NOT EXAMINE THE SIGNS

In Hartford, turkeys were being slaughtered 150 per hour. The ancient Schochet R'....., who was also the manager of the plant, appointed R'..... to schecht there. That shochet din't even know how to catch the birds. The first few hundred I saw were all treif. The shochet did not catch the birds according to halacha and evidently the signs could not be checked properly. Anyway this schochet was very sought after because he was able to accomplish so much in so little time. When R'..... tried to say that the birds are not kosher, the schochet in charge of the plant said "well, that's how you learn the trade".

Chapter 8.

HARTFORD – A LEARNED MASHGIACH DOES NOT SEE WHAT OCCURS DURING SALTING - GENTILE WOMEN SALTING – SCHITA ALLOWED DUE TO TIME PRESSURE AND UNDER ASSUMPTION ONLY.

I met a mashgiach, a big Talmid Chacham, R'.... Hassid ofwho was an expert in the Talmud and stood in the presence of salting the turkeys. I saw how gentile women salt the birds as he was standing there unmoved. I asked him if they salted properly and he assured me they did. These women had to handle turkeys weighing 60 pounds each, however they salt very well. I went over to examine their work and saw that they only salt one side. The Hassid asked me what the tumult was about since salting one side only is also kosher. I told him this is only *Bdieved* (after the fact and not to be done on a regular basis) for one or two turkeys but never for such large quantities on a steady basis and for communities that want these turkeys with the strictest laws observed. He answered me that when someone undertakes to become a Mashgiach in America, he has to know how to work under pressure and with leniency if he wants to assure himself a good living. I told him to be follow the law of our fathers and if he is not willing to do so he will be destined to go to a special Gehinom (purgatory) reserved for Shohatim, mashgichim and Rabbonim.

Chapter 9.

IN A SLAUGHTERHOUSE A SHOCHET SLAUGHTERED 400 TURKEYS AN HOUR WITH NO TIME TO EXAMINE THE KNIVES

When I worked for a large company slaughtering chickens, they had a special section for turkeys. There they slaughtered 400 turkeys an hour. It was frightening to see how it was impossible to check the knives. The turkeys went around on a rolling table, they were thrown from side to side. At one point the Shochet had to go to the bathroom and asked me to replace him. I asked for the speed of the table to be lessened and started shechting for about 5 to 10 minutes. The schechita was very difficult and when the shochet returned, he asked me to elieve him as he was exhausted. Meanwhile a turkey wing salpped me in the face, my glasses fell and broke and no more schechita could be done in that hour.

Chapter 10.

OLD CHICKENS WITH PROBLEMS – SLAUGHTERING IN BACK OF THE NECK - DEFECTIVE KNIVES – SLAUGHTERING WITHOUT SIGNS.

Newly hatched chickens were being slaughtered for canning purposes in a small well known plant belonging to R'.... To slaughter these chickens was very difficult, because their windpipe is very soft. The rolling table went slower than usual and every shochet slaughtered 200-300 chickens an hour. I made a lot of treifos where others did not. I was very embarrassed and told the managing Schochet that I could not schecht anymore eventhough the others could, and that I would give back the \$75 that I was going to get paid for the day. There is a problem with young chickens that requires that a lot of checking at the neck level be done for each one of them. Most of the time you have to get to the neck where the knife becomes defected so in order to avoid this you have to check in six different ways. I was able to check the work the other schochatim were doing and saw that more than half of the chickens were not slaughtered according to the signs and in additions all the necks were cut. Iwas frightened at what I saw and immediately called the supervising Rabbi..... and showed him the chickens. He ordered all chickens not slaughtered according to law be removed. His face was white as a sheet and he asked how a schochet could pass such a schita under his nise. He told the other schochtim what he found and warned them. This is the way the supervising schochet learnt to check the knive swithout even seeing the knife.

Chapter 11.

SLAUGHTERING 400 CALVES PER HOUR (KASHRUS A NEAR IMPOSSIBILITY)-THE KNIFE QUICKL Y BECOMES DEFECTIVE

In the city of...... (where many orthodox Jews live). where calves are slaughtered. the calves roll as fast as 400 per hour without exaggeration. Today I convinced the Schochet to take me with him telling him that I want to know everything and that I am very capable and can learn it all etc.. etc.

I saw that the calves are rolling around at a very quick pace. the knives are checked after every 5 or 10 calves and if the knife is defective a cut is made on the ear of the calf as a sign that it is treif. He gave me his knife to slaughter 8 calves. I caused defects in

two, since the knife wasn't sharp enough and I could not Schecht. I did not check the knives but it is known that it is not good, and the Schochet can prepare the knives according to his needs. I heard that 50 years ago Rabbi M..... may his memory watch over us, ate from this Schochet's Schita.

Perhaps then he was a good Schochet. He also told me that to slaughter calves is an easy task, but to slaughter 400 sheep an hour, that is a 'kuntz'. What a shame we weren't slaughtering sheep!

Chapter 12

SLAUGHTERING OF ANIMALS AT 60 PER HOUR-SLAUGHTERING WITHOUT FEELING-USING A DEFECTIVE KNIFE-IN OUTSIDE EXAMINATIONS THE ADHESIONS ARE CUT- THE SCHOCHTIM ARE VERY LENIENT AND PERMIT EVERYTHING

I was at a relative who was a Schochet and although I was already experienced in Schita I said that I still knew nothing and am learning the trade. This way I was able to see and observe all that was going on without being suspected of having too much knowledge. I had very nice knives, and my friend R'..... had also R'..... were impressed with the knives, which are actually the basis for a good Schochet. They told me that if I saw knives with defects I was not to say anything about it. There were two Schochtim - one a Hassid of Rebbe M.....and the other a Lithuanian. The Schochet who was a Hassid showed me his knife that was very smooth but in the middle had a terrible defect, but I said nothing.

In short, my relative the Schochet slaughtered only 60 per hour and examined his knife after every animal. He then gave me the knife to examine and I told him I still have to learn what is called fat, in the middle of slaughtering the animals from Schita to Schita you feel fat if it is not a defect. He examined the knife and then showed it to me. Once I found a defect and I said that I felt some- thing and maybe it is just fat. He examined the knife quickly and said it was good. He continued to slaughter another 5-6 animals and gave me the knife again to examine. I told him again that I feel something, and when he examined it again he agreed that there was a defect on the knife and accordingly declared the animal treif. I told him that the first time he gave me the knife to check, I also felt the same defect and he asked me why I didn't tell him. I said I did but that I didn't quite know the difference between fat and a defect and I only said I feel something.

To tell the truth, I felt the defect very well because I was in many slaughterhouses, but I wanted to see how I would feel slaughtering 60 animals an hour alone. Is there feeling and how? The Schochet continued to Shecht without another Schochet standing by his side examining the knives. Internal examinations are made while the animals are hung. Each examiner makes notes for himself as to what he has found and passes it on to an outside examiner that has nothing to do with the Schita. It is all done in a carefully planned manner.

The examiner R'..... permitted everything that had an origin with Rabbinic authority, even when it tended towards the lenient. He removed the most difficult adhesions that even had a blood clot that every Posek would prohibit. I asked him why he is trying so hard to remove it when the animal is treif anyway. and he said that it is absolutely not so and then told me there is a technique called Bais David. that determines that in such a case it is also considered kosher. He showed me the Sefer and told me it was his job to find permits even if the majority rules against. This he declared Glatt Kasher Lemehadrin.. The work on the lung took 15 minutes. I learned from him how to remove adhesions,(He put all the pious Schochtim in his little pocket). Most of our Schochtim don't even know how to remove adhesions, they just tear them and they don't even have nails to do that. Well. that plant already burnt down and thank G-d there is one less place to cause Jews to eat Treif and vile meat.

*

Chapter 13

THE SUPERVISING RABBI FORBIDS SCHITA - A PIOUS SCHOCHET SLAUGHTERS THERE SA YING THAT THE MEAT IS DESTINED FOR MODERN JEWS

That same Schochet spoken about in the previous incident worked in a place near Ottawa. Canada. There it is customary that the animal stands straight and her head is lifted by her nose. A fork is inserted in the nose and the animal is forced to stand straight. That Schochet told me that the Rebbe....., who was the supervising Rabbi of the place, said it was forbidden to Schecht like that. but since the meat was destined for modern Jews (who are also Shomrei Torah and Mitzvos) I was there once and saw how the animal was heavy on the knife and the Schochet said that when he feels that he also declares it treif. (According to him a gentile can also schecht being that the meat is to go to modern Jews. and then it doesn.t matter if it is vile...)

*

Chapter 14

SLAUGHTERING OF SHEEP IN PATTERSON-60 PER HOUR HARD NECKS DEFECT THE KNIVES - SCHOCHTIM WITH DEFECTIVE KNIVES-JUST ONE SCHOCHET WORKING WITHOUT AN AIDE TO CHECK THE KNIVES

I wrent to Schecht sheep together with a relative of mine R'..... in Patterson, The speed is 60 per hour, with 4~5 knives. I was being apprenticed at the time, but from one time I already knew what it was all about. R'... slaughtered one or two sheep and the knife became defective. The necks were full of mud that became icy and ruined the knives. We used his knives and mine and they all became defective. I had to stand and prepare knives for him to use. However, it takes time to fix a knife. Then I asked him how is it that he usually schechts alone. Even two Schochtim are not enough for such a Schita. He said there was nothing he could do since that is how things were done there. I don't know if there was even one kosher sheep there. I couldn't even look at the knives anymore; they were all no good.

Chapter 15

THE SUPERVISING RABBI NEVER CHECKS THE KNIVES DURING SCHITA -HE SITS IN HIS OFFICE OUT OF FEAR -HE FOUND SCHOCHTIM WITH DEFECTIVE KNIVES

We went to New Jersey together with two other well known Schochtim R'..... and R'..... to slaughter calves. That same day they also slaughtered sheep.

The Rabbi went up to his office to check the knives, because during the Schita he never came down to check the knives. He checked the knives of R'..... and they weren't good. The Schochet said he does not know why he has no Mazal with the Rabbis. They all disqualify his knives when all the other Schochtim tell him how nice his knives are; and when a Rabbi sees them he says they are no good! The Rabbis all knew his knives were never good, yet they never fired him from his job.

*

Chapter 16

A PIOUS SCHOCHET DOES NOT WANT TO SCHECHT SHEEP BECAUSE OF THE MANY PROBLEMS INVOLVED- TWO OTHER SCHOCHTIM WENT INSTEAD

I was at that specific location with another Schochet. He had beautiful knives and he was a G-D fearing Schochet. I checked his knives during the Schita. Once I told him his knife was no good so he declared the calves Treif. That same Schochet refused to

slaughter sheep, due to the many problems involved as well as the quick pace of slaughter. Because of this the butchers sent substitute Schoctim who were willing to do as the butchers asked.

Chapter 17

ORTHODOX SCHITA IN NEW JERSEY SUPERVISING RABBI MAKES AN APPEARANCE ONCE A YEAR ~ SCHOCHET CAUSES DEFECTS MASHGIACH DOES NOT EXAMINE PLACE OF SCHITA -SKEPTICAL OF SCHOCHET WHO IS TOO 'ORTHODOX' AND WILL REVEAL SECRETS

I was in New Jersey at I was there approximately for half a year. In the entire time that I worked there I saw the supervising Rabbi just once. The Schochet R'..... made the internal examinations and put tags on the lungs. He called the Supervising Rabbi..... and showed him that the three tongues that he was about to tag had defects.

On the windpipe there was no ring left... The Rabbi shouted "oy vay", whereas the Schochet warned him to be careful since there is a "frumock" on the premises who might hear and tell what is going on. They were quiet about the incident and left things as is. The Schochet that left the defects was accepted as a learned Hassid, ultra Orthodox and G-d fearing. But the quick Schita caused the fact that he couldn't examine the place of the Schita, and he unwillingly caused Jews to eat Treif. The other Schochtim knew the truth but said nothing.

Chapter 18

A SCHOCHET SEES A FLAW, SHOWS IT TO ANOTHER ACCEPTED SCHOCHET WHO IN TURN DENIES ITS EXISTENCE AND CONTINUES TO SLAUGHTER WITH THE SAME KNIFE

I also had an incident with the Schochet R'.... in Patterson. He showed me the knife in the middle of the Schita. I believed he was a pious Schochet. I told him I felt something, but he opened his eyes wide and said it was good. I told him I am just a student, I am no expert, and perhaps it is only fat that has to be cleaned off. From then on I was very wary of him.

Chapter 19

LUNGS WERE MIXED IN AN OUTSIDE EXAMINATION - NO ONE KNOWS WHAT THEY ARE EXAMINING. THE SCHOCHTIM DON'T HAVE NAILS TO REMOVE THE ADHESIONS

At a Schita in New Jersey,...,.. I showed the Schochet R'...,., that in an outside examination the lungs are substituted and there is no sign of differentiation, He then yelled at the examiner asking him if he knows how to remove an adhesion... he has no nails. He continued to tell that mules are slaughtering animals. That Schochet was satisfied from the words of the examiner that I can remove adhesions better than they. They hoped I would be as good a Schochet as they were, G-O forbid!

Chapter 20

THE SCHOCHET WARNS OF DEFECTS AND HE IS LAUGHED AT -HIS SCHITA IS TOTALLY VILE

In a meticulous Schita, the rotation of the animals is about 13 per hour. Two well known Schochtim slaughtered there. One hated the other. They used to receive livers and tongues gratus. When there were enough koshered animals, they were very generous. From one of the Schochtim I received a knife to check, and I suspected a defect. I told him of my suspicion at which time. He yelled at me and told me I don't know what I am talking about, that the knife is good. Out of fear I answered that I am just a student and most probably it is the fat and I still am not experienced enough to tell the difference. The truth is - the situation there was terrible.

Chapter 21

THOUSANDS OF CHICKENS A DAY WITHOUT ONE QUESTION - A RABBI WISHING TO SCHECHT A SMALLER QUANTITY HAS MORE QUESTIONS THAN THE SCHITA OF THOUSANDS PER DAY

Once a week I was a Schochet in -..... The Gaon the Zaddik R'..... was there every summer for two weeks and he slaughtered 200 chickens and turkeys. I used to give him the knife after every 5 chickens so that he can eat the chickens with a clear conscience. At the same time I wanted him to teach how to check the knives. At night I helped him open the chickens and check the questions.

He had more questions than all the slaughter houses that slaughter hundreds of thousands of chickens. I spoke to him twice in 6 hours. I was working at the time on the Sefer 'Nefesh Yeshayahu'. I told him all that was on my heart regarding the many defects found by the other Schochtim and that I don't know what to do about it. He told me it

wasn't worth making a case out of it because then they will do to me what they did to him which was being thrown out of Hisachdus Harabbonim and that in any event I still wouldn't be able to correct anything.... I will only get yelled at laughed and scoffed at.

Chapter 22

TOSSING THE CHICKENS (QUESTIONS OF SMASHED BONES) -TWO IMPORTANT RABBIS ASKING FOR CORRECTIONS AND NOTHING IS DONE

I was by the Gaon Rav..... Zatsal, and I told him that at the plant where he gives a Hechsher from the Kashruth Organization.... they toss the crates containing the chickens from heights and there is a question of smashed bones. I protested but the owners told me I am crazy and no other Schochet ever protested. The Rav...Zatsal promised me he would do something regarding this matter but nothing was ever done.

Chapter 23

SLAUGHTERING WITH MACHINES IN HARTFORD - THE ENTIRE CITY IN AN UPROAR - THE RABBIS PROMISE TO DO SOMETHING BUT NOTHING IS DONE - THE SCHOCHET IS AFRAID TO UNCOVER THE DEFECTS FOR FEAR OF LOSING HIS JOB

In Hartford they began to slaughter on round machines and I made a big to do about it until the entire city was saying that slaughtering is done with machines. The Rabbi became aware of the situation and called the Schochet, who didn't know what he wanted from him. He just knew that the Rabbi wanted to ask .him about problems with Schita. In short, the Schochet called me to the butcher when no one was there, to see how to solve the problem. It seems that he knew he had to pass a test and he couldn't lie very well. He had an additional problem - whether to tell the Rabbi or not - because if he did it would go further and further in his name.... So should he tell the truth or just keep quiet?

I explained to him that although his job is in question and he definitely needs the 'parnasa', on the other hand the entire responsibility of the Kash.ruth of the Schita in this place is on his shoulders.

Why should he carry such a heavy burden? If he tells the truth they will be forced to correct the situation and if he doesn't the burden lies with him forever. I described the words of the Chofetz Chaim, the Zohar etc., but he was still afraid to speak up in his name.

I then told him I would go with him and he would tell all he knows. If they would ask him who says all this he could say it was I. I was not afraid to speak up, because my Parnasa comes from Hashem and not from another Schochet or butcher. We arrived to the Rabbi, and he asked us what is happening with the Schita. The other Schochet asked that I speak first. I mentioned the smashing of bones, the throwing of the chicken crates. The Rabbi made notations on a small piece of paper.

Then the Rabbi asked the other Schochet what he had to say and he answered, I schecht 200 chickens and check my knives and if I find a defect I can only declare the last one Treif." The Rabbi asked how come, since you have to declare treif all the ones slaughtered since the last examination of the knife? He answered, If I do it once or twice they will throw me out saying I am no good. Will the Rebbi give me Parnasa? No one will stand by me. In the past the Rav stood by the Schochet but today who will ?The Rabbi noted all this on his paper, but it stayed on the paper. and nothing was ever done about it.

Chapter 24

' THE OX'S OWNER ON THE OX' - THE OWNER FROM THE SLAUGHTER HOUSE, A JEWISH CRIMINAL, HIT A SCHOCHET WHO DECLARED TREIF - SCHOCHTIM KOSHER VILE ANIMALS OUT OF FEAR

My relative the Schochet R'.... went many times to substitute for a Schochet, and many times theyslaughtered forand for..... One time he made a number of treifus during Schita or examinations.

The proprietor, a known Israeli criminal, went over to him and slapped him across the face. He fell on the floor and could not move. I told him to take him to court and sue him for a million dollars, to which he answered that he is afraid for his life, since the owner carries a gun and is capable of using it! This proves that the Schochtim are afraid of the butchers and owners and are forced to permit treifus.

Chapter 25

IN THE SCHITA OF..... A LEARNED HASSID GIVES TREIFUS TO EA T - SCHOCHET CAUSES MANY DEFECTS AND LEAVES IT ALL AS KOSHER

In the plant...... Where they slaughtered for the Congregation...... I slaughtered along with the well known Schochet R'...... for the Schita of Rabbi......

This Schochet was a pious Jew. I prepared his knives which he used since he was lazy to prepare his own knives. Thus I had every day a few hours of work to prepare knives. I did this of my own free will without any pay. The Schita was at the speed of 13 an hour. There was an additional Schochet that did the internal examinations as well as the outside ones. I helped him with the latter, because for him it was impossible to do it all at 13 an hour. My job was to examine and put on the kosher tags. Many times I removed mucous which are considered tiny adhesions and sometimes he did. There was a Hassid..... who slaughtered for the Rabbis in New Jersey. He couldn't declare more than 2-3% treifus. He was very old, sat and learned and was even the 'baal tokeah' in his Cohgregation. (I think that by now he isn't the 'baal tokeah' anymore because I told R'..... a well known community member in the same Congregation. the doings of this character. He, in turn, told me that this Schochet made 4-5 defects and left them as kosher...

I was filled with tremor. After all our efforts we are still left with so many vile and treif animals. I asked this person to go and tell the Chief Schochet (a pious Jew), which he did. He, in turn, tore his hair and went to tell the manager in charge R'.....(we both had an additional task of checking the tongues for defects). We told the Schochet he is obligated to tell the Rabbi because it is a moral question as to whether that Schochet is allowed to continue his work. I told him that if it is hard for him to see, he should get glasses at which he answered that he sees well enough. The power of an owner knows no bounds.

Chapter 26

THE OWNER INSISTS THAT 50% REMAINS GLATT KOSHER, CLAIMING THAT ANOTHER SCHITA PLACE HAS SUCH A HIGH PERCENTAGE AS WELL

We slaughtered at...50-60 calves per hour. One Schochet (who was the supervising manager) R'......was the Schochet and the other Schochet R'..... was the internal and external examiner. He found about 7% to be Glatt Kosher. The owner asked and yelled how could this be? At..... they have 50% Glatt Kosher without any headaches and you find only 7% Glatt?

The Schochet answeredmaybe they have more experience than we do. He was afraid to say that the other Schochtim cause treif and vile meat to be eaten. since he would lose his job. And in this case the calves were big and full of adhesions that were impossible to permit.

Chapter 27

THE SCHOCHET DOES NOT GO TO THE MIKVEH FOR THREE MONTHS AND SLAUGHTERS THE ENTIRE TIME WITH AN INFECTION IN HIS HAND

The Schochet R....had a very bad infection on his hand. and he was forbidden to go to the Mikveh (after sexual relations like the law requires) for three months. but he was allowed to schecht according to permission from a Rabbi.

Chapter 28

A CHICKEN PLANT IN NEW JERSEY THE KOSHERING SUPERVISOR LOOKS LIKE A GENTILE - NEVER COMES TO INSPECT THE SCHIT A - GIVES A 'HECHSHER' TO MANY VARIOUS PLANTS - HAS NO IDEA WHAT IS HAPPENING IN THE PLANT

I slaughtered for a time in New Jersey at a chicken plant. It was a good and slow process. R.....

was also there for 15 years. One day. in the middle of koshering chickens, I saw a short man in a black hat who looked like an Italian. He came closer to me and said good morning and that he was the supervising Rabbi of the plant. I nearly fainted but I wanted tosee what kind of person He was, so I took a knife and showed it to him. He said it was very nice. I asked him why I never saw him before and he replied that he came to remove his supervision from the plant. I asked himwhy and he explained to me that e gsupervised other plants and in one of them alone, they slaughter 2000 calves per day. He also supervises a plant where sheep are slaughtered and with so much work, he decided to remove his supervision from the plant. To the question of how he knows that I slaughter with a knife, maybe I could use an electric knife?, He answered that he knew I was an honest type of Schochet.

I realized that in the other plants, they offered him more money and for him to supervise a plant where "only slaughters 200 chicken a day must be a burden".

Chapter 29

SCHITA ON THE FEATHERS – THE SCHOCHET ADMITS THAT HE CONTINUES TO SCHECHT EVEN AFTER FINDING A GREAT DEFECT

Unfortunately, I taught schita to a student, following the instructions of the Satmer Rebbe ZTL. The student was a difficult one and it was harder for himto learn than the knife used to schecht. Then, to my good fortune he was ordained and he started to schecht.

At...... a Schochet was absent and the manager in charge, the old Schochet R'....., took my student to shecht for him. He did not know how to schecht like the others. One time I saw how he slaughters on top of the feathers, like that other Schochet who gives others treifus to eat..... This caused me great anguish, since he was my student and no less according to the Satmer Rebbe.... On the fourth or fifth day that he worked there he showed the knife to the old Schochet. He found a great defect. He asked him when it happened, and the student said it happened about an hour and a half ago. Then the old Schochet yelled at him why he waited so long if he thought something was wrong - why didn't he show it to the more experienced there...... However, inspite of all this, that entire Schita still remained kosher!

Chapter 30

DISPUTE OF SCHOCHTIM REGARDING SENSITIVITY -SUPERVISING RABBI RELIES ON SCHOCHTIM - THEY SLAUGHTER WITHOUT SENSITIVITY SCHOCHTIM BOAST THAT THEY SLAUGHTER 1,200 PER HOUR

Once when the supervising Rabbi...... arrived in his car, he arranged a gathering and asked the Schochtim the following: We used to shecht from 6:30 in the morning until 11:00 in the morning, with a 15 minute break for 4 and a half hours. The Schochtim would alternate. Some would work, and some would rest. After lunch at 12 noon the O.U.Schochtim would schecht and they would pay 560 per day to each Schochet. The afternoon Schita would be until 2:30. In short, at the end of the day the owner would be out of chickens. In the morning he managed 12-13 thousand chickens with a need for more and an extra hour of Schita at least. The question is do the Schochtim have the same sensitivity (feeling in their hand) in the afternoon as they do in the morning?

When he asked me this question, I told him I am young and inexperienced and he is better off asking the other more experienced Schochtim this question. In the past I was asked to work an extra hour, but my answer was that it is too much of a burden.

The Rabbi asked another Schochet his opinion, to which he replied that already in the second hour he doesn't have the same feeling as in the morning, and of course there is no comparison to the morning and afternoon's schita. But naturally the lenient Schochtim won, and it was decided that although the feeling is not the same, it is still there.

So it was decided to work an extra hour, and of course those that did were compensated very well.

Chapter 30*

THE SCHOCHTIM SLAUGHTER WHILE VERY TIRED, AND AFTER A VERY HARD DAY'S WORK - SLAUGHTERING OF 1,200 AN HOUR - THE KNIFE TOUCHES THE CHICKENS ON BACK OF THE NECK WHICH CAUSES KNIFE DEFECTS - THIS IS TOTALLY OVERLOOKED

According to the above arrangement, an extra hour of work was added to the itinerary. Then the problem cropped up that they had to wait an extra hour and a half until the o.u. finished their Schita.

Since it was a waste of time, they decided they too will schecht for the o.u. and make an extra \$60.

Who wouldn't work for 1.5 hours for \$60?!

I did not agree to schecht, and passed on the extra money. The other Schochtim divided the work among themselves. I told them that I also love money but am too tired. Naturally those same two Schochtim came up to their room and fell in a dead sleep from exhaustion. But during the Schita they were at 'top strength'.

The Schochet R'..... would always boast how in the afternoons he would manage to slaughter 1,200 chickens an hour. In each chicken he hit the back of the neck, but he decided that does not defect the knives... (Unfortunately. there is much more I can say about that Schita...)

Chapter 31

THE SCHOCHTIM PREPARE BEAUTIFUL KNIVES WHEN THE SUPERVISING RABBI IS ABOUT TO ARRIVE - THE RABBIS ARRIVE AT APPOINTED TIMES - WELL-KNOWN RABBIS DECLARE THE PERMITTING OF 1,200 PER HOUR - O.U. WAS FORCED TO SERVE TREIFUS - IN THE CITY TREIFUS IS SOLD WITH A HECHSHER

One Wednesday at 3: 15 in the morning we were in the Mikveh and the Schochet R'...... told the other Schochtim that the Rabbi...... made peace with the other Supervising Rabbi since it was known that they were always hostile to one another. when I yelled "oy v ay" the Schochet asked me why I am so worried. I said that now two of them will give the Hechsher on our Schita.

Meanwhile, the other Schochtim asked me if I knew that the manager, the Schochet R'...... called them yesterday and asked them to prepare the knives since the Rabbi was coming. He examined the place and was satisfied. The wheels were turning. Everything was examined thoroughly except for the Schita Hall itself, where he only stayed a few minutes. He didn't want to examine the knives during the Schita...

The owner convened with the two Rabbis regarding anew machine for slaughtering. The chickens would rotate automatically and the Schochet would rotate simultaneously in a moving wheel. For this they needed a permit to slaughter 1,200 per hour. When we were 5 schochatim, the OU would use 12 for the same amount. This meanto schecht 3,500 per hour while the OU would only do 600.

The owner realized that with this permit, He could save \$2,400/wk or \$ 120,000/ yr.Immediately, the owner offered good money to obtain this permit and as usual, his offer was accepted by the Rabbis. The secretary prepared the letter, the rabbis signed it and it was done.

The owner immediately informed the Union that he would not need as many schochatim because he has a letter from two Rabbis that let him schecht 1,200 chicken per hour, plus anyway he doesn't need lazy schochatim running around. Within two weeks, there were 4 less schochatim less at the plant.

Because it took the OU longer to accept the new transition, they cursed the two Rabbis day and night for permitting this plant to process so many chicken per hour, but anyhow they supplied the larger quantities. And imagine that this plant worked 5 days a week under these conditions. Just think how many treifos came out of there. And we have to thank these two "pious" Rabbis for this.

Chapter 32

A SCHOCHET HARRASSED HIS CO-WORKER DUE TO THE FACT THAT HE WAS STRICTER THAN OTHERS THEY LAUGH AT THE FACT THAT THEY LEAVE DEFECTS - DOES NOT PERMIT PROPER OUTSIDE EXAMINATIONS TO BE MADE TEACHINGS WITH THE TENDENCY TOW ARDS LENIENCY

By the Schita of where the Schochet..... works, I stood next to the young Schochet R'...... to see how he works, since he was new at this. He checked his knife very carefully after every Schita. He was afraid of defects. His relative, who is also a Schochet, had no patience with him and told him he is sorry he taught him Schita, because he wastes so much time checking the knives.

Once during the Schita the owner came running with a tongue in his hand, screaming at the young Schochet, if you go near a Schita again I will kill you! It seems that the Schochet slaughtered very close to the body in order not to cause defects. The tongue sells for \$7 a pound. If the slaughtering is done in that form, an extra pound of meat is lost on the tongue. That means a loss of 500 pounds on 500 animals and that is a large sum of money.

When the owner befell the Schochet, we all thought he would kill him. Then he left the room, the young Schochet's relative yelled at him reprimanding him to no end, until the Schochet R'......who was a sympathetic man, told him to calm down.

Times have changed since then. That same Schochet who was so pious has now become very lenient, exactly like his relative. I remember how he wrote on the board at least 10 notes after the examinations and his relative yelled at him that he was crazy. He asked him if he really thought it was necessary to write about every mucous etc., etc., until the Schochet learned the 'trade' and got to the point that he permitted treifus...

Chapter 33

SCHOCHTIM TREAT ADHESIONS AS GLATT - A SCHOCHET DENIES FINDINGS - THE OTHER ADMITS

Usually when everything went smoothly, I did not go into the internal examinations of the animal. However, when there were problems and the animal was designated for more modern people, I did do internal examinations.

There were times I examined the Schita of R'..... after the Schita and found adhesions, which I left with the fat so that the adhesion will be found on the outside. I told him that most probably they left it for me to find which they said was ridiculous, since they left nothing. I continued and said that I left the animal with the fat at which he

said I don't know what I am talking about. I realized I can't stand and argue about it, although I caught it on the spot.

When I stood from afar I saw him removing the adhesion... I never mentioned it again. By the Schochet R'...... I also saw many adhesions and said that most probably he left it there for me to find, in order to test me... He admitted that he simply did not see it.

Chapter 34

TENS OF THOUSANDS OF TAGS ACCESSIBLE TO ALL - ANYONE COULD TAKE IT AND TAG IT ONTO ANYTHING

When I traveled to slaughter in the plant..... for the Schita..... it was about 5 years since the owner of that well known Schita left the place. I found a case of about 50.000 tags (blumbas) of the previous Schita. I could have purchased the tags or even just taken them. Anyone could have tagged anything in sight or done anything with them.

Chapter 35

A WELL-KNOWN RABBI REFUSES TO PURCHASE FROM THE SCHITA DONE FOR HIS BUTCHER BY SCHOCHTIM WITHOUT BEARDS - WORTHLESS AND LENIENT SCHOCHTIM GREW BEARDS SO THAT THIS RABBI WILL PARTAKE OF THEIR SCHIT A

I once traveled to schecht at..... (the Schita was for a modern community). I arrived there because there was simply no Schochet. At the same time a Rabbi from Detroit arrived and asked me what I think of the Schita there. I told him the Schita was far from being good because of the leniency there.He had a problem. Since the supply house in Detroit takes chickens with his Hecsher and he is skeptical about taking chickens from here. What can he use for an excuse? I told him to say that since the Schochtim have no beards. he can't buy from their Schita. The owner hearing this assured the Rabbi that there is no problem and that he will guarantee that the Schochtim grow beards!

When the owner called the Schochtim and told them they must grow beards. they began to argue.

One said that he is older than his wife by ten years and if he grows a beard she won't want to live with him. The other Schochtim also were angry with this order. Very quietly the owner said "I am running a Schita business here, the Rabbis demand beards. If you adhere to this demand you can return to work on Sunday: if not stay home! I will bring hippies with beards here and teach them Schita!"

The Schochtim saw that they had no choice and they began to grow beards. They themselves called their own beards "brooms". They used to say "now we are kosher Schochtim. We have long 'brooms'."

Chapter 36

THE SCHOCHTIM TEARING OFF THE ADHESIONS

I used to travel to the plant for the Schita of calves and sheep, together with my relative the Schochet R'..... Over there they slaughtered at a slow pace, and I was able to learn how to peel off adhesions. In the past, he was the head of the Schochtim. He peeled off the adhesions beautifully. However, to see how the Schochet R'..... tore off the adhesions from the meat was a horror. I asked my relative if he ever watched how the others did thei work, to which he replied that the others didn't know how to remove adhesions at all. They just rip them off.

I also saw there a Shochet who peeled the adhesions beatifully and had beatiful knives which made even us to be ashamed.

On our way home we were 5 shocahtim in a car and we went to another plant to pick up others. My relative boasted hat I was his pride and joy; that I learned from him so much and that I was better than his own teacher, that I prepared the knives better than any other, that I was a better examiner and that worked like the old timers. When the others heard him, they each exclaimed that I was their student and that I had learnt by them to which I quickly answered by saying that I had learnt from all of them. That was the reason why I was able to see everybody's faults, and to catch everybody's weak spots.

Chapter 37

SCHITA IN THE BITTER WINTER COLD [WITHOUT HEAT] – MANY SHOCHTIM ARE FORCED TO SHECHT FOR YEARS WITHOUT SENSITIVITY – BUTCHER FORCES SHOCHTIM TO SLAUGHTER WHILE BEING SICK WITH HIGH FEVER AND PNEUMONIA IN THE FREEZING COLD

I was a shochet in the chicken plant of... once a week. There was also another Shochet R...who worked once a week. The old Schochet R'..... worked there 3 days a week.1 used to substitute for R'..... when he couldn't make it. The plant was in open space and in the winter it was freezing cold. A large refrigerated truck stood by.. the door where the chickens were put, which added to the frost of the place.

One day, while in the middle of Schita (Schita began at 7:30-8:00 in the morning and at 9: 15 there was a 25 minute break), at about 1:00 a.m.,I called the butcher over and showed him that my feet were frozen, and that I was losing the sensitivity to my touch. The butcher R'..... got very angry and screamed that 10 years he has Schochtim and this

is the first time one of them says he is losing his sense of touch, and that I wasn't allowed to schecht!

I went into the next room to rest. In the afternoon I went back to schecht until 2:30, and again I lost the feeling. The place became tumultous at this new concept of feeling, and the butcher, seeing what was happening, decided to warm off the other Schochtim from copying me.

The Schochet R'..... told me that under no circumstances was I to work after 2:30, or the butcher will forever demand even 1 2 hours of work and force the other Schochtim to do as he commands.

A week later I was called to the butcher R'..... to come and schecht. Ordinarily I was paid \$50 to \$60 a day. I told him I did not want to come, I did not need the work, and it was too difficult, and that he should look for someone else. If he doesn't find anyone else then I will come only for \$90 a day. I will work less hours, and when I feel I need a rest, I will take it. Well, that owner was a man who barely paid the \$60 although I told him \$90, just so that he would take someone else. He relented and said to come.

When I arrived there I found the old Schochet R'....., who was very sick with high fever and pneumonia. He told me that the vicious butcher forced him to work 10 hours a day even though he was so sick. I told him he must get to the hospital immediately and not wait a moment longer. Well, he listened to me and was in the hospital for twp weeks and remained in bed at home for an additional two weeks.

Chapter 38

AT..... SCHOCHTIM SCHECHT WITHOUT A MIKVEH FOR LONG PERIODS OF TIME - THERE WAS A MIKVEH, BUT THE SCHOCHTIM WERE TOO LAZY TO GO

I told the butcher R'...... that I wished to go to the Mikveh before Schita. He answered that a Schochet does not need a Mikveh and that the Schochtim there never bother to go. I then showed him the Sefer 'Simla Chadasha' where it says that one is obligated to go to the Mikveh before Schita. He then told me that the Schochet R'....., (who was very sick), hadn't gone to the Mikveh for 12 years. No one else asked to go either.

He then went on to make fun and ask me if maybe the Mikveh is connected to the problems of sensitivity, and maybe that is why I lose it so often...Later I learned that there is a Mikveh in the vicinity, but he was too lazy to take the Schochtim there. Thus the others stopped going as well.

Chapter 39

IN A WELL-KNOWN SCHITA TWO WELL-KNOWN SCHOCHTIM SLAUGHTER 3,000 PER HOUR

For the well-known butcher..... chickens were being slaughtered by the Schochtim and They slaughtered via a moving wheel with 3,000 chickens, 1,500 for each Schochet.

Chapter 40

A SCHOCHET THAT SLAUGHTERED ALL NIGHT 10 HOURS, TRAVELED IMMEDIA TELY TO ANOTHER SLAUGHTER HOUSE TO CONTINUE THERE - A SCHOCHET WAS CAUGHT STEALING

I went to Williamsburgh where on Saturday night the well known Schochet R'...... worked from 9:00 at night until 6:00-7:00 in the morning. I was there until about 2:00 A.M. Then I asked him how he has the strength to work all night without a stop, to which he replied ..a person's money puts him on his feet." Sometimes I stood with him from 2:00 in the morning until 6:00, at which time he would travel an hour and a half straight to Canarsie and there, totally exhausted, he would continue to work and shecht 200 turkeys and chickens an hour.

From each location he would quietly steal turkeys, chickens etc. When I asked him if the owner knows what he takes, he told me that he told the owner that turkeys can be slaughtered straight or crooked. If they are slaughtered crooked, there are feathers, meaning there will be a lot of treifus. If it is done straight, there won't be any treifus. The owner immediately understood the hint. He was then able to steal as many as he wanted to without the owner's knowledge.

Chapter 41

SLAUGHTERING NON-STOP IN A NUMBER OF PLANTS - A SCHOCHET WHO SPENDS HIS TIME IN POLITICS AND OTHER NONSENSICALS

We used to go to On Wednesday mornings at 3:30 a.m. we would gather near the Satmer Mikveh.

I would arrive first. The others would come after me and finish up very quickly, except for one Schochet R'......, who always stood under the hot water 15 minutes, soaping and lathering and washing. I never understood why, until I learned that he was up all night and did not want to look tired. I further learned that he worked all night in Williamsburgh until 3:00 A.M. From there he went to the Mikveh, and from there he traveled two and half hours to the slaughter house....., where he slaughtered over 1,000

chickens.During the entire trip he spoke only of politics. He knew the entire .'Forwards" back and forth and he would keep everyone awake with his tales.

When we arrived at the place he would work as if he just awoke from a sleep. We returned from Hartford around 6:00-7:00 in the evening and that Schochet immediately went to Ungar's meat market to kosher chickens. He was superhuman.

Chapter 42

THE BUTCHER SOLD TREIF FOR KOSHER - MIXED IN KOSHER AND NON-KOSHER - THE SCHOCHET WAS FIRED FOR INTERFERENCE

The well known Hassid, R'....., told me that 20 years ago he was a Mashgiach in Williamsburgh.

He used to tag the sacks of chicken. Before he tagged them he used to check the contents, because he was very suspicious of the owner. The owner once asked him what he was afraid of, whereas he answered that he was afraid he would put in a dead cat!

That same owner was suspected of mixing in Treifus with Kosher. Once the Schochet R'..... had some treifus, of which he made a sign by cutting off the finger of the chicken - which disappeared. The Schochet understood that the owner took them, on the pretext that he gave them to a gentile. Many times a truck passed by, and chickens were thrown in without any tags at all. The Mashgiach did not allow tags to be put on anything that was out of sight. The owner was very unhappy with the situation, and there were many spats.

The Mashgiach then decided to become a Schochet and work for the Union. However, the Union wanted \$5,000 dues. The owner, with ulterior motives, asked the Mashgiach if he wanted to be a Schochet, and at once he called the Union and asked to have another Mashgiach sent. Rabbi Meltzer said he has no one available. So he asked if he can use the Mashgiach as a Schochet, and having no choice, Rabbi Meltzer agreed. So the Mashgiach became a Schochet.

However, the owner's joy did not last long, because the Schochet presented even more obstacles than before. When he slaughtered chickens and they were treif, he made a sign of Cutting off the finger on the chicken's foot. These chickens, in return. disappeared-When he asked the owner w'here they were. the owner said he threw them in the garbage. After turning over the entire garbage with no trace, the Schochet made a list of the butchers who were to receive this shipment, and he called and forewarned them that should the chickens with such a sign arrive. they should know that they are treif.

One butcher near the Pupa Bais Medrash finally found the chickens. The Schochet asked the butchers not to reveal their source, however, one did.

When the owner found out, he fired the Schochet

Chapter 43

THE GENTILES HANG LIVE CHICKENS WITH ALREADY SLAUGHTERED ONES - THE MASHGIACH CAN DO NOTHING -A SCHOCHET TESTIFIES THAT PIOUS JEWS WHO ARE VERY CAREFUL, EAT TREIFUS

At...... we Worked at a speed of 3,600 per hour. The gentiles at the plant were very wicked. When the Schochet checked his knives or turned his eye away from the Schita table even for a minute, they would hang live chickens with the already slaughtered ones.

The Mashgiach would come running and yell that there are chickens that weren't slaughtered at the neck, but by the head. However, the Mashgiach had no control. The Schochet said that R'..... could sit at his table with 20 guests and 50 grandchildren, sing Zmiros and eat treifus!

Chapter 44 TESTIMONY OF RABBI ZY"A UPON RECEIPT OF SCHIT A SCRIPT

Rebbe ZY"A instructed me to learn Schita. Within a few months I received a script of Schita from 10 Schochtim. I then turned to the Rav of Sharmashar and asked him for a Script as well. He told me that in Europe he gave over 60 Scripts, however, here he was afraid to give me one. He can see that I could learn, but he didn't know if I was a Yere Shamayim. I told him that the Rebbe instructed me to learn, and he could ask him. After confirming with the Rebbe, I was given his Script.

Chapter 45 A SLAUGHTER HOUSE WHERE THEY DO NOT SALT THE CHICKENS ONLY DIP THEM IN SALT WATER AND THIS IS CALLED KOSHER

The Schochet R'...told me that in New Jersey they did not salt the chickens. They had a large pot with lots of salt which they, in turn, dipped into salt water. This was called kosher. If someone wanted a saltier chicken, they left the chicken in the pot a little longer.

Chapter 46

A WELL KNOWN SCHOCHET SLAUGHTERS FOR YEARS WITH DEFECTS - SLAUGHTERS IN THE BACK OF THE NECK -SLAUGHTERS WITH A FALTY KNIFE - RABBIS REFUSE HIS SCHITA BECAUSE HIS KNIVES ARE NO GOOD

Many times I would go to schecht across the bridge where the well known Schochtim R'..... and R'..... worked. By the Schochet R'..... I never saw a good knife. They were always defective, because he slaughtered in the back of the neck. He also used to salt during Schita, and large pieces of salt would fall on his knife which could also defect them. He never thought of checking the knives for defects from this.

By the second Schochet R'...... I always saw a good knife. He never wanted to work hard and never wanted to kosher the chickens for business.

It was known that two well-known Rabbis, Rabbi.....and Rabbi..... used to take Schita from the first Schochet. If he didn't have good knives, the first Rabbi would take 6 chickens and give them to the Goy as a gift. When the knife was good, he took 60-70 chickens. But the second Rabbi didn't take any chickens at all, if the knives weren't good. With all this, even though the knives weren't good many times, they continued to come to the Schochet, because he was considered a pious Jew.

But the Rabbis themselves were careful to take chickens from a Schita with a good knife. Many other Jews relied on this Schochet because of these two Rabbis and ate from the Schita even from defective knives

Chapter 47

SLAUGHTERING VIA TRAMPLING - A RENOWNED JEW FOREWARNS THE SCHOCHET BUT HE DOES NOT ADHERE

It is known that the Schochet R'..... slaughters and takes off almost the entire head. The other Schochet R'..... slaughters via trampling (when the chicken gets smashed). I saw a letter from the supervising Rabbi who warned them about their actions and he even wrote that they do not remove the feathers at all. He was replied with a long letter full of nonsense and they continued on their way.

Chapter 48

WELL-KNOWN SCHOCHET NEVER SHOWS HIS KNIFE TO THE RABBI - HE BLASPHEMES THE RABBIS

The Schochet R'...... said that he never shows his knife to the Rabbi. He shows him a different knife which he doesn't use for Schita. He says the Rabbis don't want to see such a sharp knife. He used very dirty inuencios when he said the Rabbis have to see a smooth knife like...

Chapter 49

THE SCHITA IN MONTREAL TESTIMONY OF AN OLD SCHOCHET OF SCHITA OF MORE THAN 100 ANIMALS AN HOUR (SPEAKING OF VILE MEAT) HE SCHECHTS WITH TREMBLING HANDS - ANOTHER SCHOCHET ADMITS TO SLAUGHTERING 100 ANIMALS AN HOUR

A relative of mine from...... called me and asked me to speak with the Zaddik Rabbi...... from.....

and ask him not to use the Schita of....., since the Schita was done with defective knives and at IOO animals per hour. He also saw how the hands of the Schochet were trembling. He continued to say, well I schecht 100 an hour because I'm young, but he is already 72 and it is impossible. That is how I found out that in this Glatt Schita.... 100 animals an hour were slaughtered.

Chapter 50

SLAUGHTERING WITH A SAW KNIFE FULL OF DEFECTS -1200 PER HOUR CANNOT PREPARE A KNIFE - A SCHOCHET ACCUSED OF STEALING AND DANCING WITH GENTILE WOMEN - TWO MASHGICHIM WHICH DO NOT CHANGE THE SITUATION - THE OWNER ANGRY AT THE MASHGIACH

I went to Schecht for the well-known Congregation..... for two days a week. All in all, I slaughtered 2,000 chickens. There were two Schochtim from the Union. One worked on the moving wheel at 1,200 an hour and sharpened his knives on a stone which caused many defects. I showed him how to prepare a knife for Schita, but it didn't help. That same Schochet loved to dance with gentile women and steal turkeys etc. The Rabbi of the OU asked me to watch his tags (plumbers) and to give them out only when put to immediate use. I took it upon myself to give out the tags according to usage, and I

received a few dollars for this task. When I saw that the Schochet is not careful and schechts with defects, I had a meeting with the Rabbi from the OU. He was a Hungarian Rabbi, a Talmid Chochom. I told him what I knew. I told him that if he thought I was too religious and that I was exaggerating, he should call over another Schochet working for the O.U. and ask him for the truth. It was just impossible to continue this way and cause others to eat treifus.

He replied that he does not have a Schochet, to which I told him I could arrange for one. I called for the Schochet R'....., (who was unfortunately killed in that tragic accident where five Schochtim were killed). He arrived there to work for about 5-6 weeks.

He tried to teach the trade to a Schochet there, but to no avail. I told him to call the OU and tell them that the Schochet there does not know how to Schecht, but he felt sorry for the Schochet. I told him the responsibility is his and not with the O.U.. and after he finally spoke to them, the OU closed the plant. The owner wanted to kill me and did not stop cursing me for causing his plant to be closec!.

Chapter 51

IN ANOTHER PLANT ALMOST EVERY SCHOCHET SLAUGHTERS BETWEEN 1.200-1.800 AN HOUR - THE OWNER SUPERVISES THE WORK VIA A T.V. MONITOR - THE SCHOCHET ENABLES THE MARKETING OF TREIFUS

In a large chicken plant there were a number of Schochtim. R'...... slaughtered ,200 an hour and R...... 850 and R'..... 1,200' and R'..... 600. One time a Schochet was missing and the Schochet R'..... was forced to substitute for him. He did not examine the knife and slaughtered 1.800 an hour. R'..... had less treifus because he only did 1,200 an hour. R'...... had many and he was always angry at R'...... why he had less and the owner was always angry with him for having so many. Once, the Schochet R'.".....yelled that R'..... slaughtered a carcass and asked him to run and take it off the moving wheel, The other Schochet didn't care and never would have removed it.

The proprietor wanted me to work there very badly, even though he saw that I shecht very slowly at only 500 an hour. After one hours' Schita. I went to wash my glasses from the dust that accumulated and everyone was amazed that I didn't have pity on the time that the wheel turned without chickens on it.

The owner saw almost everything that went on because he had a closed circuit t,v.. I once asked to use his phone, and that is when I discovered this t.v. I watched how a well-known Schochet slaughtered 200 chickens and never once checked his knife. The owner, a wicked Israeli criminal, told me, he doesn't do well, and then when the Rabbi from New York will come, he will make the whole Schita treif. Naturally, he was trying to get me on his good side, trying to make believe that he was interested in having everything 100% kosher, But I saw on that same t.v. what he didn't see. The Schochet doesn't even examine one sign, making everything vile. It seems that t.v, monitor was prohibitted by the Rabbis because they never saw it and they only came once in a while to check out the Kashrus at the plant.

Chapter 52

TRIALS AND TRIBULATIONS DURING SCHITA - GENTILES OVERSEEING WORK AND THE PRESSURE IS TO SCHECHT EVEN IF THE KNIVES ARE NOT READY - A SCHOCHET WITH TOO FEW KNIVES

I went to Ohio to schecht chickens together with the Schochet R'..... He was known to be a very good 'baal tefilah'. He slaughtered for the congregation.....we arrived at the hotel at 12:00 midnight and 6:00 in the morning we had to be up, and daven before setting out for the plant. The first thing a Schochet does when he arrives is to check his knives, lest they were spoiled during travel. Thank G-d, 4 of my 6 knives were good. By the other Schochet the knives were defected. He started to fix them, but it didn't go. He tried again. thinking he doesn't see well. One musn't be nervous, but calm. He was nervous and not calm. I told him I would give him my knives to use, but he didn't want to hear of it, because if he can't fix his he won't be able to fix mine in the middle of Schita, since he is not used to them.

It was already 12:45 and I asked him to give me his knives. so that I can fix them. At first he didn't agree, but then he relented. By 1:30 at night I had fixed his knives, and he was very happy. when everyone comes in the morning and the pressure to begin working starts, there is no time to fix knives. That is why I always took along 6 knives. Everyone always made fun that I took along so many. but I knew how important it was. The only real solution is to bring along lots of knives, but the other Schochtim didn't and they had to undergo many tribulations if their knives were defected. Many could not withstand the pressure and slaughtered with defective knives.

Chapter 53

THE SCHITA AFTER YOM KIPPUR THE SUPERVISOR FORCES OLD- TIME SCHOCHTIM TO SLAUGHTER LARGE QUANTITIES EVEN WHEN TIRED THE SUPERVISING RABBI DOES NOT KNOW WHA T IS GOING ON AT THE PLACE

As you know, in large slaughter houses eve'ry day is vital for the quantities that are slaughtered.

The owners feel the difference when 10.000 are slaughtered or 30,000, especially during the High Holy Days, when business is very heavy. The profits are higher than all year round and every minute counts. Even with the close of Yom Kippur, the plant is immediately ready for work for the coming Succoth holiday. The same after Rosh Hashono; the Schochtim are on their way right after the stars come out. The Managing Schochet R'...... suggested that we all leave right after Yom Kippur and we will arrive at 6:00 in the morning and begin work at 7:00. I told him I refuse to go because after a whole night's journey one has to rest, and I would be too tired to schecht.

I suggested that just as the doctor can stop the work for a few hours although the owner pays for those hours, we too can rest and start work at 12:00 noon. He laughed at me and told me that was impossible, for then the plant would go bankrupt!The meat must get to the butchers in time! Specially Erev Yom Tov. I told him it is not his responsibility to worry about that. We must rest after such a difficult fast day and trip. He told me that in Empire they also do it, to which I answered that in Empire they slaughtered treif with their Schita of 1,200 an hour. He turned white and had to lie down because my words were like a slap in the face.

The dispute lasted and the tones were loud. He told me he would show me that 1,200 an hour can be slaughtered. I told him it would not happen. I would have him thrown out and that I succeeded in having a kosher Schita here and I won't let him break it and cause treifus to be eaten. I told him he is not in Empire, and if he wants he can go there with pleasure.

The other Schochtim were pleased that I brought this arrogant man down, but they knew it would not pass quietly. They knew he would take revenge. I continued to yell that if the Schochtim were not allowed to schecht the day after Yom Kippur at a later hour, he can do all the work himself. In short, we arrived the day after Yom Kippur at 5:30 in the morning, and we began to daven. I informed him I was going to sleep, at which he told me to come down at 7:00. I told him I would come down when I feel rested enough and able to work and that I can daven when I get up. I went to sleep and at 8:00 a Goy, holding a chicken in his hand, yelled and called Rabbi get up.

I turned around and slept until 9:00. Meanwhile. the other Schochtim worked. The old Schochet R'......was exhausted on his feet. I told them all that if they all would have done as I had nothing would have happened to them. Why is it that when it comes to the subject of frumkeit, they are all afraid of the proprietor? Why aren't you all afraid of the real owner? Of Hashem?

The fact remains that the day after Yom Kippur, the day of repentence and forgivenness, they were slaughtering without sensitivity and feeling. Their fear of money was greater than the fear of the Creator, even when talking about eating treif and vile meat.

Chapter 54

SLAUGHTERING AN ENTIRE WINTER IN THE FREEZING COLD - LENIENCY OF SCHOCTIM - TOO CHEAP TO BUY A HEA TER - THE MANAGER FORCES SCHITA WITHOUT SENSE OF TOUCH THE SUPERVISING RABBI, A PIOUS JEW, BUT DOES NOT KNOW WHAT THE SITUA TION IS

It is known that in the slaughter houses it is freezing cold in the winter. I asked the other Schochtim that together we request that the owner purchase an electric heater. The others answered that business there wasn't so good, and it was difficult to ask. I then said that since we each made a week we can buy it ourselves, with each Schochet chipping in. Well, when it came to their money, they forgot about the cold. I told them that if I get cold and lose the feeling in my fingers, I will stop working. The supervising Schochet told me that if I stop work that day, he will not pay me (meaning that I get \$75 less for the week). I answered that if he has to work in my place he should get the money, and I don't need money that isn.t kosher anyway. He then went on to say that he has pity on me, since I have to support 7 children. I told him that he does not give me my bread, but

Hashem does and I will not work in the cold, lose the feeling of touch etc. He told me it was easy to talk but a livelihood does not come easily, to which I replied that if 200 million gentiles have what to eat I am sure that I too will have food, especially since I adhere to His wishes. And the day came when it was freezing cold: the snow was 20 inches high, and I was very cold. I informed the others that I won't work any longer under these conditions. The others were just as cold, but for fear of losing their jobs they did not stop, and they didn't believe that I would not return.

The Schochet R'..... was waiting in the cold 1.5 hours, waiting for me to come and relieve him. and I did not appear. The other Schochet also waited for one of the other Schochtim (who also decided he won't work in the cold) to come and relieve him. But he too did not appear. The gentiles started screaming as well, that they too want to quit work since it was so cold.

The foreman rushed to call me, but I refused to come back. He decided to take revenge, and he did not go to work in my place..... The proprietor called from New York to find out what is happening and naturally, I was blamed for the whole commotion. I was called to the phone, but I stood my ground. The owner then called the supervising Rabbi who in turn called me and I told him that all I asked for was a heater and that I refused to work in the freezing cold, because I had no feelings in my hands. When the Rabbi heard that, he told me that I was right and I must not work under those circumstances.

The owner lost a small fortune that day. Thousands of chickens died from the cold. The truck did not arrive, and the Schochtim were petrified that the plant would close and they would be out of work. Naturally. they were all very angry at all the trouble I caused, but I told them that they were forewarned and for a few dollars we could have had the situation rectified.

The Schochtim were told to pack their bags and leave, because the Schita there was being eliminated. The belongings were already on the truck when the owner called and told them to stay where they were and not leave..... The Rabbi then called and asked if the Schochtim left already. When he was told that the owner commanded them to stay, he asked, "whom do you take your orders from, the Rabbi or the goy?" "But if you are already there, then stay."

The next day was a pleasure. Steam heat warmed the entire place...., the cost of which was \$350, and the day's loss was \$ 10,000. The merchants did not receive their wares. The owner never forgot what I caused and was always angry at me . If not for all that commotion, the schochtim would stillbe working without any sensitivity in their hands and this is a prerequisite for Kashrus.

Chapter 55

PIOUS SCHOCHTIM WITHOUT A MIKVE FOR LONG PERIODS OF TIME – A WELL KNOWN SCHOCHET NOT INTERESTED IN A MIKVE AT ALL

At a well known strict schita, there was no mikve. Having no choice I would go to the river, but it was really dangerous. It was in the winter and it was freezing. I had to tell this to two other schochtim so that in case I did not return in 45 minutes, they wood go look for me there.

After working there for 4 months, I told each Schochet that thank G-d, we were making \$ 350/wk and that each one should give me \$50 that would pay to build a kosher mikve. The schochtim told me that it was a shame to waste the money, because the place might close down any day. I told them that if the place closes, I will reimburse them. I also suggested building the mikve with my own money and then when they would come and use it, then they would pay. They said if the mikve was good and warm they would use it because they were not obligated to go in the cold.

Within two weeks, I built a mikve, with a well of rain water. The Mikveh was hot every day. The Schita was different then, and everyone paid, except for one Schochet who refused to pay. He claimed that - one;

he might be leaving the place soon, and two, the place might be closing down soon. The plant was in operation for 15 years already, why should it close all of a sudden? And even if it did , you pay to go to any other Mikveh then why not here? All the other Schochtim fought with him to pay, but he refused. In the end we let him go in, just as long as he went to the Mikveh before Schita..-..

Chapter 56

A WICKED ORTHODOX SCHOCHET REFUSES TO ALLOW DEFECTS TO BE CORRECTED - SLAUGHTERING AND SAL TING WITH MACHINES - A SCHOCHET ENFORCES SILENCE OF MASHGIACH .

When there was a great outcry regarding slaughtering and salting with machines, there was a need for some pacification among the public, so a Mashgiach was sent to the place.

The Mashgiach arrived in the morning with the Schochtim and the old Schochet told him that once a new person appeared in the Synagogue and immediately started mixing into the directorate of the Synagogue. He made everything his business.

So the head of the Congregation stood up and chanted, "one came to live and stood judgment"....

The old Schochet insisted that everyone sing along, including me. At first I did not know what was going on, since he was telling a story, but then I saw that this song was taking too long. Then I understood that he meant for the Mashgiach to mind his own business and keep his mouth closed and not mix into anything.

We never heard a word from the Mashgiach, and he kept out of everyone's business, even what he was sent there for. In any event, he didn't last very long, because the old Schochet called the Rabbi and told him that the Mashgiach doesn't do anything anyway, and it is a waste of money to keep him. This old Schochet, such a respectable Cantor and Rabbi, was responsible for many obstacles and for causing others to eat treif...

Chapter 57

A SCHOCHET FEEDS TREIF - PRIVATE MIXED UP SCHITA -LED A PRIVATE SCHITA 30-35 YEARS AGO - CAUSED MANY TRAGEDIES

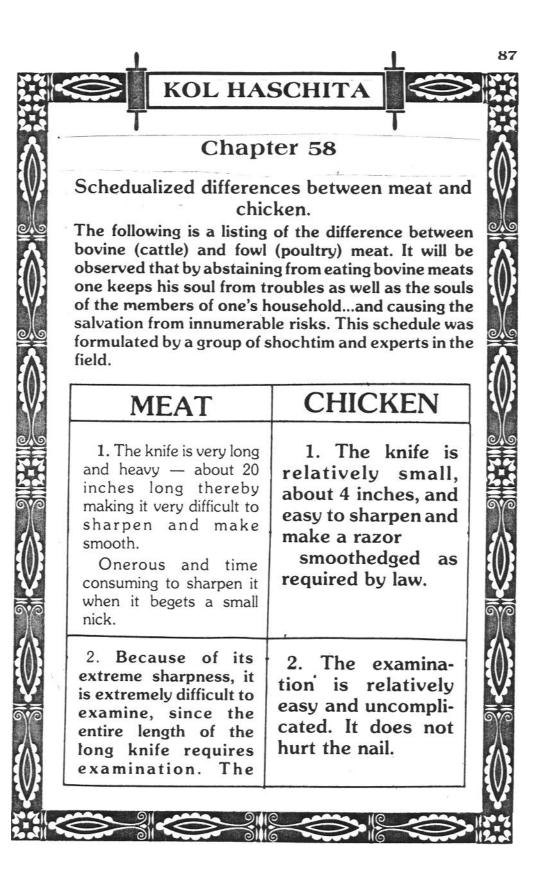
The old Schochet (the above mentioned Cantor) was a Schochet twice a week. During the rest of the week he polished gold. He would sit in bars with other friends. He would dress so that no one would recognize him. Religious Jews did not eat of his Schita as far back as Europe.

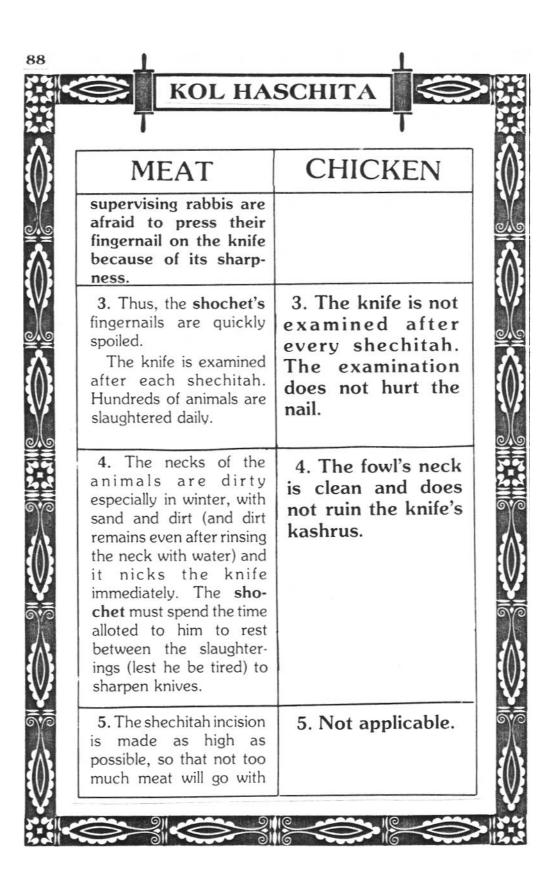
He was a constant house fixture in the home of Rabbi.... in Europe, and therefore was considered respectable and fine when he was really a low-life.

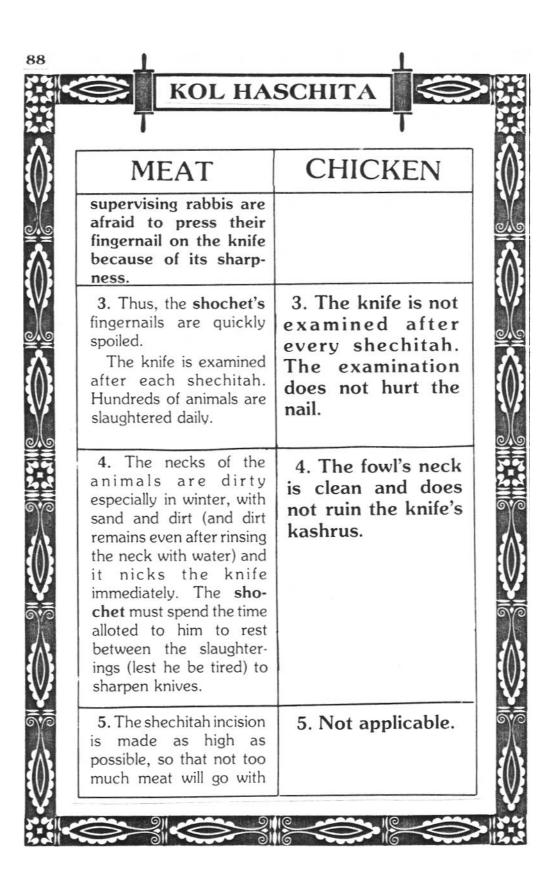
But here in the U.S. he became a butcher. The first few years he had a chicken slaughter house. As long as it was in Brooklyn. the people were able to see what was happening close by. (I heard from others that there too there were great problems).

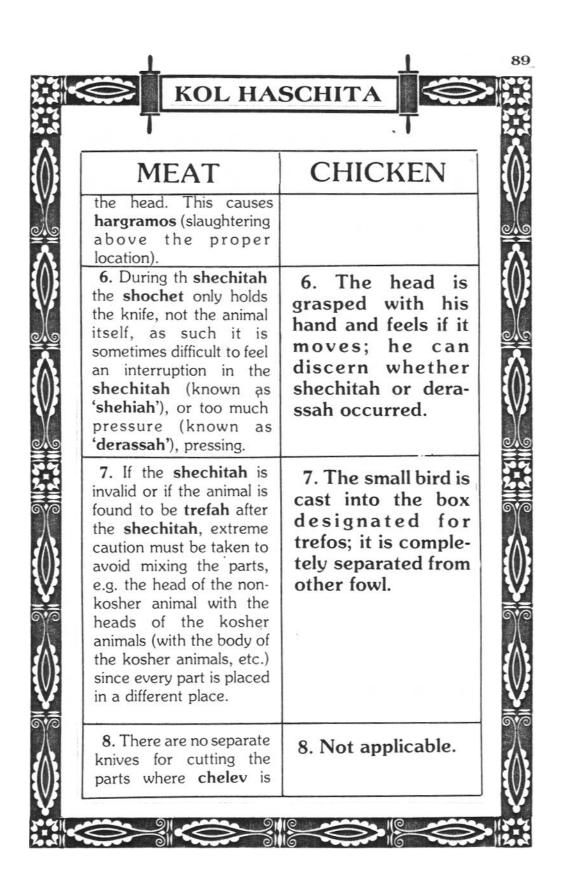
Many Schochtim were needed. and he then decided to leave Williamsburgh. He moved the plant to...... and slaughtered with a moving wheel. The chickens rotated about 3.000 an hour with two Schochtim who had to schecht 1.500 each. The wings of the chicken no one ever caught. The chickens would throw themselves in the middle of the Schita. The knife was knocked about many times. but defects were never found on the knives.

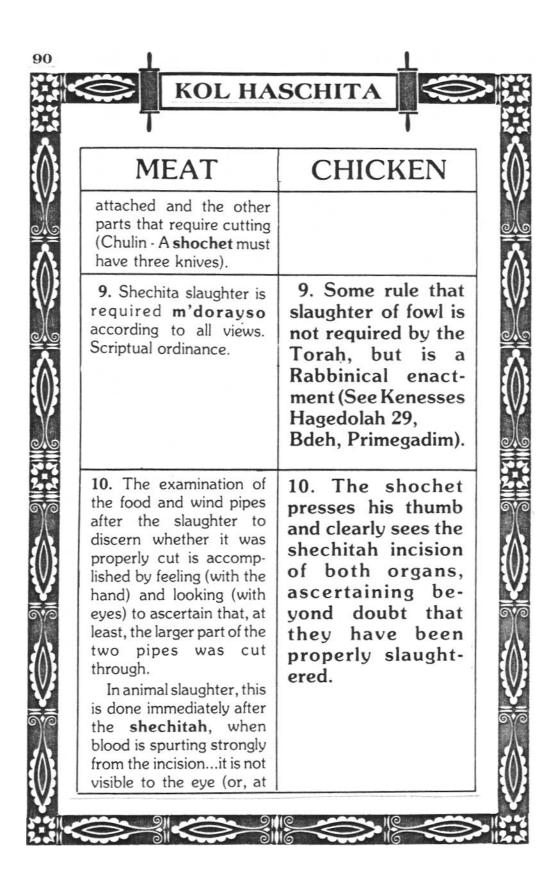
They lied to everyone and told them it was only because of the blessing from the Rebbe that they had so much kosher.....Only these three Schochtim had the merit to work there. No one else was given that holy privilege.... for only those Schochtim went along with all his ways and went down to his level...Thousands of people. good. pious Jews. unfortunately ate Treifus. because of these Schochtim and their Schita.

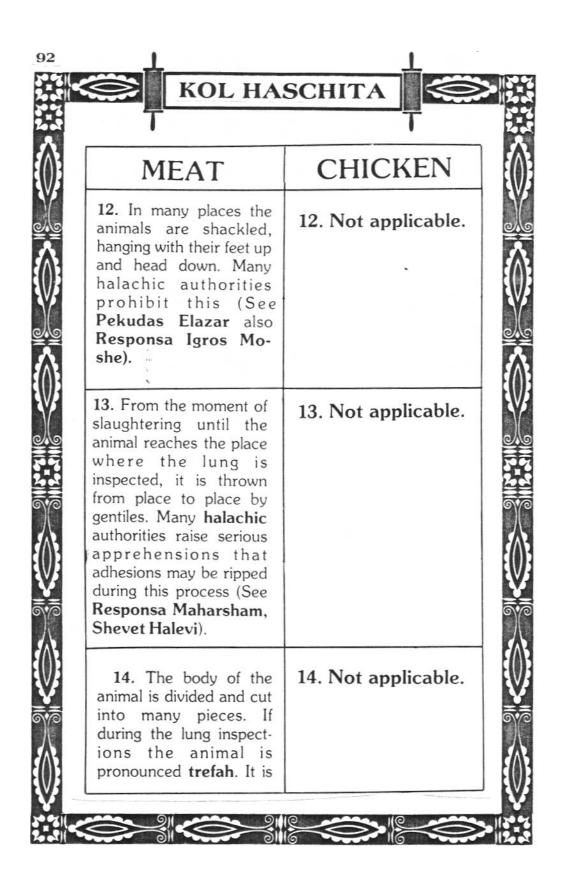

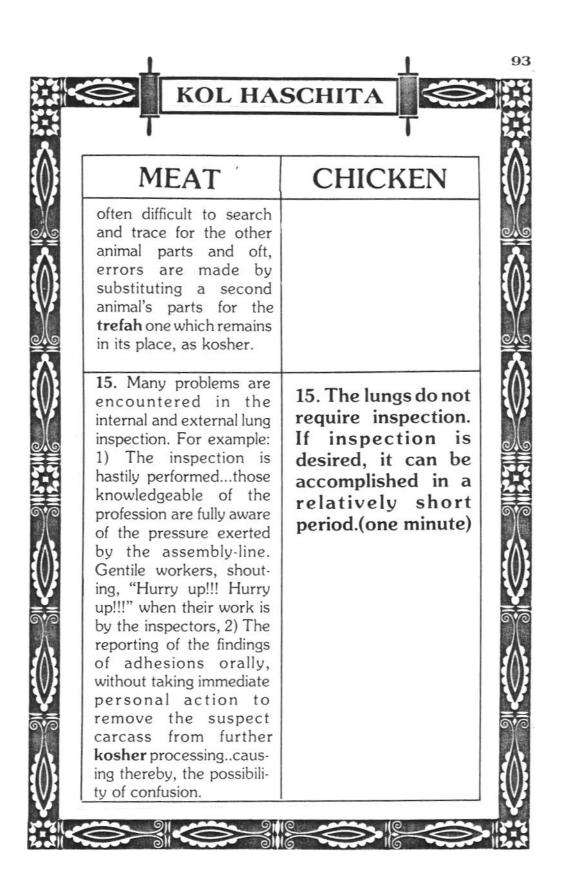

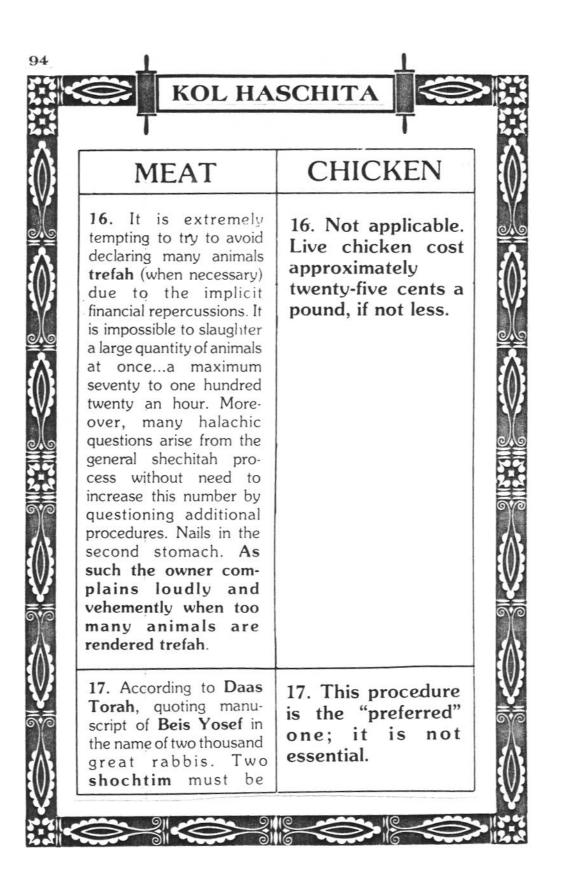

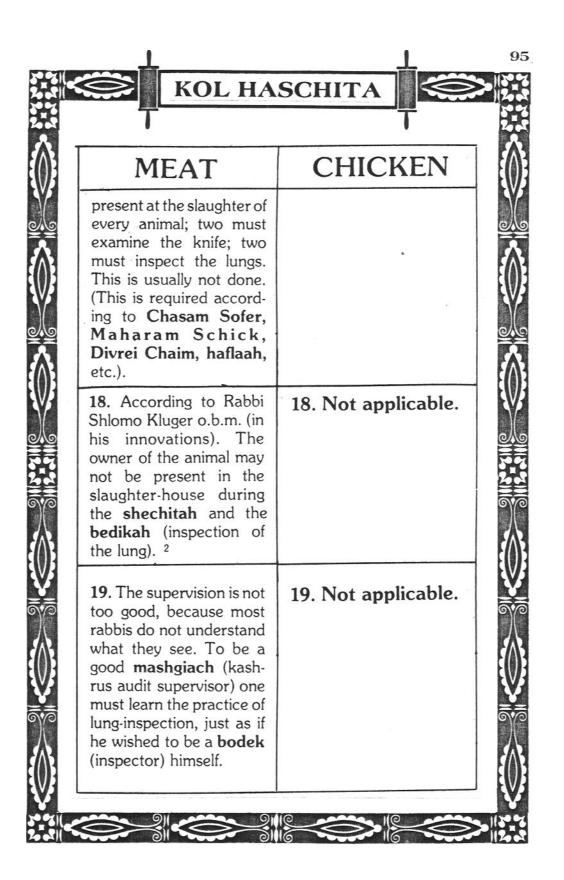

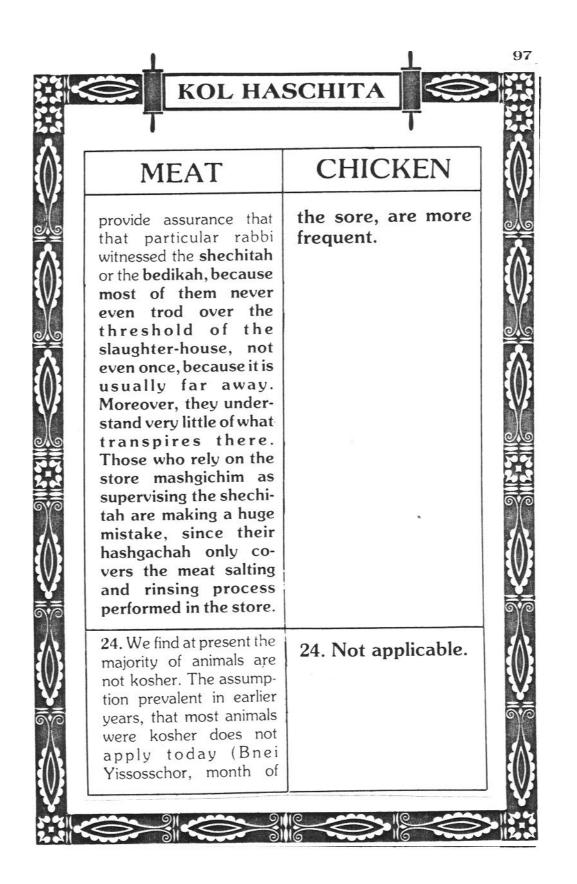

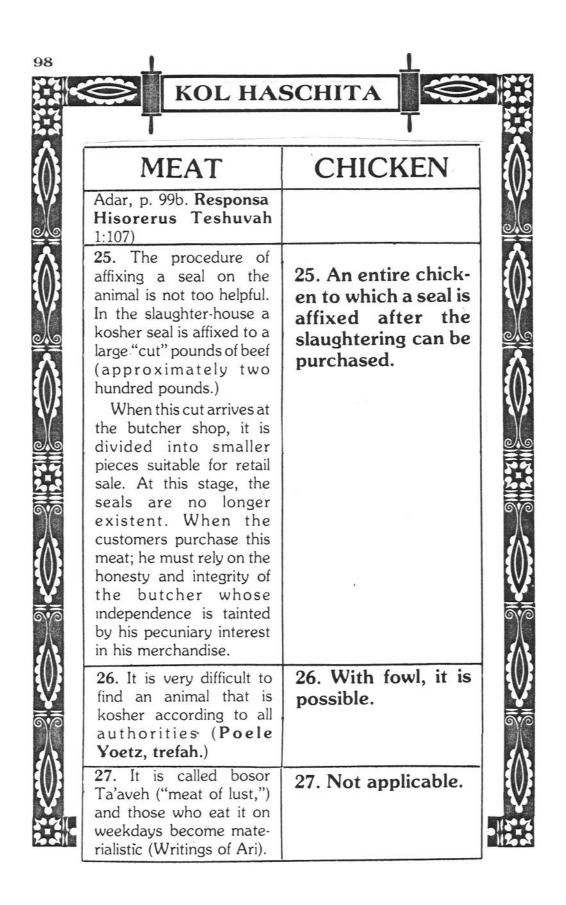

MEAT	
MEAT	CHICKEN
20. Rabbinic supervision over) shechitah is of little value, since the rabbi cannot understand what is happening unless he studied the laws of shechitah and prac- ticed it under the same system used today. (See Shemirah Tova.")	20. Not applicable.
21. The third and fourth stomachs require inspection since, quite often, nails are found sticking into them.	21. Not applicable.
22. Removal of chelev (fat), which is sadly neglected especially in the U.S.A.	22. Not applicable.
23. There are designated rabbis who visit the slaughter-house from time to time to verify the propriety of the process (according to their understanding). How- ever, butcher shops that have hashgacha from a specific rabbi do not	23. Not applicable. The slaughter- house is usually near the section inhabited by the Jewish population visits by those who give hashgacha on

Regarding Meat By-Products

One who eats meat, probably eats the derivative products (e.g. sausages, salami, pastrami, etc). It is axiomatic that any product consisting of. a compendium and combination of ingredients and where the individual component ingredients are not inspected in their pure state, requires more stringent kashrus review, since the mixture may contain ingredients which are deemed kosher only in instances of emergency and extenuating circumstances. Were the eater aware of this, the inclusion of those particular ingredients, he would positively abstain therefrom and many times even become disgusted by it.

These by-products include animal fats; the probability of chelev inclusion is much more possible (bordering on near certainty) since it is not visible in the end product. Moreoever, it includes all sorts of inferior meat cuts and fats...ingredients to color it red...to make it appear fresh. See response Minchas Yitzchak starting that sausages are colored with small black African flies, which are dried and pulverized. The powder is added to the sausages while it is being cooked. Reliable and note worthy physicians have criticized the inclusion of this ingredient that is very harmful to the stomach and blood systell.1, hence detrimental to well-being. Who needs it?

Saved from inadvertent sin

One who abstains from eating meat of animals all the days of the week will be saved from sinning even inadvertently. (Shulchan Aruch HaAri).

It is extremely difficult to find meat that is kosher according to all views. I, therefore, derive much pleasure from the pious who are careful not to eat meat. (Pele Yoetz, taref).

Whoever wishes to avoid all risks, should be smart to eat only fowl (poultry) and not bovine meats - because the pitfalls are all too common and numerous with them Shulchan Hatahor, Rabbi Aaron Roth o.b.m. (author of Shomer Emunim, T ohoras Hakodesh, etc

Which Halachic Authority to Follow.

Regarding substances we should be careful to be stringent even according to the view of a single authority, even though all other authorities may rule leniently (Siddur HaAri, by Rabbi Shabbatai, cited by Yehuas Chochmah, Shalah's will, 64).

15 Medical Admonitions

Physicians testify that nowadays animal bovine meats are not healthy since the animals do not feed nor grow naturally. Animals receive various innoculations to fatten them quickly after birth; to hasten the growing process, etc. This is liable to have side effects resulting in sickness and ailments to the person ingesting those foods (including cancer G-d forbid) thereby doctors being unable to detect from whence its origin. May the L-rd guard his people from any harm. Now you know why...lsraeli and the Arab countries buy no meat from U.S.A. They travel further to South America for their uninnoculated meat purchases.

The Beis Hamikdosh In these days, when our hearts and our minds are too clogged by any anguish over the exile of the Shechinah or to experience deep pain for the destruction of the Beis ha Mikdosh, what can be done about the Talmudic maxim: "Anyone who does not mourn for its destruction does not merit to see its reconstruction". Even when we fast on the prescribed fast days, it is done out of habit, and to fast throughout the year is beyond our strength. If our Sages admonished that whoever does not see the Temple rebuilt in his time, is considered as though it were destroyed in his time, it appears that it is absolutely obligatory not to take off one's mind the Shechina's exile and its anguish over its children who are exiled from their Father's table. The Shechina wails about this three times in the night. This is implied in the Holy Zohar and the writings of the Holy Arizal, who dwell at length on the matter...for every Jew to rise at midnight and join in the anguish of the destruction of the Temple.

I believe that a possible rectification, in accordance to the current level of this generation: as explained in Shhar ha Kedusha, that everything is measured according to the level of the generation, a proper thing will be to at least abstain from Bovine meats to show one's pain [as we do in the 3 week period between the 17th Tammuz and the 9th of Av] and with this intention he will surely receive the proper reward from Hashem having brought before the Almighty a pleasant smelling sacrifice [Sodei ha Devarim, Parashat Teruma, on the verse "And they shall make me a Sanctuary"]